چەنگىز ئايتماتۆف

قورینگه گرچهریپهگان

> بوهرات گوشاد حممه سهعید

قورینگه کۆچەرىيەكان

قورینگه کۆچەرىيەكان

نووسینی چەنگیز ئايتماتۆف

ومرگێڕانی گوشاد ح*همه سهعید*

دەزگاي توپژينەرە و بالاوكردنەرەي موكرياني

وهزارهتی روّشنبیری و لاوان بهرپّوهبهرایهتی گشتی روّژنامهنووسی و چاپ و بلاّوکردنهوه بهرپّوهبرایهتی بلاّوکردنهوهی ههولیّر

● قورینگه کۆچەرىيەكان

- نروسینی: چەنگیز ئایتماتۆف
- وهرگێراني: گوشاد حهمه سهعيد
- نەخشەسازى ناوەوە: گۆران جەمال رواندزى
 - **بەرگ:** ھۆگر سدىق
 - نرخ: ۲۰۰۰ دينار
 - چاپی یهکهم ۲۰۱۲
 - تيراژ: ۱۰۰۰دانه
 - چاپخانه: وهزارهتی رؤشنبیری و لاوان
- له بهرپنوهبهرایهتیی گشتیی کتیبخانهکان ژمارهی سپاردنی (۸۳۷)ی ساڵی (۲۰۱۲) ییدراوه.

زنجیرهی کتیب (۲۷۰)

مالپدر: www.mukiryani.com info@mukiryani.com نمو کتیبه و کتیبه کانی وهزارهتی روشنبیری لهسهر نمو مالپهره بخوینموه www .Kurdchap.com

لەمەر ژيان و كارەكانى ئييماتۆۋ بەكورتى

ئیتماتوق سالنی ۱۹۲۸دا له گوندی (شهکهر)ی سهر به ناوچهی (تالاس - تال)ی گرگیزستان لهدایك بووه، نهنکی بو ههو گهنجینهیه کی گهوره و دهولهمهندی شهفسانه و گورانیی كون و شیعرو راستییه کان بووه.

زۆرجاران لهگهل خویدا بو ئهو (ههواران) هی بردووه، که ئاژهلدارییان تیدا کردووه. بنهمالهی ئیستماتوق له سالنی ۱۹۳۵دا بهرهو موسکو گویزراویانه تهویه، ئهویش لهویدا ده چیسه قوتا بجانه. باوکی له یه که مین کومونیسته کانی گرگیزستان بووه، ههروه ها دایکیشی ژنیکی رووناکبیر و بیرکراوه بووه.

لهسالّی ۱۹٤٦- ۱۹٤۸ (veterinafachschule) قوتابخانهی تایبهتیی قوتابیه بهتهمهنه کان) (۱) له دچهمبل دا خویّندوویهتی. لهسهروبهندی ئهو کاته دا دهست به نووسین ده کا. لهپاشان ده چیّته کوّلیّژی کشتوکالّی کرگیزستان و ماوهی پیّنج سالّ لهشاری (فروّنس) دا ده خویّنی، لهسالّی ۱۹۵۱ هوه کاری روّژنامهوانیشی کردووه. دوای تهواوکردنی خویّندنه که ی له نیّوان (۱۹۵۳ لهسالّی ۱۹۵۱) دا له کیّلگهی تاقیکردنه وهی ئاژه لاّندا کاری کردوه تاسالّی ۱۹۵۹، که بهرهو پهیانگای ماکسیم گورگی ـ ئهده بی بو موسکو ده گوازیّته وهو ئهم نووسه ره لاوه ماوهی دوو سالان لهویّدا ده خویّنی نه لهو سهرده مهشدا یه کهم چیّروّکی (چاو به چاو ده کهویّته وه) ده نووسی ده نووسی ده دوسیّن.

لهسالی ۱۹۵۸دا جوانترین چیرو کی خوشهویستیی دنیای بهناوی (جهمیله) نووسی و ئهمهش تیزی خویندنه کهی بوو.

٥

⁽۱) دیاره بق ئهو قوتابیانه بووه کهلهبهر باری جهنگ له قوتابخانه هاتونهته دهرو دوای جهنگ خویندویانهتهوه.

چاپبوونی ئەم دوو چیرۆکە لەبەر زۆر ھۆی سیاسی مشتومرپنکی زۆری لەسەر کرا. چیرۆکی (چاوبەچاو دەكەويتتەوە) لەگەل بەيەكداھاتنی لەگەل پالەواننکی لە خزمەتی سەربازی راكردودا.

(جهمیله)ش وه هینمای ئافرهتیکی verstender suall تیگهیشتوو، که یاساو سنووره قهدهغه کراوه کان دهبهزینی له ساللی ۱۹۵۹دا دهبیته سهرنووسه ری روژنامه ی (لیتراتوری کرگیزستان). له ساللی ۱۹۳۹ه وه ئیتماتو وه پهیامنیزی تایبه تی روژنامه ی (پرافدا) له ناوه راستی ئاسیاو کازاخستان کار ده کا. له سالانی دواتردا تاقیکردنه وه ی نه و چهند سال کاره ی لهم بواره دا، ده بیته هه وینی چیروکه کانی.

له سالّی ۱۹۸۳دا ئیتماتوق خه لاتی (لینین)ی ئه ده بی و هونه ری وهرده گریّ، له سالّی ۱۹۸۸، ۱۹۷۷، ۱۹۸۷ دا خه لاتی ده وله تی سوقیّتی وه رده گریّ. له سالّی ۱۹۸۷ مه وه نه و له ده سته ی نووسه رانی گوقاری (نوی میر میری نویّ)دا کاری کردووه، له سالّی ۱۹۷۷ه وه ش نه ندامی نه کادیمیای زانسته کانه له کرگیزستان.

تا سالّی ۱۹۳۵ چهند چیروکیکی وه (تو دار چناره کهم Dumeine pappel) ههروهها (مالنّاوایی له گولساری) و، تا سالّی ۱۹۷۰ (کهشتی سپی) نووسیوه، که نهمهش نهوسا مشتومریّکی زوّری ناوه، نیّتماتوّق لهم روّمانه دا لهشیّوازی پیّشووی نووسینی لاده داو شیّوازیّکی تیّکه از به نه نسانه ده هیّنیّته ناو کاره کانییه وه.

بالاوبوونهوهی رؤمانی (روّژیّك له تهمهنیّك دریژتر) مشتومریّکی توندتر دهنیّتهوه، چونکه لهم رؤمانهدا زوّر بابهتی (كوّنتروّ قیّزه) دژبهیهك باس دهكا.

رۆمانی (Der Richtplatz) و ه ک یه کهم زه نگی ئه ده بی داده نری که پیشبیننی پیرسترویکا ده کا . له سالنی ۱۹۸۸ تا سالنی ۱۹۹۰ ئیتماتو شهروکی یه کیتی نووسه رانی کر گیزستان بووه ، له سالنی ۱۹۸۸ دا ئه ندامی ئه نجوومه نی بالای گهلی سو قیه ت بووه ، له سالنی ۱۹۹۰ ه وه و ه ک بالیوزی و ولاتی سو قیه ت ده چیته لوکسومبورگ. له هه مان سالاا روّمانی (هه وره سپیه که ی چه نگیز خان Daisaku سو قیه ت ده ویک به بالیو تا که ۱۹۹۵ ه وه خه لاتی ده و له تی نه مسابی بو شه ده بی شه وروپی و در ده گری له سالنی ۱۹۹۵ ه وه ده بیته بالیوزی کوماری کر گیزستان له (بروسل) . سالنی ۱۹۹۸ یا داشته کانی خوّی به باوی (سه رده می مندال له کر گیزستان) دا چاپ ده کا .

وەرگیزانی: گوشاد حەمه سەعید لەکتیبی Fruhe Ktaniche چایی 2006 چایی

دليرهكاني دهشتي ئاكساي

لهسهرده می جهنگی گهوره ی جیهاندا... لهوپه پی قوولایی ههره دواوه ی به ره کانی جهنگدا کارو فرمانه ئهزه لیه کان ئه و پیاوانه ی بو به ره کانی جهنگ چووبوون، که و ته نهستنی ژنان و ههرزه کاران، تا ده گاته مندالانیش، منداله بهسته زمان و زه جمه تکیشه کان، مندالی گوندی (ئائیل)ی گرگستانی دوره دهست، که ده بوایه له قوت ایجانه بخوینن و لهمه پر وولاتانی دوورو پ له نهینی و ئه فسانه یی به ئارامی خهریکی خویندن و وه ده ستهینانی زانست و زانیاری و وانه ی دژواری ژیان و ویناکردن و بیرکردنه وه بن.

به لام لهسهر داواکاریی ریبهری کو لخوز، قوتابخانهیان به جینهیشت و کهوتنه دوای (ئهسپان) و و به کاروباری جووت و کیل و شوبرین و و درزیرییه و خهریك بوون، چونکه وولاته کهیان ییویستی به نان بوو. دابینکردنیشی ببووه نه رکی سهره کیی سهرشانی نهوان.

چهنگیز ئیتماتوّ لهم روّمانه بچووکهیدا باری زوّر دژواری ئهو روّژانهو ژیان له ناو (ئائیل)یّکی نهختی گهوره و دوور لهبهرهکانی جهنگ زیندوو دهکاتهوه به تهرزیّکی دیارو ههستپیّکراو باری ترسناکی کوٚلخوّز و ژیانی خیّزانیی پیاویّکی کوٚلخوّزی، که بوّ بهرهی جهنگ چووه و منداله بچووکهکانی، که هیّشتا ههر قوتابین: سولّتان مراد و ئاجی مرادی بهجیّهیّلاوه، لهم روّمانهدا رهنگ دهدهنهوه.

سولتان مراد کهسی بنه په رقمانه که یه و، برای به راستی مندالآنی که می له خوّی گهوره تر بوو، که له به ره کانی جه نگدا دژی فاشیزم له جه نگیکی هه لاکه تباردا بوون و به شیکی زوّری ئه وانه له جه نگ بو گوند و دینها ته رووسی و ئائیله گرگیزه کان گه پانه و ئه گه ر جه نگ سالیّن دوانی دیکه دریّره ی کیشابا نوّره ی سولتان مراد و برایه که یشی ده هات بچنه به ره کانی جه نگه وه . به لام ئه وان ئیستاکه له به ره کانی دواوه ی جه نگدا ئه رکه کانی سه رشانیان جینه جی ده کرد . له و یدا ره نجیان ده او زه جمه تیان ده کیشا .

عهشق و سووتانی خوّیان نیشان ده داو فیداکارانه و بهگورو توانای لهمروّق به ده ردا کاریان ده کرد لهگهل ئهوهشدا به رله جهنگ ئهوان هیچ شتیّکی به رچاویان لهلایه نی خوّشی و خوّشبه ختی ژیانه وه نهبوو به لام لهبه رکاریگهری تفت و تالیه کانی، که له جهنگهوه

سهرچاوهیان دهگرت سهردهمی زوو له یادهوهریهکانی سولتان مراددا وهك سهردهمینکی خوّش و یرشنگدار دهیان نواند.

سولتان مرادیّك، که دلّی ههر بهباوکی خوّش بوو، و ماوهیهك بوو یان ههر بوّ ههمیشه، له ئائیلی مالوف^(۲) دوور کهوتبوّه.

سهفهریکی، زور ییشتریی ئهو بوشار، ریگای دوورو دریژی چول و بیابان له هاویندا، یاده وهری و ههسته کانی، که له دیتنی شار و کرینی که لویه ل له زیهنی مندالآنه ی ئه و دا و ه ك گیانلهبهریکی زیندوو نهخشی کیشابوو. بهالم نهوانه ههموویان پهیوهندیان بهرابردووی ئەورەرە ھەيە. ئىستا لەم سەردەمەدا سەرمار سۆلەيەكى بىداد حوكم فەرمايە و زۆيا لەنار پۆلدا دووكەل دەكا و، خانمى مامۆستاش زۆر نىگەرانى كورەكەيەتى، كە دەمىڭكە بۆ بەرەكانى جهنگ چووه، به لام ئهوهي، که پهيوهندي به ئايندهوه ههيه واقعيٚکي دژوارو چاوهديږي ئەسيان، بارينى بەفرىكى ئەستوور لەم چۆل و بيابانە و كارو زەحمەتىكى توانايرۆكىننى زەوى كيلان دەبىخ. سەرئەنجام چيرۆكەكە بەم تراۋىدىايانەو كۆتايى پى دى، كە سولتان مرادى يالهواني سەرەكى رۆمانەكە لەسەر لاشەي ئەسيەكەي باوكى كە ناوى چايدارە بە ورەو توانایه کی خزراگرانه، تاك و تهنیایی له گهل گورگاندا ئامادهی ییكهاتن دهبی، نووسهر قوتابیانی چوست و چالاکی کولخوزی بهر لهتهمهنی ئهم کارهیان که بتوانن له کیلگهکانی ئاكسايدا كار بكهن به سرووشتيكي حيماسيهوه ئامادهكردووه، منداله ناويراوهكان لهحهساري گهور و سهر ئاخوری ئهسپان ریزیان گرتووه به بیستنی قسه گهرم و خیرخوایه کانی (تین عەلۆف)ى سەرۆكى كۆلخۆز، وەفادارانە و بە خۆشحاللەوە چاويان لە نىگاى ئەو دەبرى، ئامادەي جيبهجيكردنى ھەموو فرمانيكى ئەو بوون. سەرۆكى كۆلخۆز وەبگرە وەك خودى ماناس بهیال و گورزه خولهمیشی و به ژن و بالا و سهروسه کوته ترسناکه کهی و زرییوشی وهستا بوو و منداله کانیش بهرانبهری ئهو (که سهرو کی کولخوزه) وهك یالهوانه وهفاداره کانی ماناس قه لغان له دهست و شمشير لهبهر يشتى ده هاتنه بهرچاوان. ئهو يالهوان و كوره دليره پرشانازیانهی، که جینی ئومیدی ماناس بوون، کارهکانی خوّی بهوان سیارد بوو کی بوون؟ بهر لههممووان يالهواني بهنيّوبانگ سولتان مراد بوو. همرچهنده لهواني ديكه به تهمهنتر نهبوو و تهمهنی تهنیا (۱۵)سال بوو، لهگهل ئهوه ئهم سولتان مراده کوری به گ بای لهبهر عاقلی و

⁽۲) ئائىل: رەنگە شارەدى (ناحيە)بى.

پ هۆشى و دل گەورەيى و بويرىيەكەى، بەسەرۆك دانرا. پالەوانى دووەم ئاناتاى پالەوانى جىى شانازى ھى سىيدەم لاويكى سەرنج كىيشى بەنيوى ئاركىن بەگ و ھى چوارەم ئارگش بوو پالەوانى پىنىجەم ناوى قوباد قول بوو.

یه ک پۆله پالهوانی ئهوها بهرانبهری تین عهلیّیف وهستابوون! لهپشت ئهوانهوه لهو دیو شان و شهپیلکه لاوازهکانیان له پشت سهری ئهوانهوه، که لهسهر ملیّکی لهرو لاوازهوه گیربوو به دریّژایی ئاخوره دوورو دریّژهکهی پیّنج دهستهی چواری هیّستری وهستابوون، که دهکاته بیست هیّستر، که دهبوایه به ههوجاری دووگاسنهوه ببهستریّن و بهرهو ئاکسای بچیّن.

هينشتا ئهوان ماويانه زور گهنجن وبگره منداليشن بهلام ههموو ئوميديك بهوانهوهيه چونکه له کوخوز دا جگه لهوان کهسینکی دیکه نییه، که پشتی پی ببهستری و ههروه کو تین عهلينف دولني: (جووتيار ههميشه ههست بهترس دوكا و قوليشي لي ههلاهمالني و ههميشهش ههر ئۆمىندەوارە). ھەرچەندە ئەوان زۆر گەنجن بەلام لەگەل ئەمەشدا بەھىن و توانان، لەبەر ئەمە، كە ھەر لەسەر رێچكەو پېشەي باوكەكانيانن و ئەسپەكانى باوكيان يې سپێردراوەو زەويە بەھاريەكان بۆ شۆبرين چاوەرىيان دەكا ئەوكەسانە لايەرەيەكى زۆرى ئەم چىرۆكەيان يركردوتهوه و باشترينيشيان ئهو ههستانهي سولتان مراد و ميرزا گولي هاويوليهتي ئهو ههستانهی تازه له کنیان سهری ههلااوه و بیدار بوتهوهو هیشتا ههر مندالانهن و به ئالوزی و د ژواری پهیوهندیه مندالانهییه کان پهیوهندیی به ئاناتاوه ههیه. ئاناتای لهههموو مندالله کان بهتهمه نتر بوو، که من توند خووه و به لام به گشتی که سنکی خراب نییه. پرسه ی باوکی ئاناتاي، كه لهجهنگدا كوژراوه دهبيته بۆنهيهك ئاشتبونهوهي سولتان مراد و ئاناتاي لیّده که ویّته وه، که زور کاریگه ره، به لام رهنگه باشترین و جوانترین لاپه ره کانی ئه و داستانه ئەو لاپەرانە بن، كە كورەكان خەرىكى شۆبرىن و كيلانى زەوين لە چۆل و بيابانى ئاكساى سهرد و سردا. لهو شوینهدا له پیشی ههره پیشهوه سولتان مراد و بهدوای نهوهوه له ماوهی دووسهد ههنگاوێك دا ئاناتاي و، ئينجا ئاركين بهگ ههرسێكيان لهيهك ريزدا بۆ ماوهي نيو كيلۆمەتر زەويان دەكيلا ئەو رۆژە ئەوان بەتەنيا لەم زەوى و وەردانەداكاريان دەكرد. سى جووتیرو کیوی گهورهگهوره لهبهر سی جووتیر چول و هؤلاییه کی زور لهیشتیانه وه لهم بیابانه دا کار دژوار و سهخت بوو، تاقیکردنهوهی گیروگرفتان چاوهرینی ئهو کوریژگانهی دهکرد. سولتان مراد رووبهرووی باریکی سهخت ببوّوه، کاتینك کهمنداله کان خهریکی جووت و کیّل بوون لهو دەوروبەرانەدا كەسانىك كەھەر دەلىپى درىندەن و بۆنى نىپچىريان كردووە، دەكەونە ھات و چۆو هاتوچوّکانیان ئاسایی نییه. ئهوان چاوهریّی دهرفهتن. ههر که لهئاسمانی ئهو دهشت و دهرهدا یه که کهمین دهسته یقولیّنگان له ئاسماندا ده کهونه زریق و باق، کوپهکان گاسن و ههوجاپهکانیان به جیّده هیّلان و بهرهو ئهو جیّ و شویّنه پاده کهن که قولیّنگهکانی لیّدهنیشنه وه. لهو نزیکانه له کهنده لانیّکدا چاویّکی قایم و بی بهزه بهبی ترووکان چاوی لهسهر سیّره ههلّناگری و یهك لهدوای یهکدا سیّره لهسهر سیّ قولّنگان داده گریّ. ههر ثهو چاوه بهو پهپی بیّزاری و نهفرهتهوه لهدوای یهکدا سیّره ی تفهنگهکه بهرهو لهسهری سیّره ی تفهنگهکه و دپروانیّته کوپیّژگهکان، که بهرانبهری لووله ی تفهنگه که بهرهو قولیّنگهکان راده کهن. ثهم میوانه ناوه ختانه ی ثهم ئاقارو چوّلاییه مندالهکان ناکوژن. ددانی خوّیان بو نهسیه خپو پرهکانیان دهسوونه وه و شهو چواردانه یان لیّده دزن. سولّتان مراد ئهم پالهوانه بیّ باکه به سواری چاپداره وه سهرادوویان دهنی و لهم کاته دا گولله ی دزو جهردان ئهسیه کهی ئه و ده پیّکیّ....

به لنی نهم رووداوه دوور لهبهره کانی جه نگ، له هی له کانی دواوه له چول و هو لاییه کانی ناکسای روو ده دا، چونکه له و شوی نه شدا وه ک بهره کانی جه نگ ده ستی به کار خاراو و دلنی پر مهردایه تی پیویست بوون، لهبهر نهوه ی لهم شوی نه شدا خه بات و تیکوشان و ژیان، پر له نامرادی و ته نگ و چهله مه و کاره سات بوو. نهم باره بی هو نه بوو، جه نگیکی گهوره رووی دابوو. جه نگیک که ناماده گیی قوربانیدان و دلیری له دلنی خه لکیدا پهروه رده ده کرد و باشترین مندالانی (نائیل) نهمه یان سه لاند.

ئیستا لهبارهی پهلهکردنی پینگهیینی جهوانانهوه، که رهنگه بهتهواوی لهگهل واقیعدا ههماههنگ بی خواستی خوّیان دهلیّن و دهنووسن. لهههمان کاتدا گومان لهوهدا نییه، که له پینگهیشتنی کومهلانی لاواندا، لایهنی دواکهوتووش ههیه، که ههمیشهش به شیّوهی قهناعهت پیکردن ریّنمایی دهکری. لهگهل نهمهشدا نهمه بهسه، که سهرنجیّك بدریّته ریّرهوی سالانی جهنگ تاکو زور لایهنی لی روّشن ببیّتهوه.

 نووسه رلهم داستانه بچووکهیدا لهوه دا سه رکه و تووه ، خواستیکی زور و زهبه نگ ناشکرا بکاو نه ك ته نیا له ده و روبه ری د ژواری نه و روژانه دا ره نگی پی بداته وه ، به نکو له نیو نه و سهرده م به بیرو و نیم پودیا که دروست بکا ، پردیک که پیویست ده کا و دوو روژگار و سهرده م به بیرو ئایدیای باش پیکه وه به سینته وه .

واسيل بيْگۆڭ:

خاتوونی ماموستامان ئینسکهمان ئاپای لهسهرمانا خوی لهناو شانیکی خوریی درشتچنراو پیچابوو، لهوانهی جوگرافیا و لهبارهی سهیلانهوه ئهو دوورگه ئهفساناویانهی، که کهوتبووه ناو نوقیانووس له نزیك کهناره کانی وولاتی هیندوستاندا قسمی ده کرد.

ئەم سەپلانە لەسەر نەخشە لەژىر وولاتى ھىندوستاندا لەوپنەي دلۆپىك ئاو دەچوو بەسەرى گۆي مەمكىكدا شۆر بوربىتەرە. لەگەل ئەمەشدا بەيىنى قسەكانى خانمى مامۆستا، چى ھەيە لهم دنیایه دا له هیندوستاندا نهبی: له مهیونت دهوی، فیّل، موّز(که جوّره میوهیه که)، باشترین جۆری چای دنیا، ههموو جۆره میوهیه کی سهیر و سهمهره و گـژوگیایینکی بیوینه و ههموو چشتیکی، که تو دهتهوی لهویدا ههیه. به لام ئهوهی پیاوی ده کوژری گهرماکهی ئەوپىيە. ئەوي ھىنندە گەرمە كەسال دوانزە مانگ مرۆۋ نارەحەت نابىي و، نە چەكمەويىيلاو، نە کلاو سهریوزش، نه گورهوی و یوزهوانهی خورو^(۳)، نه یالتوی کهول و پیستهکه ئاگر و چیلکه و چەويّل، ھەرباس مەكە، ھەرگيز وا روونادا لە ئاقاران بۆى بگەرى و بـ كۆلەپشـتە، گيشـەو دهستهی گران و سهنگینی دار و چیلکه و بنچك و دریان به نقهنق بکیّشنه مالهوه. ئهگهر يەكۆك لەوى بژى چۆنى داڭت دەپەرى، دەتوانى كاتى خۆت ئەرھا بەسەر بېمى ئەگەر بتموى لهبهر ههتاودا خوّت هه لقرچيني، نهتهوي دهچيه بهر سيبهر و خوّت فينك ده كهيهوه. له سه پلان روز و شهو ههر گهرمه، چ نیعمه تنکه، هاوین له دوای هاوین دی. هه رچه ندهی حهزت لیّبی، حهزده کهی له سه حهرهوه تا شهو دادی دهتوانی مهله بکهی. که له مه بیّزار دهبیّت دهتوانی بچیت راوی ووشتر مریشکان بننی، ووشتر و مریشك لهوی ههن، حه تمه نهمه شهم پەلەوەرە زەبەلاح و گیزو و رانە ئەگەر لەوى نەبن ئەدى لەكوى ھەن؟ مەلى ژیر و زیرەكیش لە سهیلان ههنه! به دلنیاییهوه بهتووتیشهوه حهز بکهی تیووتی دهگیری و فیدری گیزرانی و

⁽۳) خورو: خوری

پیکهنینی ده کهی، فیری سهمای ده کهی، بوچی نا، تووتی ههموو شتیک فیر دهبی و ده توانی ههموو کاریک بکا.

تهنانهت دهبی جوّریکی خویّندهواریشی ههبی و بتوانی بخویّنیّتهوه یهکیّك له خهلکی گونده کهمان تووتیه کی خویّندهواری وای به چاوی خوّی لهبازاری جمبوّلدا دیتوه. روّژنامهیان بوّ راده گرت وه ك ناو و دوّ ده یخویّنده وه.

ماموّستا خاتو ئینسکهمال ئاپای له پوّله سارده کهدا لهسهرمان خوّی کیوو کردبوّوه و ههرکه مندالهٔ کان کوّخهیان ده هاتی، به حهوسه لهوه چاوه ریّی تهواوبوونی کوّخه کوّخه کیان ده دا. ده بوو، ئینجا له مه پ سهیلان و ده ریاو وولاته گهرمه سیّره کانهوه دریّره ی به قسه کانی ده دا. سولتان مراد، که به قسه و وهسپه کانی ماموّستاکهی باوه ری ده کردو نه ده کرد، (ئاخر واده هاته به رچاوان، که لهو ولاّتانه دا باره که له پاده به ده باش و خوّش بی له و ساته دا له کروّکی دلییه وه داخ و حهسره تی نه وه ی بوو، که بوچی له سهیلان ناژیی و هه رله هه مان کاتدا، که به تی چاوی ته ماشای نه و دیوی په نجه ره ی ده کرد له به رخویه و میری له وه کرده وه (نه وی بو ژیان زوّر بی و ته ماشای نه و دیوی په نجه ره ی ده کرد له به رخویه و میری له وه کرده وه (نه وی بو ژیان زوّر بی وینه په).

ئهو دهیتوانی بهروالهت چاو لهماموّستاکه ببری و له راستیشدا تهماشای دهرهوهی پهنجهره بکا، به لام لهو دیوی پهنجهره شتیکی گرنگ روی نهدهدا و کهش و ههواش خراپ بوو. هورده هورده دایکردبووه نیگره^(۱) و بهفر بارین و بهر شووشهی پهنجهرهکان تویّژیّك شهختهی گرت و پهنجهرهکه لیّل بوو.

ماجومی لیّواره کانی شوشه کانی په نجه ره که له سه رما هـ هلیّان دابـ و و له هه نـ دی جیّگادا ده رپه پیبوون له هه ندی شویّنی دیکه که و تبوونه ناو تاقی مه ره که باوی په نجه ره که و بـ یری کرده وه (که له سهیلان نابی ماجوومی په نجه ران پیّویست بـی، به کـ هلّکی چـی دیّ؟) لـ هوی په نجه ره بو نه و له راستیدا مالیّش پیّویست نییه. نه وه به سه که مروّق تـ هنیا ژووریّکـی لـ ه حه سیر بیّوی دروست بکا و سه ره که ی به گه لاّو قامیشان بگری.

⁽٤) نیگره: ئهو دهنکه لوس و بچوکانهی بهفره، که سهرهتا دهباری و زهوی دادهپوشی و دهبیته هوی نهتوانهوهی کو بهفرهکانی، که لهدواییدا دهبارن.

لهو دیوی پهنجهرهوه با گفهی دههات و بهفریش همهر دهباری ئمهو روزژانهی، کمه ئاسمان سامال بی له پهنجهرهی یولهوه چیاکان بهدیار دهکهوتن.

قوتابخانه که بهسهر گردیکهوهیه و به باشی دهنوّریته سهر دییه که، دییه که له ژیّرهوه و قوتابخانه که سهرهوهیه ههر لهبهر ئهمهیه، که لیّره له قوتابخانه وه بهر مهیدانی دیت فراوانتره و چیایه دوور دهسته به بهفر داپوّشراوه کان وه ک تابلوّیه کی نه خشینراو دهبینریّن ئیستاکه ئیدی لهناو ئهو ههوای کریّوه و بهفر بارینه پهیکهری گرژو موّنیان دهبیندریّ.

دەست و پئ و پشتى مرۆڭ لەسەرمان دەيبەستى. پۆلەكە چەند ساردە ئەو وەختاندى بىەر لە جەنگ قوتابخانەيان بىە تىەپالان (6) گىەرم دەكىردەوە. تەپاللە وەك رەژوو بىاش دەسىووتى ئىستاكە دەھىنىن و دەيسووتىنىن. ئەم كايە لەناو سۆپان تەنيا قرچە قرچيان لىدە دى و بەكەلك نايە. ھەر دوو رۆژى دىكەيە ئەم كايەش تەواو دەبىي.

که ئهویش ههر خاك و خوّل و زبل و زار بوو و به س، چهند حهیفه، که ناو ههوای ناوچیاکانی تالاس وه ک وولاته گهرمه سیّره کان نییه. ئهگهر ئاو و ههوا به جوّریّکی دیکه دهبوو، ژیانیش جوّریّکی دیکه دهبوو و ئیّمهیش فیلمان دهبوو و سواریان دهبووین وه پخون سواری گاجووتان دهبین ترسی نییه. به رله ههمووان من سواری فیل ده بووم و ریّل له سهری له نیّوان ههردوو گوی دا داده نیشتم ههر به و تهرزه ی لهناو کتیّبی دهرزه کاندا ههیه و له (ئائیل) هوه بوی دهرده چووم. ئه و وه خته خهلکی له ههموو لایه که وه به ره و لای من ده هاتن و دهیان گوت (راکهن، باش ته ماشاکهن، سولتان مراد کوری به که بای سواری فیل بووه).

ئه و کاته میرزا گول ته ماشای ده کرد و داخی ده خوارد... ئه و وا ده زانی شابانوییکی جوانه و نابی به لای ئه و دا بچی. هه روه ها، مهیوون و توتیی روّژنامه خوینیشم له دواوه دا له سه ریشتی فیله که داده نا، و جیّگای ده بوّوه. ده کرا جیّگای هه موو پوّله که ش له سه رگرده ی ملی فیله که بکریّته وه. ئه مه روون و ئاشکرایه، ئه مه ی له که س نه بیستوه، خوّیشی ئه مه ده زانین.

ئه و فیلی زیندووی به چاوی خوی دیتووه. ههموو ئهمه دهزانین ئه و مهیونی زیندوو و ئاژه لی دیکهیشی دیتوه له گونده که (ئائیل) ههموو کهسیک ئهمه دهزانن خویشی زورجاران ئهمهی باس کردووه ئه وساکه ئه و به خت رووی تیکردبوو.....

⁽۵) له ئەلمانيەكەيدا دەلىّ: بە پشقلان (schafsmist).

پیشی جهنگ، یه کسالای ریک پیشی جهنگ نهم رووداوه خوشه له ژیانی نهودا رووی داوه. هاوین بوو درویّنهیان ده کرد نهو ساله باوکی به کبای سووته مهنیی له جهمبوّله وه بو ویستگهی نهوتی پارکی مه کینه و تمراکتوره کان ده گواسته وه. همر کو لخوزیک ده بوایه بو گواستنه وهی بار شتیک بو گواستنه وه دابین بکا. باوکی به سوعبه و گالته وه خوی هه لاه کیشا(۱) و ده یگوت: من شوفیریکی ساده ی عاره بانان نیم. کو لخوز به رانبه ر من و نه سپ و عاره بانه کهم پاره و کری له خهرینه ی ده وله و درده گری من نهم پاره یه ده ریژمه ناو به ریمی کو لخوز هه ر چاوی به من ده که وی له نه سپه که ی داده به زی و سه لامم لیده کا....

عارهبانه کهی باوکم به پادایی بق بارکردنی نهوت دروست کرابوو. جینگای باری نهبوو له چوار چهرخه و دوو بهرمیلی ناسنین و له پیشی پیشهوه ش جینگای دانیشتن و کوشنی عهرهبانه چی پیک هاتبوو. ههر ئهوهنده ش بوو و به س له شوینی دانیشتنی عهرهبانه چیه که ده کرا دووکه س دانیشی و جینگای سی که س نه ده بوه بق نهمه ش دوو نه سپی باش و به هیزیان دابووه باوکی.

ثهسپیکی یه خته ی شین، که ناوی چاپدارو ئهسپیکی یه خته ی دیکه، که ناوی چونتور بوو. زین و قایش و قروشی له چهرمی ده وله تی و قایش و قروشی له چهرمی ده وله تی و قایش و قروشی له چهرمی ده وله ته قه تران لیدراو دروست کرابوون، که هه رگیز له باریه که نه ده چوون و نه ده پچران شه و بارکیشانه به رده وام و دوورود ریژانه به بی بی مه مجوره که لوپه له چاکانه نه ده کرا. باوکم له کارکردندا حه زی له توندوتولی و ریکوپیکی بوو و هه میشه ئیسراحه تی شه سپه کانی له به رچاو ده گرت. کاتی چابدار و چونتور به یه که هه نگاوی هاوئاهه نگ و هاوته ریب غاریان ده دا و باله کانیان به بای غاری ده جوولانه وه، هه ر له دوو ماسی ده چوون، که له ته نیشتی یه که وه مه له بکه ن ته ماشاکردنیان تام و چیژی ده به خشی. خه لکی به بیستنی ده نگی چه رخه کانی عاره بانه که له ته ماشاکردنیان تام و چیژی ده به خشی. خه لکی به بیستنی ده نگی چه رخه کانی عاره بانه که له دووره و مه ویان ده ناسیه و و ده یانگوت: (به کبای به ره و جه مبول ده روا).

چوون و هاتنهوه بز جهمبول دوو رزژی دهویست. ههر که بهکبای دهگه پاوه نهوهنده سهرحال و بهکهیف بوو دهتگوت ههرگیز سهدو نهوهنده کیلزمهترهی نهبریوه خه آنکی سهرسام دهبوون و دهیانگوت: (عارهبانهی بهکبای وه شهمهنده فه د ده پروا). سهرسامیه کهیان له خورا نهبوو. ده کرا ماندووبوون و بی پهروایی نهسپهکان له ده نگی ووشك لیکخشانی چهرخه کانی

⁽٦) ئەم ووشە لە ئەلمانيەكەي ئەوھايە و لە فارسيەكەم پى جوانتر بوو. ل ١٣

عهرهبانهوه بزانری تا عهرهبانه بهم تهقه تهقه به کهنارتدا رهت دهبی. مروّق چین چین گوشت بهردهدا. ئهسپهکانی بهکبای ههمیشه زیرهك و چاپوك ریّیان ده کرد. رهنگه ههر لهبهر ئهمه بوو گواستنهوهی بهرپرسیارترین باریان بهو دهسیارد.

به لنی پیرار ههر، که قوتا بخانه تهواو بوو پشوو دهستی پیکرد باوکم گوتی:

ـ ئەگەر بتەرى دەتبەمە شار.

سولتان مراد له خوّشحالیّان خهریك بوو ههناسهی بیگری ئایا باوکی چوّن زانی، که شهو ماوهیه کی دووروو دریّژه دلّی بوّ دیتنی شار لیّ دهدا ئاخر خوّ ئهو لهژیانیدا جاریّکیش نهچوو بووه شار، ئای که خوّشه، باوکی به گهفیّکی پر لهگالتهوه گوتی: (بهلاّم نابیّ دهنگت لیّوه بیّ. کهس نهزانی دهنا بچووکهکان دهیکهن به بهزم و ژاوهژاو ئهوساکه توّش نابهم).

باوکم راستی ده کرد نهم حاجی مراده، که سی سال لهمن بچووکتره هیچ کاتیک و لهسهر هیچ شتیک نهیدهبریهوه، وه کهری دیزه بهرعه کسی ده کا، کاتی باوکم له مالهوه بوو، حاجی مراد نهیده هیشت و ماوهی نهده دا بچینه لای. دایم و دهرههم ههر له دهورو قوونی شهودا ده خولاوه، وه ک بلای همر نهو به ته نی همیه و نهوانی دیکه به مروق دانانرین.

تاوه کو دوو خوشکی بچوکتریش، که ئهوکاته زوّر بچوک بوون، بهگریان و زاری ئینجا دهیانتوانی نهوازشیّکی باوکه بهدهست بیّنن. هاوسیّکانیشمان سهریان لهوه دهرنه ده کرد، که بوچی کوره بچکوّلهترمان ئهوهنده هوّگری باوکیهتی. دایه گهوره ئارواوکان، که ژنیّکی سهرسهخت و وه ک ته خته دار ووشک بوو دهنگیّکی قرهقری ههبوو ئیّمه ههموومان لیّی دهترساین! چهند جاران به ئهنگوسته زوره کانی (۱۷) لهبنا گوی حاجی مرادی رهبادا بوو (۱۸) و پیّی گوتبوو:

ـ ئاخر، همی بی میشك. ئموهنده خوّت له بابت همانمهسوو. باش نییه! ئممه چ وهزعیکه ها! ممگهر دهبی، که کوره چکوّلانه ئموهنده بوّ باوکی زیندووی، خوّی دانده بکا؟ بزانه ناخر و نوخری رهفتاری ئمم منداله بمالایه کمان بهسهر دههیّنیّ.

دايكه بۆ لەبۆلنىك دەكاو هەندى جوين دەداو شەپە زللەيەكىش بە بناگوى، حاجى مـراددا دەكىشى.

⁽۷) زور: زبر.

⁽٨) رەبادان: بنا گوي راكيشان. هەلقورينجاندن. ليّ بادان. گرتني گۆشتى لەش و بادانى بەدوو يەنجە.

به لام ناویری هه لگه ریته وه هه موو حساب بو دایه گهوره ده کهن.

دایه گهوره ناحهقی نهبوو و بی نهسهل نهیدهگوت ههرواش بوو. مروّق دلّی به حاجی مسراد دهسووتیّ. نهو نیّستا گهوره بووهو پوّلی سیّیهمه. ههول دهدا بهرووی خوّیدا نههیّنیّ. لهبهر چاوی دایکمان بهسهر خوّی ناهیّنیّ، بهلام لهکروّکی دلّهوه چاوه پیّ دهبوو (باوکمان ئیّمرو سبهییّك لهبهرهی جهنگ بگهریّتهوه).، که ده چیّته ناو جیّگاو ده یهوی بنوی وه کمروّقی گهوره و بهسالاچوان، که شهو دوعا ده خویّن لهژیّر لیّوهوه ده نیّن: (خوایه توبی و کاریّکی وابکهی بابهم سبهینی بیّتهوه). ههموو شهویّك نهمه پیشهیهتی. مندالیّکی سهیره وا بیر ده کاتهوه ههرکه لهخه و بیّدار بوّوه موعجیزه یه که رووده دا و باره که به لاییّکی دیکه دا دهگوریّ، تهنیا گرنگ نهمهیه بابان بهزیندوویی له جهنگ بگهریّتهوه با نهوکاته ههموو کات ههر لهگهل حاجی مراد بی و یاری لهگهل دا بکاو لهقهلان دوّشکیّی کاو له باوهشی بگریّ. هما بیتهوه بو نهو، نهوه به به و باوکی به زیندوویی ببینیّتهوه نهم خوّشی و شادیه بو تهنیا بیّتهوه بو نهو، نهوه به به و باوکی به زیندوویی ببینیّتهوه نهم خوّشی و شادیه بو

ئیستا حهزی ده کرد هه مان شت رووب داته وه کاتی، که باوکی له که نالی (چو)دا بی ناو خیزانه که ی گهرابوّوه، نه و پیرار هاوین بو به شداریکردن له کاری بیناسازیدا بو پین ج مانگان چووبووه نهوی و، سه را تاسه ری هاوین و پاییز له وی ماوه و خاك و خولی کیشاوه وای کارکرد، که بووه کریکاری نیستاخانو (۱۰).

سهر له ئیوارهیهك بهره بهری روّژ ئاوابوونی سهرسه کوتی پهیدا بوّوه. لهپ تهقه تهقی چهرخه کانی عاره بانهی باو کم لهناو حهوشه دا ده هاته گوی و ئه سپه کان فره فری کونه لوتیان ده هات منالان له جیّگای خوّیاندا راپهرین و هه لزّوقینه وه و دایانه هاوار هاوار: (بابه هاتوّته وه) باو که چنکیک پیست و ئیسقانی لیمابوّوه، زوّر لهر و لاواز ببوو، لهبهر هه تاو هه لقرچابوو وه ک قه ده به ده ردی دایکم گوته نی جلوبه رگی وه ک سوالکه ران بوو، ته نیا چه کهه کانی نوی بوون و له چهرمی کروّم بوون.

⁽۹) ئیستاخانو ئەلكسى گریگۆریویچ ـ مەعدەن كار لە سالى ۱۹۳۵ لە ماوەى ٤٥ دەقە سەدو دوو تۆن خەلوزى كىشاوە، لە كاتى ئاسايىدا تەنيا (۷) تۆن بوو، دواى ئەم داھىنانە لەسەرانسەرى سۆۋيەتدا راپەرىن و يىشكەوتنىكى بەرفراوانى ئستاخانوى دەستىيىلىكرد

ئا لهو کاته دا حاجی مراد بهر لههه موان خرّی گهیاندی و خرقی هاویشته باوه شری و پیروهی نووساو به ری نه دا به هه نیسك دانه وه ده می له گریان نابوو نهیده بریه وه

ـ بابه، بابه گیان، بابه... . هو بابه گیان.

باوکیشم ئهوی توند له ئامیزگرت و فرمیسك له چاوه کانیدا سهریان کرد، لهم وهخته دا هاوسینکان به سهر ئهم دیمه نه راگهیشتن و به دیتنی ئهم دیمه نه ئهوانیش دهستیان به گریان کرد، به لام دایکم به دهست و پی تیک ئالاوی و خوش خولقیه وه وه ک له رهفتاری حاجی مراد شهرمه زاری دایگرتبی رایکرد تا حاجی مراد له باوکم دوور خاته وه و گوتی:

ـ واز له بابت بینه، بهسه ببرینهوه، مهگهر تهنیا تق لهم مالهی، وازبینه ئهوانی دیکهش دهیانهوی بچنه کنی، عهجهب بی میشك و بی شعوری، مهگهر نابینی خهلک هاتون سهلام و ئهحوال پرسی لیبکهن....

بهلام ئهم قسانه بهدادی حاجی مراد رانهگهیشت!

سولتان مراد ههستی کرد شتیک له دهروونی ئهو کهوته جووله و وهک ئهمه بوو گرییه کی له قورگی هاتبی و گهرووی بگری له ناکاو تام سووراوکیکی لهناو دهمیدا ههستپیکرد. حاجی مراد ههر ئهو پیاوه بوو دهیگوت: قهت لهم دنیایهدا بو هیچ شتیک ناگریهم، به لام یه کسهر ژیر بووه سهرحال بوه و هاتهوه سهرخو.

دەرس بەردەوام بوو. ئىنسكەمال ئاپاى ئىستاكە لە بارەى (جاوە)وە لـە بارەى بۆرنىق و ئوسترالياوە قسەى دەكرد. دىسانەوەش قسەى لە سەر زەمىنە خۆشەكانى ھەمىشـە ھاوين و گيانلەبەرى وەك تىمساح، مەيونەكان، درەختى خورماو شتى جياجياى نـەديتراو نەبيسـتراوى ئەفساناويەوە بوو. تق باسى كەنغەر بكە لـە ھـەمووان سـەير تـرە، بىنچـوەكەى خـقى لـەناو كىســەيەكدا ھەلــدەگرى كەبــە ســكيەزە نووسـاوە و بــە بەچــكەوە حــەمبازان دەھـاوى و بىغ بەچـكەوە حــەمبازان دەھـاوى و بىغ بەچـكەرە، كەنغەر يان راستترە بلىن سرووشــت ئــەم بىرۆكــەى چــقن بــق ھاتووە....

ثهو کهنغهری نهدیوه دهبی دان بهوه دا بنی، که نهیدیوه، سهد حهیفه! به لام فیل، مهیون و گیانداری دیکهی زوّر له نزیکهوه دیوه، له مهودایه کی، که نه گهر دهستی دریّر ده کرد دهستی ییّیان ده کهوت.

ئه و رۆژەى، كە بابى پێى گوت لەگەل خۆيدا دەيباتە شار لە خەنى و خۆشـيان نەيـدەزانى چىبكا لەبى ئۆقرەيى و خەنى و خۆشيان لەناو پێستى خۆيدا نەدەحەواوە، بەلام خراپىيەكەي

ئهوه بوو، که نهیدهویرا لهمبارهوه قسه لهگهل کهس بکا. ئهگهر حاجی میراد پینی بزانیبا چ فهرتهنهو بهزمیخی دهناوه و هات و هاواری لی بلند دهبوو، که بوچی باوکم سولتان میراد لهگهل خویدا دهباو مین نایا؟ ئهو ساکه وهره ئهو بهزمه خوشکهوه (۱۱) لهبهر ئهوهی لهکن ئهو خوشحالی و چاوهروانی لهرادهبهدهری سهفهری بهیانی ههستی بهگوناحیکی لهبهرانبهر برایه کهی دهکرد، لهبهر ئهمه دلی لیی دهدا، که مهسهلهی سهفهره کهی بهیانی به براو خوشکه بچوکهکانی بلی، زوری حهز ده کرد ئهوی ژیئر بهری بینیته سهر بهری، بهلام باوکی و بهتایبهتیش دایکی پییان گوتبوو نه کا لهم بارهوه فزهت لیوه بین.

ئه وان وایان دانا بوو با کاتیک منداله بچوکه کان به م باسه بزانن، که ئه و به ری که و تبی که و بی که و بی گه و بی گه و باشتره، سولاتان مراد زوّر به سه ختی زوّری له خوّی کرد تا توانی ده می خوّی بگری و گه م نهینییه نه درکینی به لام لهم نهینی پاراستنه هینده ی نه مابوو بته رگی به لام شهو شهو روّه و زیده له روّان شهوه نده گویزایه لا بوو، شهوه نده میهره بان و شهوه نده به هه ست و پاریز بوو، که قه ت شتی وای به خوّوه نه دیتبوو.

ههموو کاریکی نه نجام ده داو به سه رههموو نیش و کاریک پاده گهیشت کندپی گویره که ی کرده وه و بر له وه پر بردیه شوینیکی دیکه به ستیبه وه، ههم خاکی په تاته جاره که ی نهرم کرده وه و بر ههم بر شوشتنی جل و جوپ ده سته به به دایکیشی کردو، نالماتای، بچوکترین خوشکی، که که و تبوه ناو قوپه وه شوشت و پاکی کرده وه و زور زور کاری دیکه پیشه کرد سه رتان نه هیشینم نه و روزه نه وه نده ی خوره تاند و کاریکرد که تا دایکیشی خوی پینه گیرا و له پیکه نینه که ی خوی ده شارده وه گوتی:

- ئەوە چى بووەو مانگاى كى لە گاران نەھاتۆتەوە، دەلىيى كراوى بە كەسىكى دىكە چەند باش دەبوو ئەگەر ھەمىشە ئەوھا دەبووى لە چاوى پىس بە دوور بى چۆنە نەھىلىن بچيە شار، ھا؟ بوويت بە بەردەستىكەرىكى زۆرباش.

ئهم قسهی دوایی ههروا کرد و لهده می هاته ده ر، به لام خوّی به برژاندنی نان بوّ ریّگ او ئاماده کردنی توّیشه به رهی دیکه وه خهریك کرد ههندی که رهی توانده وه و به شلی به مهیبوی له ناو بوتلیّکی کرد.

⁽۱۰) له فارسیهوه ده لنی: ئهوساکهر بینهو شهرو دهعوای لیبارکه.

سهر له ئیزواره ههموو خیزانه که له دهوری سهماوه ردا نانی ماده یان به سه رشیرو چایه وه خوارد نهوان له حهشه دا له ده م جوّگه له له ژیر دار سیّویّك دانیشتبوون منداله کان دهوریان له باوکیان دابوو، لایه کی حاجی مراد و لایه کهی دیکه ی کچیوّله کان لیّبی دانیشتبوون دایکی چایی تیده کرد و سولتان مرادیش پیاله چایه کانی ده دا ده ست نهوانی دیکه و خهلوزی له لوله ی سهماوه ر ده کرد، نه و ههموو نه و کارانه ی به ره زای خوّی نه نجام ده دا و ههموو ده م هه ر له سه خهیالی سه فه ره که یه یانی دا بوو، که به یانی له ناو شار ده خولیّته وه و سیاحه ت ده کا باوکی یه که دو و جاران چاوی لیّداگرت جگه له مه ش به سوعبه ت و گالته له حالیّک دا، که چای ف پ

- _ حاجیله کهم یال رهشت رامکرد یان نا؟
- حاجی مراد به گلهیی و نارازییهوه گوتی:
- ـ نا بابه گیان، یال رهش زور ناجسنه وه ک تولهسه ک به دوامدا غار ده دا.

من ئاوی دهدهم و ئالیکی دهدهمی جاریکیان به دوامدا هاته قوتابخانه و لهبهر پهنجهره وهستاو چاوهرییکرد تا من له کاتی زهنگ لیدان و پشودا دیمه دهرهوه، ههموو پوّله که دیتیان به لام ناهیّلی سواریبم یه کسهر هه لم دهدا و ئیستا جووتانیش دههاوی.

- _ كەسىش نىيە، كە يارمەتىت بدا تا فيرە سوارى بكەي.
- لهم سهرو بهندانهدا سولتان مراد ئاماده يي خوّى پيشانداو گوتي:
- حاجیله که من ثهم کاره ده کهم و من خوّم بو سواری رایده هیّنم و حاجی مراد له جیّگای خوّی رهیی بوو و هاواری کرد:
 - ـ دەياللا دەي، بابرۆين.
 - دايكى گوتى! ئارام بگره، لهجنى خۆت دانىشەوە نەجولىيەوه.

یه که م جار وه ک پیاوان چایه که تان بخونه وه له دواییدا برون. که ره ره ش له ده ستان هه ننایه (۱۱) قسه کردن له سه ر جاشولکه دووسانیه که بو حاجی میراد باسینکی زور خوش بوو، به هاری نه و ساله بوو نورگزی خالویان، نه و جاشولکه ی دابووه منداله کان، جاشولکه که سه ر له هاوینی چاک سوورا بوو و گهوره ببوو کاتی نه و ها تبوو کورتانی لیبنری و سواری بن و کاری پیبکه ن چونکه له هه موو مالینکی گونده که (نائیله که) وولاغ پیویست ده بی و بو باراش بردنه

⁽۱۱) ئەمە لە ئەلمانيەكە ھەبور لە فارسيەكەدا نەبور.

نهو ههمیشه ههموو جوانو، جوانهگاو جاشه لهرهکانی رام دهکرد، له راستیدا کوریژگه چوستو چاپوکهکان ئاژه له تازه مندالهکان بهکار دهسته موّده کهن، لهبهر ئهوهی سهنگی مروّقی بهتهمهن ریّگای نهم کاره نادا نهمه بوو، که خهلکی بهریزهوه دههاتنه لای سولتان مراد و دهیانگوت: (سولتان مراد، کوری خوّم، ههرکه دهرفهتیّکت لیّههلکهوت گویّره کهکهمان رام بکه)، یان (سولتانکه (۱۲): قوربانی دهست بم، نهم جاشولکه به زهرهزهرهی ئیّمه عاقبل بکه ناهیّلیّ میّشو مهگهزیش بهسهر شانییهوه بنیّشیّ، قهپال دهگریّ، جووته دههاویّ، تو نهبی کهس دهروهستی نایه.....).

سولتان مراد، که بهم ناوبانگ و شانازیهوه به هره مه ند بوو، به لام گوی ی به تکای براکهی نه دا و تاکو ئه و کاته ش، که حاجی مراد یه ک دووجاران له سه ر پشتی جاشولکه ئه زیزه کهی به ربوّه و ناوچه و انی شین و موّر بوّه و هه لتوّقی به تیز و گالته جارییه و پسیّی گوت:

ـ تۆ ھێشتا دەبئ ئازارى يێوەبكێشى.

⁽۱۲) سولتانکه وهك عومهرکه، حهمه دکه، عهبه که، نهوه که: بچووك کردنه وهيه بۆ خۆشه ويستي.

ئیستا روون دهبینهه که زوّر خراپ رهفتار لهگهل حاجی مراد داکردووه سولتان مراد ته نیستا روون دهبینهه که زوّر خراپ رهفتار لهگهل حاجی مراد داکردووه سولتان مراد ته ته ته این کاتی لهم ههلهیه ی به ئاگاهاته وه ، که باوکی به کینایه ته وه پینی گوت له راستیشدا عهجه ب نه محمه قیّل بووه ، که به و جوّره نایابه حسیبی لهگهل باوکیدا پاك ده کرده وه و نیستاکه ده یه وی بر شار سهفه ریکی وا ، که براکه ی هیچ ئاگادارییه کی له باره وه نیسه به به بخوریکی وا ویژدانی ناره حه بووه و پهشیمانی دایگر تووه ، که ناماده یه داوای لیبوردنی لیبکا، دوای چایی خواردنه وه لهگهل باوکیدا چوونه میرگه که ی نه و به ری باغچه و یه که به کاکول ههمو و به رده کانی نه و دهورو به رهیان کوکرده وه و له دواییدا دووریان خستنه وه له دواییدا کاکول و یالا و رهش، یه عنی جاشولکه که ی (حاجی مراد جاشولکه که ی به م ناوه وه بانگ ده کرد). یالا رهشیان لغاوکرد.

باوکیان گزیدکانی کاکۆل رهشی به ههردوو دهستان گرت و رایگرت و سولتان مراد بهزرینگیهوه لغاو قهراسهی لهمل کرد، ئینجا کهمهر بهندهی پانتۆلهکهی نهختی توندترکرد چونکه کاریّکی هیّنده ئاسانی لهبهر نهبوو ئینجا ئیّستا غایشی سیّرك و دهستیپیّکرد، یالا رهشی کهماوهیهك بهسهرپهرشتی حاجی مراد ژیانیّکی نایاب و خوشی بهسهر دهبرد چهمووش ببوو، ههر لهبهر ئهم هوّیهش یهکسهر و یهکواست دهستی بهسهر کیّشی و جووته هاویشتن و بهم لاو بهولادا پاکردن کرد، گویدریژهکه دهیزانی چوّن سوار لهسهرپشتی خوّی ههلبراو به ناوهندی عاردی دابدا بهلام شهم سوارهیان ئهو سوارهی پیّشوو (حاجی مراد) نهبوو، لهگهل ناوهندی عاردی دابدا بهلام شهم سوارهیان ئهو سوارهی پیّشوو (حاجی مراد) نهبوو، لهگهل ئهمه شدا حاجی مرادی ههلادداو ده خست، بهلام ههموو جاریّك دهرله حاز گورج قیت دهبوّه و خوّی ههلادداوه سهرپشتی جاشولکه که ههرچهنده ههلی ده تلیزاند بهلام لهبای غاریّدا لهسهر سك خوّی به پشتی کهره کهوه نووساندو قاچی لهسهر کهفهلی ثاواده کرد و داده نیشت و دیسان کهره هاروهاجی ده کرد، دیسان ده کهوته وه و شهو جاریّکی دیگهش ههولی خوّی دیسان کهره هاروهاجی ده کرد، دیسان ده کهوته وه و شهو جاریّکی دیگهش ههولی خوّی دیراده شداوه دی ده کرد.

ئهم کارانه لهلایهن سولاتان مرادهوه به چاپوکی و بهشیّوهیه کی زهوقانییه وه ئه نجام دهدرا، ههموو مهسهله کهش لهوه دایه که که دهبی که چوّنییه تی که وتنه که دا شاره زاببی لهبه رچی ده لین مروّق له کاتی په پینی لهسه ر وولاغدا زیّتر له به رزهو ئه سپ و ووشتر زه ده به دهبی الله کاتی که وتن ده بی وادیّته به رچاوان ده بی به پیچه وانه وه بی نهیّنی مهسهله که لهمه دایه، که کاتی که وتن ده بی به به مدر چوار یه لاندا بکه وی بلندی نه سپ و به تایبه تی هی ووشتر ده رفعتی ئه مکاره بی مروّق

دەرەخسيننى سوارى بى ئەزموون لەسەر وولاغ وەك جلۆكە دەكەوى و پيراناگا ئەم شيوە كەوتنە بەكارىننى.

سولتان مراد ههر به تهزموونی خوّی تهمهی دهزانی و نهدهبوو لهم لایهنهوه لیّی نیگهران بی قاو قیژو شادی و پیکهنین و هاوارهاوار دهستیپیکرد، باوکه له پیکهنینان زگی خوّی گرتبوو تهوهندهی له قاقای پیکهنین دا تا چاوهکانی پر تاو بوون کورو کالهکه، که گوییان له قاوقیژ بوو هورژمیان بو تهوی هینا، یهکیکیان سهگیکی ههبوو شهم سهگه عهقلی وابری کهلهم بینه و بهرهیه بهشداری بکا.

ئهمه بوو، که به وه په دوای جاشولکه که که وت جاشولکه که یش له ترسی خوی به جریته بازییه وه خیراتر غاری دا، به لام سولتان مراد سوارچاکی خوی نیشان ده دا و له بای غاری دا خوی له سهر کاکوّل ره شهد الله دا خواری به فرتکه یه کوّی هه لده داوه سهر پشتی ئهمه شخوشیه کی یر له تاسه ی خست بووه دلی منداله کانه وه .

بهر له جهنگ سواره کانی نه ندامی نه نجوومه نی هاوکاری و بهرگریکردن، له چیمه ن شینکاییه کهی ته نیشت ته لاری نه نجومه نی گونده که یاندا به ههمان ته رز نه سپ سواریان ده کرد، نه مانه سواره ی (ثاثیل) بوون و دوای ته واوبوونی کاری رقزانه یان نهسپ سواریان ده کرد. له کاتی چوارناله دا به شمشیره کانیان نه مامیان ده په راند و له سهر زینه که وه فرتکیکیان بو خواره وه لیده دا و خویان ده هاویشته وه سهر نه سپه کانیان. هه ندیکیان نیشانه ی سوارچاکیان وه رگر تبوو. نیشانه ی زریزه دار، که به سنجاق و ده رزیلان به به روکه وه ده کرا، زور جوان بوون، منداله کان حه سره تیان هه لله کیشا و هه را هه رایان ده کرد تا ته ماشای سواره کانی نه ندامی شه خومه نی هاوکاری و به رگریکردن بکه ن.

ئیستا ئەوانە لە كوین؟ بەسوارى ئەسپەوەن يان لەناو سەنگەرانن؟ دەلین ئیستا لەجەنگدا چىدى ئەسكەرى سوارە بەكار ناھینن...

سولتان مراد تهماشای ئهودیوی پهنجهرهی کرد و بیری کردهوه ههرچهنده بهسواری ئهسپهوه رهق دهبنهوه بهلام سهرما کار له تانگ ناکا، بهلام لهگهل ئهمهشدا ههر ئهسپ باشتره!

ئهو حمله چهندهی به کهیف دهبوو! به یال رهش خیرا کهوی و گویزپایه ل بـوو و تینگهیشت، داوای چی لیده کری: به ئاسابی بروا، خیرا بروا، بگهریتهوه یان به لای راستدا بروا....

سولتان مراد بانگی براکهی کردو گوتی:

ـ ئيستا وهره سواربهو ههموو شتيك به دلني تؤيه و تهواوه.

حاجی مراد له باغری و بهخزنازینان سوور هه لگه راو به پاژنه کانی له لاته نیشه کانی یا لا رهشی سره واند و به م لاو به ولادا که میکی لیخوری ئیستا هه موویان به چاوی خویان دیتبوویان، که ئه و چ کاکیکی لیها تووی ههیه، چون ده بی شانازی به م حاله وه نه کهی! ؟ .

هینندهی نهبردبوو ههوا تاریك داهاتبوو، ههموویان ماندو و شهکهت و رازی بو مال گهرانهوه. حاجی مراد به سواری گویدریژه کهوه چووه ناو حهوشهی مالی تا خوی پیشانی دایکی بدا.

ئەو يەكسەر بەلا داھات و خەو برديەوەو ھەستى بە مەسەلەكە نـەكرد بـەلام ، سـولتان مراد خەو نەيدەبردەوەو بىرى دەكردەوە، كە بەيانى چۆن چۆنى بۆ شار دەچى و لەوى چ دەبىنى و چ شتانىنىڭ چاوەرىي ئەون. كە تازە خەو دەيبردەوە گوىدى لىنبوو، كە داك و بابى لەسـەرەخۆ يىنكەوە دەكەن.

باوکه گوتی: من دهمویست ئهوهی دیکهش لهگهل خوّمدا ببهم پیّکهوه بوّیان خوّشتره.... جیّی داخه، که له ناو عهرهبانه که جیّگا نییه دهبی لهسهر عارهبانه لهو پیّشی پیّشهوه لـهژیّر بهرمیله که دانیشی ریّگاش دوورو دریّژهو منداله که خهو دهیباتهوهو دهکهویّته بن تایه کانهوه.

دايكه ترساو لهژير ليوهوه گوتى:

ـ ئەم قسانە مەكە، خوا نەكا، بەھىچ جۆرى بىر لە بردنى ئەو مەكەوە پىۆيسىت ناكا جارىخى دىكە ئەو ببه، لىنگەرى با كەمىك ھەراشتر بى. تىز چاوىكت بكە دوو و ئاگادارى ئەمەيان بە. وا مەزانە گەورەيە، ھىنشتا ماويەتى گەورەبى.

سولتّان مراد به دلّیّکی خوّشه وه ده نووست. بیستنی قسه لهسه ره خوّکانی دایك و بابی و ئه د دالّغه ی، که بهیانی سه حه ران له گه لّ باوکی ده که ونه ریّگا، زوّر سازگار و خوّش بوو. له ناو نویّندا به دلیّکی، که له خوّشیان خه ریك بوو بوه ستی، هه ستی به توانایه کی له وه سف نه هاتووی فرین کرد سهیر بوو له کوی فیّری فرین ببوو مروّق ده توانی بروا، رابکا، مه له بکا، به لاّم نهو ده فری، به لاّم نه ك كت و مت وه ك مه لان مه ل له شه قه ی بال ده ده ن نه و ته نیا باله کانی لیّك کردنه وه و سه ری په نه به ده سته کانی جوولانده وه و به نازادی که و ته فرین. نه یده زانی له دنیای بیّده نگ و پیّکه نیناوی و پان و به ریندا له کویّوه بو کوی ده فرین؟ نه مه فرینی روّحی بوو له خه و دا گه وره ده بوو.

ئه و حهلهى باوكى دەستيكى له لاشانيداو لهسه رخۆ لهبنا گويى گوتى:

دایکه دهمیّك بوو هه نسابوو ئه و کراسی خاویّن و کلاّوی سهوزو فهراحی وه کلاّوی سهوزو فهراحی وه کلاّوی سهروّکان، که باوکی سولّتان مراد پارهکه له (کهنالی چو)وه وه هیّنابووی و ههروهها ئه و پوّتینانهی شاردبوونیهوه و ئهویش ههر باوکی له کهنالهوه هیّنابووی دایه دهستی کوپهکهی و گوتی:

_ يۆتىنەكانت لەيى بكە، بزانە تەسك نىن؟

سولتان مراد گوتى:

_ نا، تەنگ نىن.

ههرچهندهی کهمیّك تهسك بوون به لام ههروا دهبوو بهپیّم دهکهن و داده کهنریّن.

ئهو کاتهی ئهوان خواحافیزیان له دایکی کرد به سواری عارهبانهوه له حهوشه وهدهرکهوتن و وهختی عارهبانه نهوت کیشه که بهته ق و هو پهرووباره چهوه لآنه گهوره که دا تیپهری، دلّی حاجی مراد داخورپاو ته کانیّکی داو له خوشحالی و پریشکه پریشکی ساردی، که لهژیّر پیّی ئهسپه کان به و داپرژان خوّی نوشتانده وه و تیّگهیشت، که ئه و خهون نییه به لکو به خهبه و هراستی به ره و شار ده چیّ.

سپیده دهمینکی هاوینی وه که ههنگوین رووناک داده هات. خور هیشتا له جینگایه کی دووری پشت کیوه پر بهفره کانه وه خوی مه لاس دابوو، به لام بهره به باند ده بوو وه که جوجه له یه کی، که سهری له قه پینلک بجووقینی و ده نوک له دیوای قه پینکه که که دا ناماده ده بوو، که له هینکرا بیته ده رو له پشت کیوانه وه تیشکان په خشان بکا.

له و کاته دا جاده که هیمن بوو. ساردو ته پو تازه ده هاته به ر چاوان. سه د مخابن که هیچ یه کینکی له منداله کان نه دیت تا ببینن که ئه و چون له گه ل باوکی له (ثائیل) ده رچوو، ته نیا سه گه خه والوه کان له گوشه و که ناران پهیدا ده بوون به بیستنی ده نگی چه رخه کانی عاره بانه که و تنه و ه رپه حه پ....

جاده زورگاویه که بهرهو دهشت و چؤلی و زنجیره چیایه کی کورت و بنهوشه یی و تاریك دریژ دهبوّه، ئهوی که ریّگای ئهوان بهرهو لای ئهوی بوو.

ئهوی بوو.

ثهسپه تیرهکان ئازایانه و به چوار نالهی کورت و ههماههنگ دهبهزین و وادههاته بهرچاو، که ئاگایان له زین و نیری عارهبانه نهبوو، بو خوّیان رادهکهن و وه عاده تی ههموو ئهسپیک دهیانپرماند و کاکولیّیان بهسهر چاوهکانیاندا دههات و دهچوو. ریّگاکه بو ئهوان زوّر ئاشنا بوو و چهنده مین جاریان بوو بهم ریّگایه دا هاتوچوّیان ده کرد. خاوهن عارهبانه له جیّگای خوّیدا دانیشتبوو و ریّشمه کهی لهده ستدا بوو. ئه و کوریژگهیه شی، که له کهناری ئه و دانیشتبوو لهبهر چاوی ئه سیهکاندا خوّیی بوو و ریّگای لهراکیّشانی عارهبانه که نهده گرت.....

ثهوان بهههوایه کی خوّش له جولهدا بوون و عارهبانه کهش وه که ههموو عارهبانه کانی دنیا له لیّکخشانی وشک و هوّی دیکهوه تهق و هوّریان لهم ناوهدا نابوّوه. لهم سهروبهندانهدا خوّریش له لاپالیّنکی چیاکان گزنگی دا. تیشک و گهرما هیّمن و نهرم لهگهل شهپوّلی شنهی بادا بهسهر ئهستوی ئارهق کردوی ئهسیه کاندا ههلیده کرد.

ثیّستا (چاپدار)شین خوّی دهنواند و چونتور رهنگی پتر شیّ یه کی سپات و رووناکتر دهبوه، رووناکی و گهرما به کولمه دهرپه پیوه بروّنزییه کانی باوکیه وه نووسا بوون. لوّچه ره هه کانی دهوروبه ر چاوه کانی ئهویان زیاتر به قولّدا بردبوو. دهسته کانی، که لغاوه کهیان گرتبوه، گهوره تر و پ ره گ و پیر تر ده هاتنه به رچاوان. رووناکی و گهرما ریّگاکهیان پ کردبوو. وه کبریسکه ی کاره با له ژیر سمی نهسیه کاندا ده رده پهرین (۱۳).

تیشك و گهرما دزهیان ده كرده دوو تویی لهش و كونی چاوه كانهوه. رووناكی و گهرما گیانیان دههینایهوه بهر ههرشتیكی، كه لهسهر زهمیندا ههیه. ئهو روّژه سهر لهبهیانی بهدهم ریّگاوه وردی سولتان مراد شاد و ئازاد بوو.

باوكى به گالتهوه گوتى:

_ ئەرى، لەخەو ھەلساى؟

كوړەكە وەلامى داوە گوتى:

ـ زۆر دەمىككە.

⁽۱۳) ئەمەم لە ئەلمانيەكەوە وەرگرتووە.

ـ ئیستاکه بیدار بوویته وه که واته بگره. باوکه لغاوی ئهسپه کانی به و سپارد. سولتان مراد لهرووی ئهمه گذارانه پیکهنی ئه و به بی سه برو ئارامی چاوه ریخی ئه وه ی ده کرد. ده کرا خویشی ئه م داخوازیه بکا به لام باشتر بوو باوکی ئه مه به پیویست بزانی. لیره لهسه فه ری دوور نه ک له جینگایه کی دیکه پشتی پیببه ستی و باوه ری پیبکاو لغاوی بداته ده ست، ئه سپه کان هه ستیان کرد، که لیخورپنیان دراوه ته ده ستیکی دیکه و له به رئه وه به ناره زاییه وه گوییه کانیان شور کرده وه و له کاتی غارداندا گازیان له یه که دی گرت. ریک وه ک شه وه برپیاریاندا بی له لاوازی رابه ره که یاه وه که تیمی را خورین و هاواری کرد:

_ ئاھاى، ئارامبن، ئەگەر نا!

ئهگهر مروّق تهنیا لهو ئان و ساتهی تییدابه خوشبهخت بیّ، نه لهرابردوو و نه لهداهاتوودا پیریستی نییه. ده ئهومتا سولتان مراد لهم سهفهرهدا دهیچیژی و پر بهدل ههستی پیدهات دهقهیه کیش نهبوو، که مگیزی له شتیک تیکچی . شهو له تهنیشت باوکی ههستی به لیروهشاوه بی تهواو ده کرد و به دریژایی ریّگاکه شهم ههستهی بهری نه دا تهقه تهقی شهم عاره بانهی نهوته رهنگ بوو کهسیّکی دیکهی شیّت ده کرد، به لام بر شهو شهم تهق و هوره و هوزیکی شادی به خش بوو، توز و خولیّنکی، که له ژیر عاره بانه له دواوه بالند ده بوو، ناوازیّکی شادی به خش بوو، توز و خولیّنکی، که له ژیر عاره بانه له دواوه بالند ده بوو، ریّگایه کی چهرخی عاره بانه که به سهریدا ده خولانه وه میهاکان که به سهمکانیان و هاوزه مان و هاوئاهه نگ شونیان له جاده دا به جیّده هیشت، نهسباب و ثالاته زهریفه کانیان، که بونی ناره قهو شهمیّیان (۱۰۰۰) که دواره به رووبای سپی و سووک، که به سهر سهریانه و له و پهره گهی ناره قهو شهمیّیان (۱۰۰۰) ده دا، گهواله ههوری سپی و سووک، که به سهر سهریانه و له و پهره گهی ناره قهو شهمیّیان (۱۰۰۰) که به به دواره و به رووبار و جوّگهله کان، که ناویان به سهر ریّگایانه و دورکرد بوو، سوارو عاره بانه کانی، که به رووبار و جوّگهله کان، که ناویان به سهر ریّگایانه و دورکرد بود، سوارو عاره بانه کانی، که به رووبان ده هاتن، پهره سیّلکه کانی ده وروبه ری ریّگا به خیّرایی له دواوه و له پیششه و ده نویه و میوبی جوانیان بو سولتان مراد ده سته به مه شهرای نه کهون، نه وانه هه مهمویان خوّشبه ختی و نه و په که خوّشبه ختی له نارادایه، بیری دو که دو که دو که دونکه خوّشبه ختی له نارادایه، بیری ده که دانه که دونکه و که دونکه خوّشبه ختی له نارادایه، بیری ده که کانی ده که دونکه دونکه دونکه خوّشبه ختی له نارادایه، بیری دو که که که کانی دوروبه بیریّکی نه دو که دونکه دونکه دونکه دونکه دونکه کانی دوروبه بیری که کانی دوروبه بیری که دورکه دونکه دونکه دونکه دونکه کانی دوروبه بیری که که کانی دوروبه بیری که کانی با کهون به کان با کهون که کانی دوروبه بیری که که کانی دوروبه بیری که کانی بیری که که کانی بیری که کانی که کانی که که کانی که کانی که کان که کانی که کانی که کانی که کانی که کانی که کانی که که کانی که

⁽۱٤) شەمىن: مۆم.

لیّناکهنهوه. ثهو ههستی دهکرد، که جیهان وا دروست بوه، که لیّی جوانتر نابی و باوکیشی ههر بهو جوّرهیه، که لیّی باشتر نابی ههبی.

تا بهوه دهگا، که مهل و بالنده زهرد و سهر رهشه کانی دهشت و دهری سهرانسه ری رینگا له ناو پنجك و دریان بیهوده به و شیّوهی، که فیّر بوون وه کیك نه خویّنن، ئه وان ده زانس بو پی که سیّك ده خویّنن و ده زانن، که سولتان مراد ئه وانی چه ند خوّسده ویّ. ئه مه مه لانه ناویان سارایگیره (ساری رهنگ زهرد، ئیگیر: ئهسپ) وه له به رئه و نه وها ناوده نریّن، که له سهرانسه ری ژیاندا به فیکه و خویّندنیان ئهسپی زهرد تاو ده ده ن: (نوچ، نوچ سارایگیرا. نوچ، نوچ سارایگیرا. نوچ، نوچ، سارایگیرا. نوچ، سهرانسه ری ژیاندا به فیکه و خویّندنیان ئهسپی زهرد به الله می دیاره، که ئه وان بو هه رزمانه ی به جوّریّکی تاییه تی ده خویّنن. روّژیکیان کریّکاریّکی (ئاپارانجی) سینه ما که گه نجیّکی قوتوی به جوّریّکی تاییل. سولتان مراد به ده وروبه ری نه و دا ده خولاوه و له هه لگرتنی قوتوی فیلمان هاریکاری ده کرد. له باتیان که شه و داهات یه که م که س، که سووراندنی، دینه موّی درایه دهست سولتان مراد بوو، له دینه موّدا کاره با به رهه م ده هیّنرا به کاره با گلویه کان داده گیرسان. له گلوّیه کانه وه رووناکی به ردیواری شاشه ی سینه ما ده که وت و له وی شد داده گیرسان. له گلوّیه کانه وه رووناکی به ردیواری شاشه ی سینه ما ده که وت و له وی شیند داده گیرسان. له گلوّیه کانه وه رووناکی به ردیواری شاشه ی سینه ما ده که وت و له ویّند داده گیرسان. له گلوّیه کانه وه رووناکی به ردیواری شاشه ی سینه ما ده که وت و له ویّند داده گیرسان. ده به ده و به داده و به داده و دوناکی به ده دیم ده هی سینه ما ده که وت و له وی شد داده گیرسان. ده کاره به داده و به داده که به دیم دیم ده به داده که دون دون دون دون دون که دون دوناکی به دون

جاریکیان کریکاره که کهمیک گوئی بو خویندنی سارایگیر هه لخست و پرسی:

- ـ ئەمە چ مەلىكە لەپشت دىوارەوە دەخوينىخ؟
 - ـ سولٽتان مراد وهلامي داوه:
 - _ ئەمە سارايگيرە.
 - ـ چ دهخوينني ؟
 - _ نوچ _ نوچ _ سارايگير.
 - _ مانای چیه؟
- ـ نازانم، دهبی به روسی مانای (هین هین ئهسپی رهنگ زهرد.)بدا.
- _ يەكەم ئەسپى زەردرەنگ نىيە. باوا دابنين ھەبى بۆچى دەخوينن (نوچ، نوچ، سارايگىر!)؟
- چونکه وادیّته بهرچاوی ئهم مهله، که سوارهی سارایگیر دهچیّته زهماوهند و ههرچهندهی ده روا و ناگاته مراز، لهبهر ئهمهیه، که ئهو بهردهوام ههر تاو دهدا و ده لنی (نوچ، نوچ، سارایگیر.)

- ـ به لام من وام بیستوه، که گوایه سارایگیر له بازار یاریی کاغهزی کردوه و هینده ی نه مابوو سی روّبل بباته وه به لام نهیردوّته وه لهبه رئهمهیه، که شهوها ده خویّنی: (هیچ، هیچ، سی روّبل ببه مهوه!) و تا نه وکاته ی نهم سی روّبله نه باته وه هه رئه و ناوازه ده خویّنی.
 - _ باشه کهی سي روبل دهباتهوه؟
 - ـ هیچ کاتی نایباته وه، ههر به مجوّره، که هیچ کاتیک ناگاته شوینی زهماوهنده که.
 - ـ سەيرە.

لهراستیشدا سارایگیر له رواله تدا مهلیّکی هیّنده بهرچاو نییه کهچی شهو همهوو ناوبانگهی ههیه.

سارایگیره کان لهسهرانسهر و بهدریژایی ریگادا دهخوینن و سولتان مراد پییان پیده کهنی:

ـ با ييكهوه بچينه بازار و سي روبل ببهينهوه!

سارایگیره کان به هه مان شیّوه فیك و هوّ ده خویّنن (نوچ، نوچ، سارایگیر) و جاریّکیش به م شیّوه (هیچ، هیچ، سیّ روّبل ببه ینه وه!)

سولتان مراد پهلهی بوو تا زووتر بگاته شار. خور دووگهز بهسهر کیوانهوه بلند ببوو، سولتان مراد دیسانهوه ئهسیه کانی تاو دا.

ـ نوچ، نوچ، سارایگیر ئهو ئهمهی لهگهل چاپدار بوو.

نوچ، نوچ، تورایگیر! _ ئەمەشى لەگەل چونتور بوو.

باوكى قرەقريكى بەسەردا كرد و گوتى:

- ـ تۆ زۆر تاويان مەدە، ئەسپەكان خۆيان دەزانىن ئەوان خۆيان دەزانىن و ئاگايشىيان لـ خۆيانه.
 - ـ بابه گیان کامهیان رهسهنترو چاکتره، چاپدار یا چونتور؟

چهقیوه که مان ده به سته وه - ئیمه نه وان به گیانله به ر داده نین و له کاتیکدا عاقلن و تیده گهن، که ئیمه له خورا نییه نه وان له عاره بانه ی دیکه وه نابه ستین و ده بی هاریکاریان بکه ن. مین هینده م قامچی به کار نه ده هینا و ته نیا ده نگم ده دان و ههر نه وه نده ، ته نیا نه سبابی عاره بانه نه بچرابان نه گینا نه وان به خزینی سه ر چوکانیش با عاره بانه که یان له چاله که ده رده هینا. له وی له که نالی (چو) هه موو ناگایان له نه سپه کانی مین هه یه و نیره ییان پیده بردم و ده یانگوت: (به گبای: تو به ختت هه لساوه) ره نگه به ختیشم بووبی به لام ده بی زور چاودیری نه سبه کان بکری، نه و کاته به ختیش یار ده بین.

چاپدار و چونتور و چاپووك و زرنگ بهههمان شينوه چوارناله بهرهو پيش دهچون، به جوريّكى وا وهك بليّى ئهسلهن گوييان لهو قسانه نهبوو، كه لهبارهى ئهوانهوه دهيانكرد. ئهوان بهگيانى شهلّالى ئارەقهوه بۆ خويان لهباى غاريدا بوون و به تهكاندانى سهرو كهللهيان ميشو مهگهزى ريّگايان لهخويان دهردهكرد.

سولتان مراد لهباوكي پرسي!

ـ بابه، كامهيان بهتهمهنتره، چاپدار يا چونتور؟

- چونتور و سی سال بهتهمه نتره من ده زانم، که خهریکه کهمیک پیر ده بی و توانای که متر ده بینته وه، به لام چاپدار له هه پهتی تواناو بپشتیدایه و توکمه و گورج و به غاره، له گهل ئه ودا ده توانی پیش له زور ئهسپان به پیهوه، پیشینان ئهم جوره ئهسپانه یان به نهسپی سواری ناو ده برد.

سولتان مراد له خهسلهته کانی چاپدار چیژی بینی، جارانیش ههر زینتر کهیفی پیدههات جسنه کهی نائاسایی یه عنی شتیکی جنجر بوو، جگه لهمه ئهم ئهسپه یاخته و به دخو نهبوو جوان و به هیز بوو.

سولتان مراد بهباوكي گوت:

ـ من چاپدار پهسند ده کهم، چونتور توورهو تؤسنه ههر بهتی چاوانهوه سهیری مروّق ده کا. باوکه پیّکهنی و گوتی:

ـ شەرەنگىزنىيە، بەھۆشەو حەزناكا بىلھودە نارحەتى بكەن، دواى كەمىلى بىدەنگى گوتى: ھەردووكيان باشن.

سولتان مراد لهگهل قسه کانی بابی کوّك بوو و به دهم ئه سپ لیّخورپینه وه دووباره گوتیه وه: _ هه ردووکیان باشن.

باوکه دوای کهمینك گوتی:

ـ باشه، ریشمه که کهمین توند که و عهره بانه که راگره و هیمن و به پاریزه وه فیکه و شاوری کیشا، ئهسیه کان ده یانه وی میزن و به لام ناتوانن بیلین ده بی ناگادار بی.

لهراستیشدا ههردوو نهسپ لهناو جاده که شوره سوری میزیان دهست پیکردو میزیکی کهفاوی لهناو جاده که جوّگهلهی بهست و توّزو خوّلی ژیّر چوارپهلیان له پروشکی میزه که پهپکهی ده کرد و ته پر دهبوو، دووباره نهوان کهوتنهوه ریّ، ریّگاکه ههر بهرهو پیشهوه ده کشا و چیاکانیش لهدواوه به جیّ ده مان و پتروپتر دوورتر ده کهوتنهوه. به خیّرایی باغه کانی ده وروبه ری شار به ده رکهوتن و ریّگاش به هاتوباتر بوو، لیّره وه باوکه سهرلهنوی ریّشمه کهی گرته وه دهست و کاریّکی باشیشی کرد. لهم کاته دا سولتان مرادیش وه ختی نهبوو حهواسی له لای ریّشمه و میسیه کان بی شار دهست پیده کرد و سولتان مراد نوقمی ناو غه لبه غه لب، رهنگ و بونان بوو و هو که نهوه بوو، که ته وژمیّکی خیّرا شهوی داوه ته به رخوی و شه پوله کانی شهویان به ته قاله و رایی چه کدان بی شار داوه.

ههمان کات، ههر لهو روّژه پر لهخوّشیه دا بهختیّکی وای ههبوو، که کهس نهیبی: له ئاتچابار، لهناو بازاری گهوره ی مالات فروشتندا له جهمبول بهریّکهوت ئاژه لی باغی ئاژه لانیان هیّنابوو. ئای که ریّکهوتیّکی سهیره! مروّق یه کهم جاری بی بیّته شارو لهویّدا چهندان ئاژه لی جوّراوجور ببینیّ. سهره رای ئهمه ش چهرخ و فهله ک و ئاویّنه ی، که قهدو بالا بچووک ده کاتهوه و دهکیّنیتهوه لهوی بیّ.

۲- سولتان مراد سی جاران چووه ژووری پیکهنین و ژووری ئهو ئاوینانهی، که قهدو بالآ کورت دهکهنه وهوری تیر پیده کهنی و دههاتهوه کورت دهکهنه ده خواروخیچ ده کهن، ههرجاریکی ده چوه ژووری تیر پیده کهنی و دههاتهوه دهری و هیمن ده بوده و دووباره ده چوه بهر ئاوینه سهیروسه مهره کانهوه.

مرۆۋ بەژن و سەروسەكوتى عەجيب و غەرىب دەبوو، چ شتانێك!

که جنزکهش فکری بزی ناچی ئهم کهل و پهلانه دروست بکا.

باوکه، عارهبانه کهی لهپیش قاوه خانه یه کدا را گرت، که قاوه چیه کهی ده ناسی بی شهوهی چاوی کی له عارهبانه که وه بی رویشت و سولتان مرادی بو بازار برد یه کهم جار سهری له دوست و ناسیاوانی نه و ناوه داو که و ته سلاو و نه حوال پرسینیان هه روه ها کوره که یشی پیناساندن: (نه مه کوره گه و ره مه ای).

برادهره کانی باوکی لهجینی خوّیان کهمیّك بلّند دهبوون، دهست بهسنگهوه سلاّویان له سولّتان مراد ده کرد باوکه به رازیبونیّکهوه دهیگوت: (مروّقی بهئهدهبن، تهماشای تهمهن ناکهن ئایا گهورهی یان بچوکتری ئهوان ههمیشه حورمهتی بهرانبهره کهیان دهگرن...)

پاشان بهبهرده می ریزه فروّشیارو دووکاناندا رهت بوون و سهریان له موغازان داو له ههمووش گرنگتر نهمهیه، که سهریان له باخچهی ناژه لانی سهیار دا. شهوان بهنیو تاپورهی خه لاکی به پاله پهستیوان دهرویشت و لهههموو قهفه و دووکانه کانی دیکهی گیانه وهران سهریان خوارده کرده وه، فیل، ورچ، مهیون، عهنته (۱۹۰ و زوّر گیانداری دیکهیشی لیبوو... به تایبهتی نهو فیلهی لهوی بوو ریّك لهمیشکیدا چهسپیبوو. فیلیکی لهنده هو و و زهبه لاح، رهنگ خوّله میّشی وه ک گردیّك بوو، که پووشه کهی سووتابیّ. فیلیّک بوو بهرده وام لهسه و شهر بی بوسه و خورتومه کهی به ملاو نهولادا دهبرد و جوّلانهی پیّده کرد. به راستی شهمهان دیمونیی ده و هسابی و خورش بوو. خه لک لهبهرده می راوه ستابوون و شتی سهیرو نه فساناویان لهباره وه باس ده کرد، که گوایا فیل له مشك ده ترسیّ، نابی گالیّهی پی بکری، نه گیانا خوی راده پچکریّنی و زنجیر ده پپسیّنی و ههموو شاره که پان و فلیچ ده کاتهوه، به لاّم سولیّان مراد به را لههموان زوّر دلّی به وهسفی پیره میّردیّکی نوزبه کی خوّش بوو، که گوتی: (فیل زیره کترین گیانله به ری دنیایه له کاتی کار کردندا لهناو جهنگه له داری زوّر سهنگین و (فیل زیره کترین گیانله به می له مندالیّک به ران به رز ده کاتهوه، به له مندالیّک به به در ده کاتهوه، به که ران به رز ده کاتهوه، به گه ران به رز ده کاتهوه، به بشته مه ده می دری نیک نه به نه به در تومه که ی منداله که به رز ده کاتهوه).

باوکیشی ئهم جوّره وهسپ و پیداگوتنانهی بهدلا بوو و له حالیّنکدا وهستابوو لهسهرسامیان سهری بادهداو چوکهچوکی بوو ههر جارهی بهکوره کهی ده گوت (گویّت لیّبوو؟ شتی چهنده سهیر له دنیادا ههیه!) ههلّبهته ژووری پیّکهنینه کهیشی ههر لهیاد مابوو، لهوی مروّق چهندهی بیهوی ئهوهنده پیّده کهنی تا دهبووریّتهوه....

سولتان مراد به گۆشهى چاو تهماشايهكى ميرزا گولنى كرد، كه چهند تهختهيهك لهو لاتردا دانيشتبوو و بهشهيتانيكهوه بيرى كردهوه: (شازادهى جوانى! ئهگهر تى دهچويته ژوورى پيكهنينهوه يهكسهر لهرەى دهنگت ده گۆړا ههر، كه خوت بهسهروسهكوتيكى عهجايبهوه لهو

⁽۱۵) عەنتەر: جۆرە مەيمونىكى كلك دارە.

ئاوێنانه دا ده دیت چیدیکه فیزو ههواو لووت بهرزیت نه دهما). به لام سوڵتان مراد یه کسه رله بیرکردنه وهکه ی شهرمی لهخوی کرده وه.

که بوّچی له وکچهی هه لّپینچاوه؟ مه گهر نه و خراپه کی ده رحه ق کردوه؟ کچینکه وه ك هه موو کچه کان نه و نه شیل و جوانه، له هه موو کچه کانی پوّله که جوانتره، ده باشه که چی بووه! مه گهر به جوانییه کهی گوناهکاره هه ندی جارانیش نومره ی خراب وه رده گریّ.

جاريكيان خانمي ماموّستا لهناو دهرزدا ئاويّنهي ليّگرتوو ييّي گوت:

- _ جاري زووه بوّت كه لهئاوينهدا سهيري خوّت بكهي.
- _ ميرزا گول لهشهرمان سوور سوورهه للگهراو هينندهي نهمابوو له پرمهي گريان بدا.

لهو وهختهدا سولاتان مراد زوّر دلّی پینی سوتاو لـهدلّی خوّیـدا گـوتی: (ئیٚسـتا چـی رووی داوه، رهنگه ئاویّنهکه بهریّکهوت بیّته ناودهستی).

سولتان مراد جاریکی دیکه تهماشایه کی ئهولای کرد و دلنی پینی سووتا چونکه دیتی میرزا گول لهشهرمان چوته و قاوغی خوی و رهنگی شین و مور ههلگه پاوه و چاوه ته پههکانی وهك بهردی ته په دهبریقانه وه، ئاخر رهنگه بگرینی، ههم باوکی و ههم برای لهبه ره کانی جهنگن... . بو نهوه نالی، نای که خراپ بیر له کچوله ییکی وا ده کاته وه، نای عهجه به شهمه قید به دارستی نه جمه قه.

زۆر له قوتابیهکان له ناو پۆلدا کۆخهکۆخیانه، چۆنه ئهویش کۆخهیهك بكات؟! بهئانقهس خۆی هیّنایه سهرشیّوهو حالّی كۆخهكردن، مهگهر چی بووه؟ ههموو ههر دهكۆخن ئهو له كهس كهمتره؟ خانمی ماموّستا ئینكهمال ئاپای بهچپهنیگایّیكی پرماناوه سهیریّكی ئهوی كرد و دریّژهی بهدهرسهكهی خویدا.

۳- ئەوان دواى تەماشاكردنى گيانلەبەران و ژوورى پێكەنينەكە چونە بازاپى كۆنە فرۆشان و لەوێ كەوتنەكپىنى چەند دياريەك بۆ حاجى مراد ھەفت تيريكى نوێ و جوان و بەباق و بريقيان كپى و كەھەر لە دەمانچەى بەراستى دەچوو بۆ كچـۆلەكانىش تـۆپى رەنگاوپەنگى و ئىنجا زۆر جۆرە شيرينيان كپىن...

بهسهرانسهری بازاره که دا خولانه وه و هه موو شتیکیان دیت ئه و تهنیا سواری چه رخ و فهله ك نهبوو، باو که که ی داوای ئه مه ی لینه کرد و گوتی ئه مه بر مندالانه تو ئیتر گهوره ی و یاشدان

⁽۱٦) نووسهر باسى تۆپىنك دەكا، كە بەلاستىكىنكەوە بەستراوە كەدەيھاوى دووبارە بۆت دەگەرىتەورەو... ھىد.

به گالتهوه گوتی ههریهك دوو سالنی دیكهیه ژنت بی دههینم له نزیك چهرخ و فهلهكهوه وستان و تهماشایان كرد دوایی باوكی پهلهی كردو گوتی: دهبی خومان بگهیهنینه كوگای نهوت و بوشكهكان پر لهنهوت بكهین و بكهوینهوه ریّگا. كاتهكهمان تهنگه لهراستیشدا كاتیك، كه گهیشتینه كوّگای نهوت خوّر لهوبهری شار بهرهو خوار لار دهبوه. لهویوه چونه دهرهوهی شار و له قاوهخانهی سهر ریّگادا پلاویان خواردو بهرهو مال ملی ریّگایان گرتهوههدی.

خۆرنشینان باغهکانی دهرهوهی شاریان لهدواوه بهجی هیشتبوو، سهر لهنوی ملی شهو ریگایهیان گرتهوه بهر، که بهیانی لییهوه هاتبوونه شار. سهر لهئیواره گهرم و پپ لهبون و بهرامهی جیاجیای هاوینی بوو بوق له جوگهلهکانی کهنار ریگادا قیرهقیریان بوو ئهسپهکان به ههنگاوی یهکسان و سهنگین رییان دهکرد به بهرمیلی پرهوه ناکری زور برهتینسرین و رابکهن. سولاتان مراد بهرهبهره خهریك بوو خهو دهیبردهوه، ماندو بوو، چون ماندو نهبی، ئهمرو روژیک لهروژه خوشهکانی ژیانی بوو زوری خهو دههات سولاتان مراد خوی خزانده پال باوکی و بهسهری رحمت خهو بردیهوه.

ناوناویّك، که عارهبانه که له چال و قوّلتاییانی ده دا به خهبه ر ده هات، دووباره خهو به سهریدا زال ده بوّوه و هه رجاریّك به ر له خهولیّکه و تنی به بیری ده هاته وه: چهند باشه که له دنیا دا باوك هه یه له شانه کانی باوکی هه ستی به ئارامی و دلّنیایی ده کرد و عاره بانه شی به تعقی و هوّر ده روّیشت و سمی نه سپه کانیش به زه ویدا ده کوتران.

دوای قهدهریّك، که سولتان مراد هیشتا ههر نوستبوو نهیدهزانی چهند وهخته به ریّگاوهن، عارهبانه که وهستا. دهنگه دهنگ و تهق و هوری چهرخه کان نارام بوّوه. ههموو شتیّك کپ بوّوه. باوكی نهوی به باوهشی خوّی هه لگرت و بردیه جیّگایه ک له حالیّک دا به سینگی خوّیه وی ده چهسیاند، لهژیر لیّوه و گوتی:

- _ چەند گەورە بووە، ھەر ھەلناگىرى: چەندە گران بووە!
- ياشدان لهسهر گيشه يووشيكي داناو به چاكه ته كهي داييوشي و گوتي:
 - ـ تۆ بنوو، من ئەسپەكان دەكەمەوە كەمنىك بلەوەرىن.
- سولاتان مراد چاوه کانیشی نه کرده وه و له و خه و و بیداریه یدا چیژی وه رده گرت. ته نانه ت دیسان بیری کرده وه: (چه ند شتیکی باشه، که له دنیا دا باوك هه یه).

لهپاشدان جاریکی دیکهش کاتی، که باوکی قهیتانی پۆتینهکانی پینی کردهوه به ئاگاهاتهوه دیار بوو پۆتینهکان به درینوایی روّژ پییهکانی دهگرت، چوّن باوکی ههستی بهوهکرد، که پوتینهکان پیهکانی نهویان دهگوشی؟

سولاتان مراد له حالیکدا له لهش و گیانیدا ههستی به ئازادیه کی تهواو ده کرد وه نهوه ی مهله بکا و خوی دابیته دهست تهوژمیکی بی گری و گول و وهستان، وای هاته بهر چاوان، که شه پذلیکی شنه با پووش و پهلاشی جوراوجوری خستوته کهرویشکهوه، نهویش بهسهر پووش و پهلاشدا رای ده کرد، مهلهی تیدا ده کردن و نهستیره کان له ناسمانی بیده نگدا ده کهوتنه سهر نهو پووش و پهلاشه جاریک له لیره و جاریکی دیکه له وی به کپی سهره و خوار نهستیره ده پرژان، بهلام تانه و بهراکردن خوی بهوی ده گهیاند نهستیره خاموش ده بوونه و شهو زانی ده پرژان، بهلام تانه و به به ناگا ده هات گویی لیده بو کهوا چون نهسپه پیده ند کراوه کان قه پال له گیاوگولی وردیله ی تازه ده گرن و خرم و هوریان چون له ده وری خهرمانی کا دابن دی و له حالیک گیاوگولی وردیله ی تازه ده گرن و خرم و هوریان چون له ده وری خهرمانی کا دابن دی و له حالیک ده نگی زه نگی ههوساره ره هاکانیان ده هاته گوی و هه نگاویان ههلاینا نه و دهیزانی، که باوکی چاوه کانی بکاته وه و نهوان لهم ده شته چوله دا سهر خهویک ده شکینن و هه ر نهوه نده به سه چاوه کانی بکاته وه و له ناسمان نهستیره ی رژاو و کشاو ببینی ی، به لام نه یده ویست دوای شه و خواند تاخوی نایه پال باوکی نه وساکه باوکی به خه والویی شهوی له باوکی به خه والویی شهوی که باوکی به خوی به وساند انووست بوون نیر به به خوی و سه نیری (۱۳) نه رو ماله و له کوی ا

لهپاشان زور جاران ئەو ئەستىرانەي دەھاتنەوە ياد.

قەتىپىەك لەو نزىكانەوە، كە ھەردوو ھەنگاويان لى دور دەبـوو بـەدەنگىكى خىزش وەك زەنگولە تابەرى بەيانى خويندى... دەبىي ھەموو قەتىپىكى دنيا خۆشبەخت بن.

٤- ئينكهمال ئاپاي هاته تهنيشت كورسيهكهي ئهو وگوتي:

_ سولتان مراد چیته؟

تهنیا لهم کاته دا بوو مراد ئاگای له مامؤستاکه ی بوو. سولتان مراد لهجینی خوّیدا بلند بوو و وه ک بلیّ یاکانه بوخوّی ده هینیته و هو تی:

⁽۱۷) سەنىر: سەربن، بالىف، پشتى سەرىن.

_ هیچ، هیچم نییه.

يۆلەكە ھەمان شيوه ساردو كى بوو يىكەنىن و كۆخەي ئاسايى مندالان دەبىسترا.

ئينكهمان ئاياى له حاليكدا لهسهرمان شانهكاني دهجولانهوه به نارازيبوونيكهوه گوتي:

ـ کاتیّك لهخوّراو بهبی هوّ دهكوّخی و گویّت له پرسیار نابیّ واباشتره بچی پووش و پهلاّش بیّنی و زوّپاکهمان بوّ گهرم کهی.

سولتان مراد به ناماده بیه وه له جینگای خوی راپه پی و تا فرمانی ماموستا جیبه جی بکا. هه لبه ته له ناوه راستی ده رسدا ریخه وتی وا نایه ته پیشه وه. چاودیره کانی پول ته نیا له کاتی زه نگی پشوودا کاو کوت ده هیننه پول و زوپاکه گهرم ده کهن، له کاتی ده رسدا کهم شتی وا روو ده دات، نه و به په له هاته به رده رگای قوتا بخانه به فرو بارانی به سه ردا باری شاه، ئیره، که سه یلان نییه! هه ر، که له حه و شه وه به ره و کادین رایده کرد، دیتی تین عملیوف سه روکی کو لخوز، که له به ره کانی شه و له گه ل نه وه شدا هیشتا کو لخوز، که له به ره کانی شه و ده روز ایریندار ببوو له نه سپه کهی دابه زی شه و له گه ل نه وه شدا هیشتا هم رلاو بوو، به لام و و نیو ده روزیشت چه ند ده نده ی په راسویکی که م بوون روون و ناشکرا بوو که له په ره شووت خوی هه لذاوه نه و چه نز باز بوو ده لین به رله جه نگ نه ندازیاری کشتوکالی بووه، به لام سولتان مراد نه مه ی له یاد نه ماوه هه موو شته کانی پیش جه نگ، وه ک دنیا یو وه و با وه ر ناوه ر ناکری، که نه وساکه به رله جه نگ دنیا وابوویی.

سولتان مراد باوهشیخی گهورهی پووش و پهلاشی وشك ههانگرت و گهراوه و بهپیه كانی دهرگای كردهوه هاته ژوورهوه، مندالهكان پسكهپسكیان كرد و كهوتنه جوولهجوول.

ئىنكەمال ئاپاى گوتى:

_ بیدهنگ، فکر و حهواستان پهرت مهکهن، سولتان مراد! توش بهبی دهنگه دهنگ و چرپه چرپ کاری خوّت بکه.

لهناو زۆپاكهدا، ئاگریّك دەبریسكاوه، كه لهناوه پاستیدا لهكزی و كهم و گروگهرمی ههر له ههناسهی مندال دهچوو. سولتان مراد چهپكیّك پووشی لهسهر داناو فووی لیّكرد. ئینجا دەستهیه كی دیكهو دەستهیه كی دیكهیشی لهناو زۆپاكه ئاخنی زۆپاكه له حالیّك دا پووش و پهلاشه ووشكه كهی ههلاه لووشی كهوته نیّله نیّل و گلپه، ئهو پیرانه دهگهیشت وشهكانی بهاویتیّ، پۆله که گیانیّکی هاتهوه بهر، حهزی ده کرد، سهری به لای منداله کان وهرسووریّنی و خوی بهههندی شیّوهو شهكلی سهیر دهربهیّنی لاسایی ههندی بكاتهوه و پیبکهنی و ههندیّکیان بهتایبهتی ئاناتای کهلهسه ر کورسی ته خته له دواوه دانیشتبوون بهپاریزه وه به مست

همرهشه ی لیبکا سولتان مراد بیری کرده وه مستی به عهلامه تی په بهه ی گهوره ی (۱۸) نیشانی ئاناتای بداو پینی بلی وه ره بهری! ئه و لههه موان به ته مه نتر بوو پانزه سال و نیو بوو، شه پانی بوو، هه ندی جار ده وروخولی میرزا گولی ده دا، به لام نه ده کرا خانی ماموستا جیدی و بوو، پیزیستی به وه نه ده کرد مگیزی ماموستا تالا بکا ناشکرا نه بوو که بوچی له م دوایی دواییانه دا نامه ی کوره تاقانه که ی پیناگا ئه و فه رمانده ی یه که ی توپخانه بوو، خانی ماموستا زور شانازی پیوه ده کا دیار نییه، که پیاوه که ی له کوی ون بووه، له زه مانی به رله جه نگ دا شانازی پیوه ده کا دیار نییه، که پیاوه که ی له کوی ون بووه، له زه مانی به رله جه نگ دا به لاین که چی به سه رها تووه له به رئه مه بووه ئینکه مان به لاین که چی به سه رها تووه له به رگوگی (۱۹ شاری جه مبول ده پخویند و هه رله و شه و ووه به ره ی جه نگ. ئینکه مال ئاپای هه رکه له په نجه ده و چاوی به پوسته چی سواره ده که وی، له م کاتی ده رس خویندنه وه دا یه کیک ده نینری تا سه روسوراغی نامه ی لیوه رگوله به راکردن ده گه ریته وه.

تا نزبهتیش گیراوه، که جاری دواتر کی بو سووراغی نامه دهچیته کن پوسته چیهکه.

ئهو وهختهی نامه ده گا جه ژنیکی ته واوه ئینکه مال ئاپای هه مان کات به کورتی نامه که ی ده خوینده و ه کاتیک سه ری له سه رنامه که هه لاده گری، وه ک نه وه یه ماموستایه کی دیک ه هاتبیته پوله که وه به دیتنی ئه وه ی خانمی ماموستا، به و بسکه سپیانه وه ی که به ته رزیکی ریک و به سه لیقه وه له ژیر سه رپوشه که ی قه راریان گرتبو و دلی چه نده خوش ده بی نارام و بیب ک ده ی ده و به و وه و دانی مروق ته نگ نه ی و نه گوشری .

ئەو ھەوللاەدا، كە بەرى لەرزىنى دەنگى بگرى و دەلىن:

ـ براکهي ئيّوه، زيندوو و سپ و ساغه و دهجهنگيّ و سلاو له ههمووتان دهكا.

ـ پۆلەكە د لخۆشىيى خۆيان ناشارنەوە ھەموويان پىدەكەنن، وەك ئەوەى لەگەل ئەودا بېنــه يەك و لەخۆشى ئەودا بەشدارى دەكەن، بەلام ئەو دەقەيەك دواتر بەبىرى دىتەوە و دەلىن:

⁽۱۸) ئەم شيۆەيە: دەبئ چوارپەنجەت بۆ ناو لەپت ببەيتەوەو پەنجەى گەورەى دەستت قيت راگرى، ماناى خواستى سەركەوتن و چاكە دەگەيەنى.

⁽۱۹) پيداگۆگ: پەروەردەكەرى مندالان.

منالآن ئیستا دهست بهده رسه که مان ده که پینه وه له و وه ختانه دا، که باشترین به پیزترین ده رس گوتنه وه دهستی پیده کرد، وشه کانی ئه و زوّر پی کاریگه ری بوون هه ر بیر کردنه وه بیریکی دیکه ی راده کیشا و هه موو ئه و چشتانه ی ئه و باسیان ده کاو روونیان ده کاته وه و ده پیته ناو گیان و زهینی قوتابیانه وه و کاریان لیده کا و ده چیته دلیانه وه، ئه مه وه وه خته و ساته ی بوو، که پیله که شهیدای ده بوون.

لهم دواییهدا شتیک خانمی ماموّستا نیگهران دهکا.... و رهنگه ههر ئهمهیه، که کاتی تین عهلیوّف سهروّکی کوّلخوّز بههاوریّیهتی بهریّوهبهری قوتابخانه لهناو دهرگای پوّلهکه پهیدابوو، ئینسکهمان ئاپای لهسهرهخوّ لهسهرهخوّ بهرهو تهخته رهشهکه کشاوهو هیّزی دابهر خوّی تابلاّن:

_ مندالان ههلسن سولتان مراد تؤش له شوینی خوت دانیشهوه.

سولتان مراد دەرگهى زۆپاكە دەبەستى و بەخىرايى دەچىنتەوە سەر كورسىيەكەى خىزى سەرۆكى كۆلخۆز و بەرپىوەبەرى قوتابخانە دىننە ناو پۆلەكەوە و سلاو دەكەن و پۆلەكەش وەلام ددەنەوە:

_ سلاو.

بیدهنگیه ک بالی به سهر پوله که دا کیشا، تا که سیش نه کوخی ئینکه مان ئاپای به دهنگیکی سهبر پرسیاری کرد.

_ شتيك رويداوه؟

تین عهلیزف بو هیمن کردنه وهی گوتی:

ـ ئینکهمال ئاپای هیچ شتیک رووی نهداوه. من بو کاریکی دیکه هاتوومه ته ئیره من چهند قسهیه کم له گهل مندالان ههیه و داوای بوردن ده که که له کاتی وانه گوتنهوه دا هاتوومه ته ژووره وه و سهری بو لای به پیوه به ری قوتا بخانه و در سووراند و دریژه ی به قسه کانی دا:

ـ موّله تیان دامی، که له کاتی وانه گوتنه و دد بیمه ژووری.

بهريوهبهر بۆ جەختكردنهوه لهسهر قسهكانى ئهو گوتى: ـ

_ بەلىٰن، قسەو باسىنكى گرنگ ھەيە، مندالان دانىشن.

منداله كان ههموويان دانيشتنهوه.

ههموویان سهروکی کوّلخوریان دهناسی ههرچهنده ئهو هیّنده نهبوو سهروکایهتی کوّلخوّزی گرتبووه دهست، یه عنی له پایزدا، دوای گهرانهوه لهبهرهی جهنگ جگه لهمه ئهو لیّرهدا و

بگره ههمووی دهناسین. ئه و بو ئاشنایه تی نه ها تبوو ئه م ئاشنایه تیه چ پیویستی نه ده کرد. قوتابیانی پولی حه و ته م له ئائیل به رچاو بوون ده کرا له گه ل هه ریه کینکیاندا له هه ر جینگایه کی ئائیل: له ماله وه، به ریخ و به به ریخ و کو لخوز، له رینگاو هه رشوینین کی دیکه دا ده کرا قسه یان له گه ل بکری، به لام هه رکه سه رو کی کو لخوز بیه وی قسه و باسینکی تاییه تی، که له گه ل قوتابیه کان بکا و بیته قوتا بخانه و له کاتی ده رسدا بیته ناو ژووری پوله وه، شتین بو و پیشتر رووی نه دابوو، ده بو و به هم چ قسه و باسینک بی وی هاوین قسه و باسینکی دیکه یه،

تین عهلیزف له حالیّکدا به وردی به قیافه ییّکی جیددی و چاودیّرانه سهیری منداله کانی دهکرد و ههولّی دهدا، که قیت و قنج بوهستی تا خواری و لاریی لاته نیشتی هیّنده نهیه ته بهرچاوان و دهستی به قسان کرد:

ـ ئەو كارەى، كە بەئيرەمە ئەمەيە: قوتابخانەكەتان ساردە من جگە لەوەى پــووش و كــاو كۆتتــان بــدەمى ھيچــى ديكــەم لەدەســت نايــه. ديــارە، كــه پووشــيش گــپ دەگــرى و زوو دادەمركىتتەوە، تەپالاميىنكى كە جاران قوتابخانەيان پى گەرم دەكرد، لە چياكاندا لەناو گوش و گۆنيان كۆيان دەكردنەوەو بە عارەبانان دەيانهيننا، سالى پيشوو نەكەس ھەبوو ئەم كارە بكــاو نە دەرفەتى ئەم كارەش ھەبوو، ھەموو بۆ بەرەكانى جەنگ چوون. مــن دوو تــۆن خــهلوزم لــه ئەنباريدا شاردەوە لە جەمبول لە مۆنۆپۆل (۲۰۰) چيانم كړى.

ثهم خه آنوزه بو کارگهی ئاسنگهریه من ئاسنم بو کارگهی ئاسن کـپی و ثهویشـم هـهر لـه مونزپول چیان کپی، ئیمه له کاتی خویدا گه از ثه وان مهبهستم مونوپولچیه کانه حسابان پاك ده که که نیستا باره که مان زور خراپه و ده رفه تی ئهم کاره مان نییه باروزروفی به رهی شه پیش زور دژواره، پاره که له تواناماندا نه بوو پیزانه گهیشتین، که قه ده ری دووسه ده یکتاریک زه وی تو بکه ین که س له مه که مته رخه م نییه، جه نگه که س قسه ی له سه رئه وه نییه، به الام شه که مورو شوینیک و کولنخوزه که ی ئیمه که می کار بکه ن و حاسالاتیان هه مورو شوینیک و کولنخوزیک و سوخوزیک و مان کولنخوزه که ی ئیمه که می کار بکه ن و حاسالاتیان که مینی و کاره کانیان به ته واوی ثه نجام نه ده ن ته و کات و رهنگ ه نه توانین به سه ر دوژمندا سهرکه وین ده بی نانیشـمان هه بی و چه ک و تفاقیشمان هه بی مندالان نه مه یه که منی بو لای ئیوه هیناوه پیویسته هه نه دیکتان واز له قوتا بخانه بینن. کات زور که مه ده ده بی و لاغه کان بو شویرینی به هاره ناماده بکرین. شه و قوتا بخانه بینن.

⁽۲۰) مۆنۆپولچى: احتكارچى.

ولانغانه له باریّکی زوّر نالهبارو خراپ دان. به زوّر لهسهر چوار پهلیان وهستاون. دهبی شهسپایی شهسپهکان شاماده بکریّن. ههموویان کون و بیّ کهلاّک بوون، نیرو گاسنهکانیش مهکینهکانی توکردنیش پیّویستیان به چاکردنهوه ههیه ههموویان له ژیّر بهفردان... بوّچی من ههموو شهو قسانه ده کهم؟ لهبهر شهوهی فرمانهان بهدهسته لهو زهویانهی، که بهروبوومی بایزهیان لی بچینین. شیّمه به ههر جوّریّکی، که بووه بی پایزهیان لی نهکراوه بهرووبوومی بههارهیان لی بچینین. شیّمه به ههر جوّریّکی، که بووه بی چهند و چوّن وهك بهرهی جهنگ دهبی شهو کاره جیّبهجی بکهین، شهمهش مانای شهمهیه، که به هیّزو بازووی خوّمان و بهپیّی نهخشهو پلان له دووسه هیّکتاردا بهرههمی بههاره بچیّنین دووسه د هیّکتار! شاگادارن دهزانن چهنده؟ کی دهبی شهم کاره بکات، دهبی پیشت بهکی ببهستریّ؟ شهمهیه، که شیّمه بریارمان داوه سهره پای ههموو شتیّکی، که لهبهرده ستماندایهو ههموو شهو کارانهی، که ههر شیّستا بو کشتوکالی بههاره شاماده دهکریّ، دهستهیه کی کیّلانی دیکه شاماده بکهین بیرمان کرده وه سهیرمان کرد ناکریّ ژنان بنیّرین، چونکه دووره، له دیکه شاماده بکهین بیرمان کرده وه سهیرمان کرد ناکریّ ژنان بنیّرین، چونکه دووره، له دیکه شاماده بکهین نیه، شهمهو و بریارماندا له قوتابیانی قوتانجانه کوّمه و درگرین.

تین عهلیوف سهرو کی کو لخوز، ئهم مروقه سهخت گیرو خوگره، که ههمیشه بهروانکه ی قولانی خولاه میشی سهربازیی لهبهر ده کردو هه لبهته سهرمای دهبوو، کلاوی گویچ کهداری خولاه میشیی لهسهر ده کرد و قیافه یه کی خه مخورانه و بریارده رانه ی ههبوو و له گهل ئهمه شدا که هیشتا گهنج بوو، چهند ده نده یه کی پهراسووی لهده ستدا بوو لاکه له که ی خوارببووه جانتای کارو خزمه تگوزارییه سهربازییه کهی خوی ههمیشه به قهده وه ده کرد و نهم قسانه ی کرد...

تىن عەليۆف سەرۆكى كۆلخۆز ئەو قسانەي كرد.

له و دیوی پهنجه ره له دهره وه، با هه لی کردبو و، له درزه کانی په نجه ده وه ده هاته ناو هو له دوره ده هاته ناو هو له که نه سپی سه روّکی کوّلخوّز له به ربه نور چوّن سه ری خوّی له به رباو بوران ته کانده دا و سمی له عه رزدا ده کوتیّ. باکه شیالی شه وی په خش و په ریّشان ده کرد و کلکه شوّره که ی به لادا ده خست. شه سپه که سه رمای بوو... شاخر خوّ شیّره سه یلان نییه.

تين عەليۆف روونى كردەوە گوتى:

- من ههروا ئيوه له ناو دهرسه که جي ناهيٽليم. ئهمه کاريکي ناچاري و بهزورييه، ئهمه برانن. دواي جهنگ و رهنگه زووتريش، ئهگهر بمينم، خوّم ئهم مندالات بي قوتا بخانه و دهرس خويندن دههينمه وه و داوا ده کهم، که خويندنه که یان دریژه پي بدهن، به لام ئیستا باره کهمان به مجوّره یه.

پاشان به پیوه به ری قوتا بخانه قسمی کرد، له دوایدا دووباره تین عمه لیوف که و تسه . کاتیک که له ناو پوله که دا جوش و خروش دهستی پیکرد، منداله کان ده ستیان کرده وه به دهست به رز کردنه وه، به مانایه ی، که من ناماده م کار بکه م.

تين عەليۆف يەكسەر كەوتە روونكردنەوە:

- ئەگەر كەسنىك وابزانى كەئىنمە پىنويستمان بەھەموو قوتابيەكە ئەوا خەيالى خاوە. ھەر كەسنىك دەرسەكانى خراپ بخوينى خراپيش كار دەكاو دوومىيش قوتابى باش، لە دواييدا ئاسانىر دەتوانى ئەو وەختەى لە كىسى چووە تى ھەلىنىتەوە.

تۆ، سولتان موراد، وەك قوتابىيەكى، كە لەپۆلەكەدا، كە لەھەموويان گەورەترى...

- منداله کان کردیانه دهنگه دهنگ
- ئاناتاى له ههموومان گهورهتره، بهم زوانه دهبيّته شانزه سال.
- من مەبەستم سال و تەمەن نىيم، بەژن و بالايم ئەممەش باسىيكى سەرەكى نىيم، سەرۆكى كۆلخۆز سەر لەنوى رووى دەمى لە سولتان موراد كردەوه گوتى:
 - تۆ پارەكە شويننى تەرەو سەوزەت كيلا، وانىيە؟
 - سولتان موراد بهدهم ههالسانهوه گوتى: بهلني له خهياباني ئارال بوو.
 - بهی گاسنی دووهم و چوار ئهسپ؟

- به لای به گاسنی دوودهم و چوار ئهسپ، به لام من تهنیا یارمه تیمدا گاسی هی سارت بای بوو، ئهویان بو سهربازی بانگ کرد کاری ته پهوسه زه چاندن وه درهنگ که و تبوو، له به رئه و به دین چه کیش داوای لیکردم هاریکاری بکهم.

سەرۆكى كۆڭخۆز گوتى:

- من ئهوه دهزانم ههر لهبهرئهمه له تۆوه دهستم پیکرد. همهموویان روویان له سولتان موراد کرد و لهگهل میرزا گولادا نیگایان کهوته سهر یهکدی.

میرزا گول به جوریکی وه بلینی تایبهتی ته ماشای نهوی ده کرد نه ک وه ک شهوانی دیکه و سوورهه الگهرا، ههر وه بلینی باسی نه و ده کهن، سولتان موراد لهم رووداوه ناره مه نه بوو و دلنی لینی دا.

ئاناتاي له جينگاي خۆيەرە ھاوارى لينههالسا:

- منیش زەوی باخچەی سەوزەو تەرەم كىلاۋە!

ئاركىن بەگىش وتى:

- منیش.

له دوای ئهودا دهنگی دیکه دههاتن. به لام تین عهلیوف گوتی:

- مندالینه بیده نگ بن، لیکه پین به نوره، باسه که مان به راستی و جدیه. له ده رسه وه دهست پیبکه ین، دووباره رووی ده می له سولتان موراد کردو گوتی:

- تۆ لەگەل دەرسەكانتدا چۆنى؟

سولتان مراد وهلامي داوه:

- هێنده نا.

هێنده نا چی؟

- زۆر خراپ نیم.

ئينكهمال ئاپاى، كه به دريزايي ئهو ماوه بيدهنگ بوو گوتى:

- نههیننده باشه، من ههمیشه پنی ده نین ده نین ده توانی پله به پله باشتر ده رس بخوینی، سه دجار لهمه باشتر، ئهو زور تواناو ئاماده گی تیدایه به دبه ختیبه کهی ثهوه یه کهمین دلنی ته ره، سهروکی کو نخوز به ده م بیر کردنه وه به ئاوازیکی دریژ کراوه وه گوتی:

- به لام من چاوه رپیم نه ده کرد... زور باشه. باوکت له به رهی جه نگه و تن نانی بن ئاماده ده کهی، ئاناتای ئه دی تن چون؟ ئاناتاي بهدهم ئهوهوه سهري لهبهر خوّى نابوو ههلدهستا سهريي و گوتي:

- هەمان شێوه.

تین عەلیوف زەردەخەنەپەكى گرت و گوتى:

- دیاره، که ئیوه وه یه کن ـ دوای کهمیک دریژهی به قسه کهی داو کاتیک که سهر له نه نوی دینه وه قوتا بخانه ئینجا نرخی خویندن تیده گهن. من نهمه ده زانم، ههر له ئه زموونی خومه وه ده دانم ههرکاتیک گرفتیک پهیدابوو ههمیشه ده لین، لینی گهری، ده چه کار ده کهم. ناخر مه گهر مروّق ته نیاو ته نیا بو کارکردن ده ژیه ؟ وانییه ناناتای ؟

ئاناتای ویستی شتیك روون بكاتهوه به لام چاوپؤشی لیکرد و گوتی:

- نازانم.

تين عهليوف گوتى:

- منیش ههموو شتیک نازانم و ئهگهر جهنگ نهدهبوو، دهچووم ده مخویند و خهریکی فیربوونی زانست و زانیاری دهبووم.

دەنگى پىكەنىنى ئاشكراو روون لەناو پۆلەكە ھات، پىكەنىناويە، سەرۆكى كۆلخى ۆز، كە خۆيشى پىياوىكى بەتەمەنە حەز دەكا بخوينى و حالى ئەوانەيش ئەو، قوتابيانە، دەرس خويندن و قوتابخانەيان لەبەر دل كەوتووە! .

تىن عەليۆف بەپىكەنىنەرە پرسى?:

- مه گهر جي پيکهنينه؟ به ڵێ، مندالآن زور حهز ده کهم بخوينم. دواتر، ئيدوه لهمه ده گهن.

لهم وهختمه دا که سین که سودی لهم ده رفه تمه و هرگرت و هاتمه ناو قسمه کانی سهرو کی کو لخوزه وه:

- (سەرۆكى بەريز)، راستە ئيوه خۆتان لە فرۆكە فرى داوەتە خوارى:
 - تین عملیوف سمری و ه نیشانه ی په سند کردنی قسم که داگرت.

كوريژگه ئارامي لهبهر برا بوو:

- عەجايبه! بەترس نييه؟ من جاريكيان لەپشت بانى چوارداغى تووتن خۆمم ھەلدايه سەر گيشەيەك پووش بەلام لەگەل ئەمەشدا ئەژنۆكانم لەرزين.

تين عەليۆف كەوتە روون كردنەوە:

- بەللا خۆم ھەلدا، بەلام بە پەرەشووت. وەك بلى گونبەدەو وەك چادر لىك دەبىتەوە.

قوتابيه كان ههمويان به يه كدهنگ ييكهوه ووتيان:

- دەزانىن، دەزانىن.
- ئێمه لهيه کهي چهتر بازان بووين و خوٚفرێدان بهچهتر و پهڕهشووت کارمان بوو.
 - دەنگىنك بەرز بۆوە:
 - یه کهی چهترباز کاری چییه؟
- یه کهی چهتر باز؟ ئهمه یه کهینکی ناجینگیرو جهنگیه، که لهجینگایه کدا فری دهدرینه خواره وه و یا دهنیردری و تا فرمانیکی تایبه تی و گرنگ ئه نجام بدا، تینگه یشتن؟

بيدهنگيهك بالني بهسهر يۆلهكهدا هينا.

- تین عهلیوف پتر روونی کردهوه و گوتی:
- یه کهی یان به تالیونی چه تر باز ره نگه له چه ند که سیک یان چه ند هه زار که سیک پیک بین که گرنگ ئه وه یه کهی چه تر بازان ده چنه دواوهی دوژمن و پشتیان لیده گرن و کاری خویان ده که ن. ئه گه ر ده شتانه وی زیتر بوتان روون بکه مه وه نه وا جاریکی دیک ه بوتان باس ده کهم. با ئیستا خه ریکی کاری خومان بین. ئاناتای دانیشه، بو وه ستاوی ؟ باوکی توش له به ره ی جه نگدا ده جه نگدا ده جه نگد.
 - باوكى منيش.
 - باوكى منيش دەجەنگى.
 - باوكى منيش
 - باوكى منيش.
 - تين عمليوف دهستي وا بلند كرد وهك بلني، ببريتهوه، و گوتي:
- مندالینه، من ههمووی دهزانم وابیر نه که نه من له بهیانییه وه تاشه و ته نیا به کاری کو لخوزه وه خهریکم من ههموان دهناسم. کنی له ناو له شکر و سوپایه، کنی له نهخو شخانه ی چوله وانی و بیاباندایه، من ئیوه ههموتان دهناسم ههر لهبهر ئهوه شه هاتوومه ته لاتان. که واته ئاناتای توش ده چی بویری بو باوکت ئاماده بکهی، توش ده بی سالیک یان له سالیک زیاتر له قوت انجانه بگهری ته وه .
 - منیش! منیش، منیش ههروهها.

چەند كەسنىك لە قوتابيان وايان گوت، وەھەر يەكىنكىشيان لەم كات و سەرو بەندانــەدا، خۆى بەكەسنىكى قارەمان دادەنا. ھىچ دەرفەتنىك لەمە باشتر نىيە؟

ناچیّته قوتابخانه و کار به ئهسپان ده کهی، ئهدی چیت ده ویّ، لهمه باشتر ههیه؟ سهروٚکی کوٚلخوٚز گوتی:

- نا، نا ئارامتان بى: ئەوھا نابىخ. تەنيا ئەوانەى، كە سەروكاريان لەگەل گاسندا ھەيە. تۆ ئاركىن بەگ، تۆش دىبەرەى سەوزەو تەرەت كىلاوە؟ باوكت لەنزىك مۆسكۆ كوژراوە، من ئەمە دەزانم، باوك و برايەكى زۆر كوژراون. ئاركىن بەگ، مىن تكا لەتۆش دەكەم ھارىكاريان بكەى. تۆش پىدىستە لە جىاتى خوىندن بە جووت و كىلانەوە خەرىك بىي. چارەيەك نىيە و من خۆم ئەمە بۆ دايكت روون دەكەمەوە.

سەرۆكى كۆلخۆز دوايى ناوى دووكەسى دىكەى ھێنا، ئارگىش و قوباد قول، و گوتى، كە سبەينى سەر لەبەيانىيەكەى ھەمويان لەحەوشەى كادىن و ئستبلى ئاژەللەكان بۆ چاوپێكەوتنى بەيانيانەو دابەشكردنى كارو فرمان سەردەستەكان ئامادەبن.

سولتان مراد شهو درهنگانی لهمالهوه بهرلهوهی بنوون مهسهلهکهی بو دایکی باس کرد.

دایکی به بیده نگیه کهوه و به ماندویی دهستی به ناوچه وانی خویدا ده کیشا گویی بو قسه کانی سولتان مراد راگرت. ئه و به دریزایی روز له کولخوزدا کاری کردبو و، له کیلگه بووه و شهویش به کاروباری منداله کانی راگهیشتبو و، حاجی مرادی هارو هاج و شیت و شور به خوشی و شادیه وه گوتی:

- ئای، که چهنده باشه. مروّق نهچینه قوتابخانه و بهسواری نهسیه و خهریکی جووتکردن بی، منیش حهزم لینیه و نهوهم دهوی.

دايكى لەدلەوە لينى پرسى:

- ئەركەكانى خۆت جێبەجى كرد؟

حاجى مراد وهلامى داوه:

- بەلىي.

- برۆدەى، بنو، دەنگت ليوه نييه، تيكهيشتى يان نا؟

به لام قسه یه کی به کوره گهوره کهی نه گوت. و ته نیا له پاشدان، دوای ئهوه ی کچــوّله کانی خسته ناو جیّگاو به رلهوه ی فو له چرا بکا، له به رده م چراکه زوّر دلّگیر بوو وایزانی سولتان مراد خهو بردوتیه وه. ئه وکاته سه ری خسته نیّو ده سته کانی و گریا، ماوه یه کی زوّر به بیّده نگی گریا و له حه ژمه ت گریانه که شانه له رو لاوازه کانی ته کانیان ده خوارد سولتان مراد دلّی توند بوو، ویستی هه لسیّ و دلّی دایکی بداته وه و هیّمنی بکاته وه به لام نهیویّرا نارحه تی بکاو بیری

کردهوه، که بهتهنیایی وازی لی بینی چونکه ئیستا بیر لهباوکم دهکاتهوه که، ئیستا ئهو لهناو جهنگدا له چار مندال بیری مال و چهنگدا له چار مندال بیری مال و پیداویستییه کانی دیکه شی له میشکدایه.

ژن، ژنه، گریان بو ژنان رهوایه. خانی ماموّستا، ئینکهمال ئاپایش دوای ئهوهش، که تین عهلیوّفی سهروّکی کوّلخوّز له پوّله که چوهده را روی زوّر ترش و تالّ بوو و خهیالّی روّیشتبوو. که زهنگیشی لیّدا ئه و ههر لهپشت میّزه که دانیشت و نهچووه دهر. همهموو قوتابیه کانیش دانیشت و هیچ یه کیّکیان رایان نه کرده دهره وه، چاوه ری بوون تا خانی ماموّستا له جیّی خوّی بلند بوو و به رهو ده رهوه چو، که گهیشته ناو ده رگا گریا. همولّی ده دا خوّی راگری و بهلام نهیتوانی و به چاوی فرمیّسکاویه وه روّیشت میرزا گولیّش که نه خشه جوگرافیه له بیر کراوه کهی برده ژووری ماموّستایان به چاوی به گریان و فرمیّسکه وه، گهراوه.

ئەمە كارى ژنانە، خەم لە ھەموو شتيك دەخۆن لەبەر ئەمەشە دەگريەن. مەگەرچى بووە، شتيكى گرنگ نييە، ساليك يان زۆر زۆر دووسالنى دىكە جەنگ دەبريتـهوه، دەكـرى ديسان يىنەو، قوتابخانە.....

سولتان مراد بهدهم ئهو بیرکردنهوانه و گوی هه لخستن بو گفهی باو تیکهه لاتنی به فر لـهو دیو په نجه رهوه، خهو بردیه وه.

بهیانییه کهی روّژی دوایش ههر بهم جوّره با هه نیکردبوو و باو و بوّران تهواوی ئهوناوچه ی داگرتبوو، ئاسمان به ههوری ره ش و تاریك داپوٚشرابوو. سولتان مراد تاگهیشته حهوشه ی تهویله رهقیّته ی گهیشتی. کاریّکی، که سهروّکی کوّلخوّز هیّنابوویه پیشهوه زوّر لهوه به گرفت تر بوو که دویّنی سولتان مراد بیری لی کردبوّوه. یه کهم، له گهل سهروّکی کوّلخو و چکیشی پیرهمیّردی لهرولاوازی ریش خهنه یی، که ههریه کیّك له قوتابیه کان چوار ئهسپایی لغاوی پیرهمیّردی لهرولاوازی ریش خهنه یی، که ههریه کیّك له قوتابیه کان چوار ئهسپایی لغاوی ئهسپی دانی و بهرهو تهویله کوّنه که روّیشتن لهویّدا له حهوشه پر بهفره که دا ئهسپ و بارگیره کان به حالیّکی سهرما بردوو و خهماویه وه ده هاتن و ده چون و له ناخوره نیوه خالیه کان به بی دلّی و نا به دلّی و تیماوییه وه کایان ده جوی. ناشکرایه، که نهسپ هاوینان قه له و و زستانان له پنا به دلّی و تیماوییه وه کایان ده جوی. ناشکرایه، که نهسپ هاوینان یم کردن و ره تاندیانن و ده بن به لاّم نه م بارگیرانه ته نیا هه و پیست و نیّسقان بوون هه کاریان پیکردن و ره تاندیانن و که زستان داهات یه کسه ربردیاننه حه و شه ی ناخوری که س نییه نالیکیان بدا و چاوه دیّریان

قوتابیه کان بهنائومیدی و تیکشکانیکی تهواوه وه راوهستابوون. چکیشی پیرهمیدرد بولامید کی لیوه هات.

- چیه وا تینماون و واقتان و رماوه، واتانده زانی تولپاره کانی نوردوی ماناس (۲۱) چاوه ریتان ده کهن لهم لایه وه هه لبژیرن؟ مهترسن، هه له ناکهن. ماوه ی بیست رو ژان هه ریه کیک له نیوه وه که جوانه گا، هیز و تواناتان دیته وه به ری . جینی گومان و دود لی نییه، نه سپه کان زور به تا و و توانان. نه وان ته نه این ییویستیان به خوراک و چاود یریه، نه ویدیکه له سه رخومانه.

سەرۆكى كۆلخۆز زياتر گوتى:

- مندالینه بگرن. ههر چ شتیکی، که پیوستتان بی بوتان دابین دهکهین، یا ته للا دهی دهست پیبکهن ههر که سهتان چوار دانه وهرگرن، ههر کامیکی، که ده کهویته بهردلتان بیگرن.

لهم کاته دا شتیکی له پر رویدا له نیوان نه و نه سپ و بارگیره بی سه رپه رشت و په رپوتانه نه سپه کانی باوکی سولتان مراد _ چاپدار و چونتور و ده خولانه وه. سولتان مراد یه که مجار چاپداری ناسیه وه و له ره نگه که یه وه نه وی ناسیه وه له دوایی شدا چونتوری ناسیه وه نه وان که لله ستورو سه ر و گویلاگ تیک نالاو و په ریشان و مات و داماو له سه ر چوار په له لاوازه کانیان و هستابوون، یالت ییوه نابان به لا داده هاتن.

سولتان مراد چهند خوشحال بوو ئهوندهش دلگیر یه کسهر ئهوهی بهبیرداهاتهوه، که چین له گهل باوکیدا چونه شار ئهوساکه ئهوانه له دهستی بابیدا چ ئهسپیک بوون و ئیستا چونن. ئهوساکه چاپدارو چونتور و چهند بهدلنیایی و خوراگرییهوه عارهبانهیان راده کیشاو چهند پتهو و بههیز بوون، سولتان مراد هاتهوه کن سهروکی کولخوز و سهردهسته کهیان و دادو بیدادی کرد:

- همی دادو بیداد، ئهمانه ئهسپهکانی باوکمن چاپدار و چونتوروون، ئهها هزوانه! چکیشی پیرهمیرد دووبارهی کردهوه:
 - راسته، وایه. ئهوانه ئهسیی (به کبای) بوون.

⁽۲۱) تۆلپار: ئەسپى خۆشرۆى بەغارو ھەماسى، ماناس قارەمانى داستانىكى حەماسى مىللى قەرگىزيە. وەركىرە فارسيەكەي.

سەرۆكى كۆلخۆز گوتى:

- ئێستاكەوايە و ئەسپەكانى باوكتن، بۆخۆتيان ببه.

سولتان مراد سهره رای دوو ئهسپه کهی بابی جووتیکی دیکهیشی، که یه کیکیان کلك سپی و ئهویدیکه قاوهییه کی تاریك بوو، هه لبراردو، بوون به چوار ئهسپ بۆگاسن سهروزیاد بوو. ههموو منداله کانی دیکه ش بۆ خویان سهرو چوار ئهسیبان هه لبرارد.

لهویّوه نهو کاره دهستی پیّکرد که لهبهر خاتری نهم کاره له زستانی سالی ۱۹٤۳دا مندالهکانیان له مهکته به ده رهیّنا... .

کار لهوه زوّتر بوو، که چاوه پیّیان ده کرد، ده بوایه له کاتی خوّیدا به کاره کانی ته ویله رابگه ن و سهره پرای ئه وه ش هـ هموو روّژیک بـ و کوّمـه ککردنی بـارپی، پیره مینـرده ئاسـنگهره که بـ و چاککردنه وه ی گاسـنانه زهوی بکیّلـری چاککردنه وه ی گاسـنانه زهوی بکیّلـری په ده وه ی گاسـنانه زهوی بکیّلـری په وه ی پیشتر وه ک پیشتر وه ک پارچه ئاسن و ئاسنه ویّله ی بینکه لک توو په درابـوون. ئیسـتا ناچـاربوون دیسانه وه پارچه کانیان له ژهنگ و پیسی پاک بکه نه و همتا نه و کونه گاسـنانه ی کـه وا کـاری خوّیان کردبوو، دیسان سهر لهنوی خرانه وه کار. ئاسنگهره کان ئاسنیان ده کوتی، لیّواره کانیـان تیژ ده کرده وه ، لهناو ئاگرو ئاودا جوّشیان ده دانه وه و ئاودار ده بوونه وه همر گاسـنیّکی نـه ده کرا به باشی و وه ک پیّویست بکوتریّنه وه و ئاماده بکریّن، له به رئه مه هـه رجاریّک، کـه ئـه م کـاره رویده دا بارپی ئاسنگهر جه ژنی بوو له م بارانه وه ئـه و چـه کوچ وه شیّنی ناچـارده کرد، بچـیّته سه ربان و منداله کان له حه و شه ی ته ویله بانگ بکا.

چەكوچ كارە شەلەكەش بەم شيوە بانگى دەكردن:

- هۆ هۆ جووتكاران راكەن وەرنە ئىرە، وەستاكارى پىتانە.

منداله کانیش رایان ده کرد و ده هاتن. ئه و جار پیره میرد له تاقی که ی کارگه گاسنیکی، که تازه ته واو و ئاماده کردبوو، هیشتا هه رداغ بوو، زور گران و ره شو خوله میشییه کی تیر بوو ده سیده دایه و ده یده ده نوره ی نه و بوو، گاسنی یه ده گوری و ده یگوت:

- وهره ئاگادار به. بگره، بگره دهی، تهماشاکه. برو پال ئاسنه کهوه ئهندازهی بگره. ببینه چهنده باش دهخیّویّتی ازوّر باشه! وهك. بوك و زاوا پیّك دهگهن. لهكاتی جووتكردندا له ئاویّنهی تاشقهند باشتر دهبریقیّتهوه. دهتوانن خوّتان له ناو گاسنه که دا ببینن. رهنگه له باتی ئاویّنهش بیدهنه کچه کان ادیاریه کی ههتا ههتایه دهبی . ئیستا لیّیگهریّین با لهناو. ده لاقچه که بو که سیّکی دیکه ئاماده ده کیلگه. جاریّکی دیکه بو که سیّکی دیکه ئاماده ده کری، بو هه مووتان

ئاماده ده کریّ. که س بی گاسن ناهیّلیّته وه. بو هه رکه سیّك سیّ گاسنی جووته دروست ده که ین. ته نیا کاریّکی، که ده روهستی نایه م ثه مه یه، که ناتوانم ددان بو خوّتان ساز بکه مه ده نا هه موو شتیّکی دیکه ده توانم. ئاسنتان بو ئاماده ده بیّ. ئیّوه کوروکالینه له سه رکیّلگه به خیّر و خوّشی یادمان ده که نه وه گاسنه کوّله گهی پشتی هه وجاره. هه موو شته کانی دیکه بو گاسن دروست کراوه. هه رکه گاسن باش بیّ، خهتی جووته که ش باش ده بیّ. هه رکه گاسن باش بیّ، خهتی جووته که ش باش ده بیّ. هه رکه گاسن کول (۲۲) بیّ، جووته که ش به که لک نایه. تیّگه یشتن....

بارپی پیرهمیرد پیاویکی باش بوو. له ههموو ژیانی دا ههر ئاسنگهر بوو، نهختی حهزی ده کرد به شان و بالی خوّی دا ههل بلی، بهلام له کاری خوّیشیدا لیّهاتو بوو. دهبوو زووزوویش سهر له کارگهی زین دوورین بدا. چکیشی، سهردهسته ئهم فرمانهی دابوو و گوتبوی تا ریّشمه و لغاو وکهل وپهلهکان بهسهری ئهسپهکانهوه بکهن. گوتبوی بهبی ریّشهه و ئهسباب کاریّك ناکریّ. ئهگهر گاسن ههبی و ئهسپیش ههبی به بی ئهسباب به کهلک نایه. ئهویش راسته. لهبهر ئهمه ههر یهکیک ههر جوّریّکی دهیتوانی له دروستکردنی زین و ئهسبابهکان یاری دهکردن تا پیّشوه خت به ئهسپهکانی خوّی تاقیان بکاتهوه.

به لام مهسه لهی هه ره گرنگ و سه ره کی نه وه یه ، به باشی چاو دیری وسه رپه رشتی و لاغه کان بکری. به درید ایی روز و له به یانییه وه تا روز ای اسوون و دره نگانی شه و له ته ویله ده سبه کاربوون و ته نیا شه وانه پاش نه وهی دوا به شه نالیکیان به و لاغه کان ده دا ده گه پانه وه مال . پیریست بو و هه موو ده م له هه موو جیگایه کدا په له بگری.

ماوه که سهرو بهر مابوّوه نه کهم و نهزیاد. دوا دواییه کهی مانگی ریّبه ندان بوو. مانای ئهوه یه بوّ به هیّزکردنه وهی و لاّغه کان و ئاماده کردنیان نزیکه ی سی یان سی و پیّنج روّژیّکی مابوو. مهسه لهی ئهوه ی، که بارگیرو ولاّغه کان تاوه ختی جووت و کیّلان داهاتن و سهرله نویّی هیّزو برشت بگرنه وه بهر خوّیان یا نا، ئیّستا ته نیا پهیوه ندی به خودی جووتیاره کانه وه بوو. ئه سپ گانله بهریّکی وایه، که ئه گهر نووستیش دیسانه وه هه د ده بی ئاخوّره که ی ئالیکی لیّنه بری.

به گویرهی حسابی تینعه لیوف دوا دواییی مانگی رهشه مین، که زهمین به فری لیده چیته وه دهبی گاسن و هه و جا ره کان له ئه کسای بن. سه ردمیک له وسه رده مه کونانه ی، خه لکی له

⁽۲۲) كول:كوير. پيچهوانهي تيژ.

ئه کسای کشتوکالیّان ده کرد. به لام له دواییدا دیار نییه زهوییه کانی ئه کسای لهبهر چهوتیک به به بهیاری مانهوه. رهنگه له بهر ئهوه بیّ، که ئه کسای دوره دهست و چوّل و له مروّق خالیه. جگه لهمه شرهنگه لهبهر ئهوه بی زهویه کانی ئهوناوه به چاو ناو چهیه کی زورگاوی دیاره. چکیشی سهردهسته دهیگیّراوه، که باوکی گوتویه تی: (جووتیار له نه کسای یا ده کهویّت هسوال یان بانگی خه لک ده کا بین بو دروینه تا ههرهوه زی بکهن. بهر لههمو و شتیک ده بی سهروه خت تو بکریّ. دووه م له به رئهوه ی له نه کسای به روبوم به بارانه وه به نده. چکیش نه وهای ده گوت.

تین عهلیزف دهیگوت: (جووتیار ههمیشه بهتهمای خوا و پیغهمبهر کار ده کا به لام ئومیدبرپش نابی)تینعهلیزف حسابی ئهمهشی ده کرد و بهم قسانه ورهی ده دا بهر جووتیران، به و ئومیده وه ، که به ختیان ئه گهر بیگرتبا و بارانی باش بباریبا له ئه کسای به رههمیکی باشی گه نم هه لده گرنه وه .

رۆژان دەھات ورادەبردن. لـ مكۆتايى ھەفت م ئەسىيەكان بەشىنوەيىنكى ھەست بىنىكراو گيانيکيان هاتهوه بهر. ههندي سووران و قهلهو بوون. کارهکان خهريك بوو ئاماده دهبوون. به رۆژ ھەتا ھەندى گەرم دادەھات. وەك ئە وە بوو زستان نيازى ھەبىي جىل و جىۆرى خىزى كىز بكاتهوه. له بهر ئەممە به رۆژ ئەسىپەكانيان لەبەر بەرۆچكى و لەسەر ئاخورەكانيان دەبەستنەرە. ئەسپەكان لەبەر ھەتاو باشىر ئالىكىان دەخوارد و باشىر بەدال وھەناويان دەكەوت. ھەرىيىنج دەستە چوار ئەسىيىدكە، يىكەوە بىست سەر ئەسپ(دەستەي زەبروەشىيىنى ئەكساي)لەيەك ريز لەدەم ئاخورىكى دريز بەدرىزايى دىوارى تەويلەكە وستابوون. كورىزگەكان بۆ دىدارى بەيانيان مى سەرەك كۆلخوز ھەريەكميان لەتەنىشت چوار ئەسىمكەي خۆيدا سهردهستهو بارکیش ومهیتهرهکان ئهوانیان به غهیری دهستهی زهبروهشین و یا بهشیوهییکی ساده و دەستەي ئاسابى ناوى ئەوانيان نەدەھىنا خەلكى ئىستاكە كاتى بە بەر حەوشلەي تهویله دا رادهبوون سهریک خوار دهکهنهوه، تابزانن کاروباری (دهسته)که له چیدایه. همهموو خەلكى ئائىل قسە لە بارەي دەستەي ئەكسايەرە بۆتـە ويدرى سـەر زمانيان. ھەمووشـيان ئاگادار بوون، که تینعه لیوف، سولتان مرادی کوری به کبای کردوته فهرماندهی دهسته که. له راستیدا ئهم کاره بهبی بینه و بهوره لهگهل ئاناتای نههاته دی. ئهو دهمودهست نارهزایی خوی ىنشان دا:

⁻ بۆچى دەبىي سولتان مراد ببيتە فەرماندە. بەلكە ئىيمە ئەومان ناوى !

- سولتان مراد بهم قسه ناگری گرت و گوتی:
- ئەسلەن من نامەوى بېمە فەرماندە. ئەگەر دەتەوى، خۆت بېه فەرماندە!
 - ئاركين باي و قوبادقول هاتنه ناوهوه وگوتيان:
 - ئاناتاى تۆ حەسودىت يىدى !
- چییه، حهزناکهی؟ ئیستا، که گوتویانه سولتان مراد فهرمانده بی، دهبی فهرماندهبی. به لام ئهرگیشی پشتیوانی له له ئاناتای کرد و گوتی:
- بۆ چى ئاناتاى بەكەلكى ئەم كارە نايە؟ ئەو بە ھيزە؟ تەنيا كەميكك لـ هسولاتان مـراد كولامترە. لە قوتابخانە، ئىنمە خۆمان چاودىرى بۆلمان ھەللە،بـۋارد. وەرن بـا ھـەر بـۆ خۆشمان فەرماندەى خۆمان ھەللارىرىن. ئەگەر نا چىدەبىخ، سولاتان مراد، با سولاتان مرادبىخ.

تینعهلیوف، که به بیده نگی گویی بو قسه کانیان راگرتبوو له کوتاییدا زهرده خهنه یه کی هاتی و سهری بادا و له پریک خوی جیدی و توند کرد:

- دەنگە دەنگ بېرنەوە، وەرن ليرە ريز بن، باشە. ئيستا، كە ئيدو ھينزى زەربەردەستن، دەستەيەكى بەراستى بىن. گويتان لى بى وەك ئالقە لە گويتانى كەن، كە فەرمانىدە ھەلنابژيردرى، بەلكە بە ھۆى سەركردەكانى سەروترەوە دادەندرى.

ئەرگىش ھاتە ناو قسەكانى سەرۆكى كۆلخۆز و وتى:

- خودى سەرۆك كى ھەلدەبۋىرىز؟
 - سەرۆكىكى لەو گەورەتر.
 - ههموو بێدهنگ بوون.
- سەرۆكى كۆلخۆز دريژهى بە قسەكانى خۆيدا:
- مندالیّنه. مهوزوعه کهمان نهمهیه: جهنگ بهرده وامه و ئیّمه ناچارین به مهرج و بریاره کانی سهرده می جهنگ بژیهین. لهبهر چاوتان بی مین له ههمووتان بهرپرسیارم، بهرپرسیاریه تیه کی گهوره ی کهبه ههموو هیّزی دلا و گیانهه و دهیگرمه نهستو. دووکهس له ئیّوه باوکیان کوژراوه، سی کهسی دیکهش باوکیان له بهره ی جهنگن. مین له ههمبهر زیندووه کان و مردووه کاندا بهرپرسیارم، من نهم بهرپرسیاریّتیهم له بهر نهوه گرتوّته نهستوی خوّم لیّیان دلّنیام، که چوونمان بهره و نه قسای دوره دهست به خوّمان و کهلوپهلی جووت و کیّلهوه، له پیشه. شهو روّژانیّکی زوّر وه ک دهسته و یه که چهتربازه کان به کاریّکی تاییه تی له

دەشت و چۆلى بەسەر دەبەن. ئێوه چۆن لــەوێ دەتــوانن بــژين و كــار بكــەن ئەگــەر لــه ســـەر هەرشتێك ناكۆكى يەيدا بكەن و دادوبێداد و دەمـەقالله بنێنەوه؟

تینعهلیوفی سهروّکی کوّلْخوّز له بهرده می ریزی مندالله کان له حهوشه ی تهویله شهم قسانه ی کرد. چهتربازی پیشو به ههمان سهرچاکه ته بیّقوّله سهربازیه کهیهوه و کلاّوه خوّله میّشیه سهربازیه کهی، به قیافه تیّکی نیگهران و مکوریه کهوه راوه ستابوو و لهگهل شهوه شد هیراسویّکی له ده ست دابوو و لار بوو و جانتا خرمه تیه بیابانییه کهی وه که همیشه به قه ده وه بوو.

تۆ لەھەموو شتۆك بەرپرسى. بەرپرسى كەسەكان، كەلوپەلى جووت و كۆل. ئەسپ و زيىن و كەلوپەلەكانيان. تۆ بەرانبەر كۆلان و جووتكارى لە ئەكساى لۆت دەپرسرۆتەوە. بەرپرسىۆتى ماناى ئەوەيە، كە فرمان و دەستورەكان ئەنجام بدەى. ئەگەر دەروەستيان نەيەى يەكۆكى دىكە لە جۆگات دادەنۆين. ئۆستا ھىچ نارەزاييەك لە ھىچ كەسۆك قبول ناكەين.

تینعهلیوف سهرو کی کو لخور ئه و روژه له حهوشهی تهویله دا له به ردهم ریزه بچووکه کهی دهستهی ئه کسای ئهم قسانه ی کرد .

جووتیاره کان و هفادارانه و به ئارهزوو خۆشیهوه تهماشای پهیکهری ئهویان ده کرد و ئامادهبوون ههموو

فرمانیّکی ئه و جیّبه جیّ بکه ن. ئه ویش له به رانبه ر ئه واندا وبگره وه ك خودی مانای به یالا و گوپالی خوّله میّشی و قیافه تیّکی ترسناك و جلوبه رگی زریّبه وه وهستابو و منداله كانیش به رانبه ر ئه ودا وه ك پاله وانانی وه فاداری ماناس قه لغان له ده ست و شمشیّر له قه د ده هاتنه به ر چاوان. ئه و كوره ئازاو پر شانازیانه، كه مانای ئومیده كانی خوّی و كاره كانی به وان سپار دبو و چكه سانی كه مانای به وون؟

یه که مین که سینکیان گوردی به ناوبانگ سولتان مراد بوو. هه رچه نده ی که له وانیدیکه به ته مه نتر نه بوو و ته مه نی ته نیا پانزه سال بوو، به لام شهم سولتان مراده کوری به کبای به هن و ثیری و هن و دل و بویریی خن به فه رمانده دانرا. باوکیشی، که باشترین باوکی دنیا بوو. شه و وه خته ی له ناو له شکر کیشی ده وره ده ست و جه نگین گه و ره به شدار بوو. شه و جابدار

ئەسپە چاپوكە بە ھێزەكەى خۆى بۆ سوڵتان مراد بەجى ھێشــتبوو. سـوڵتان مـراد برايێكــى بچوكيشى ھەيە، كە حاجى مراد ئەو برايەكەى زۆر

خۆش دەويست. هەر چەندە كە حاجى مراد ئازارى دەدا. سولاتان مراد لەسەر ئەمانەشەوە بەنىپىنى مىرزا گول بىكچ، ئەو كچـۆلە جوانكىلـەى خـۆش دەويسـت. لـه هـەمووى خۆشـتر پىككەنىنى مىرزاگول بىكچ بوو.

بالآی چهند ریّك و جوان بوو، وهك ئهسپنداری تركستان، پیّستی دهموچاوی وهك بهفری سپی و چاوهكانی وهك ئاگریّك بوون، كه لهشهوی تاریك و تنوّكدا له ناو چیا ههلكرابيّ....

ثازاو دلیّری دووهم ثاناتای پالّهوانی پی له شانازی بوو، که له ناو دهسته که دا له هه موان به ته مه نتی بو و ته مه نی شانزه سالا بوو. ثه و له هیچ لایه نیّکه وه له وانیدیک ه بیّتواناتر نه بوو، جگه له بالاّی، ثه ویش هه رهیّنده ی که میّك. له جیاتی شه وه هموان به هیّزتر بوو. ثه سپی ثه و هه ربه مشیّوه، که خوّراکی پاله وانانه - ثوکتو ر - مانای - تیری سوور - ناوی بوو. باوکی ثاناتای له جه نگی گه وره ش و له چالاکیه سه ربازیه دوره ده سته کانیش به شدار بوو. ثاناتای هه مان کچوّله ی نه شیلانه ی وه ک مانگی تابان - میرزاگول بیکچ - ی له دلّی خوّیدا خوّشده ریست و به چاوه روانی ماچیّکی ثه و کیژوله دا له سه رئاگرو یه نگران بوو.

پالهوانی سینیه م شارکین به گ قاره مانینکی، لاو و سه رنج پاکیش بوو و کوره گهوره ی خیزانه کهی بوو. نه و دوستینکی باش و به وه فابوو. ناوناویک به خه مباریه وه ناخی هه لاه کینشا و به دزیه وه ده گریا. باوکی له توپه راسیونه جه نگیه، دوره ده سته کان له کاتی به رگریکردن له مؤسکو دلیرانه شه هید بوو. نه سپه پر هیز و کوره کهی نارکین به گ، که شایانی پالهوانانه به ناکبای پاکی کوکوک یعنی نه سپی به غاری وه ک بای (گوره وی سپی) ناویان ده برد، پالهوانانه به چواره م نارگشی قاره مان بوو. نه ویش له خه سله تی دوستایه تی و هاورییه تی به رخوردار بوو. ته مهنی پانزه سال بوو و حه زی به ده رپرینی بیروباوه په کانی خوی ده کرد و خویشی ده کرده نه مهر دیزه یه که به لام له کاروکرده وه دا جیگای باوه پینکردن بوو. باوکی شهویش له جه نگی گهوره و دوره ده ستا به شدار بوو، نه سپی نه و هه مانشیوه که شایانی پاله وانان بوو ناوی - نالتین تویاک - سم زیرین بوو.

له نيّو ئهو پالهوانانه دا پالهوانی پينجهميش ههبوو. قوباد قولی قارهمان. ئـهويش پانزه سالّی تهواو کردبوو. له خيّزانه کهی دا لهههموان گهوره تر بوو. باوکی قوباد قول لهئوّپهراسيونه جهنگيه دوره دهسته کانی ناوجه نگهله کانی بيلاروسيدا ئازايانه و سهربهرزانه شههيد بوو. قوباد

٥- ئەو رۆژانە دادەھاتن...

ئهو ئهسپانهی بو جووت وکیّلی ئهکسای ئاماده دهکران نازناوی جیاجیایان ههبوو. ههندیّك به ئهسپهکانی دهستهی زهبروهشیّن و ههندیّکی دیکهیان به ئهکسایی بانگ دهکرد، به ههموو شیّوهییّك راستی ئهوهبوو، که له قهدرایی دوو ههفتهی دوواییدا، ئهوان لهگهلا ئهسپهکانی دیکهی تهویلهدا جیا بوون. ئهسپه ئهکساییهکان تیّرو پر و پاك و خاویّن و بهیهك ریز بهدریّژایی تهویلهکه وهستابوون و چاوی مروّق به هیّزی ماسولکهکانیان رووناك دهبروه و چیّژی له دیمهنی شادی و گوییه موچ^(۲۲) وههستدارو تیـژهکانیان دهبینی. لهواندا خهسلهتی مهنیی بهخهبه و ههرکامیّکیان سهرلهنوی خاسیهته له دهستداوهکانی خوی بهدهست هیّنابوّوه. خو و خاسیهته لهبیرکراوهکانی ئهوان کهسهریان ههلّداوه و بوژانهوه. ئیدی ئهسپهکان هوگری خاوهنه نویّیهکانیان بوون و، لهسهرهخو و ریّـك وهك لـهژیّرلیّوهوه، بـه میهرهبانی، لهحالیّکدا سهری خوّیان بهرهودهنگهکان و ههنگاوهکانی ئاشنایان دهسووراندهوه، دهیاخیلاند و دم و لوزه نهرموّلهکانی خوّیان دریّژ دهکرد. مندالهکانیش هوّگریان ببوون و ئیّستا بانگیان دهم و لوزه نهرموّلهکانی خوّیان دریّژ دهکرد. مندالهکانیش هوّگریان ببوون و ئیّستا بانگیان دهم و لوزه نهرموّلهکانی غونان دریّژ دهکرد. مندالهکانیش هوّگریان ببوون و ئیّستا بانگیان دهمورد و تا ژیّر تهنگهی نهسپهکان دهچون(یائهلّا، قاچت ببه دواوه! پراوهسته پراوهسته!

⁽٢٣) موچ: تيژ-قولاغ

ههی کهلله خر، پهله مهکه! چاوچاو سهری دینیته پیشهوه، ماستاو دهکا، کلاوچی! وهره! ههی گیژه! من تهنیا توم نییه! ئهسیی دیکهشم ههیه).

رۆژانی یهکهم ئهسپهکان بهشهلهشهل و وهك نیوه کویر بین، بهرهو سهر جوگا بی شاو خواردنهوه دهچون. دوایی دهستیان به یاری و جلیتبازی کرد. بهتایبهتی کاتیک له سهر جویبار ده گهرانهوه. ئهوانیان پیکهوه بو سهر ئاو دهبرد و ههریهکیک له منداله کان سواری ئهسپی مونتازی خوی دهبوو. سولتان مراد سواری چابدار، ئاناتی سواری ئوکتورو، ئارکین بهگ سواری ئاك بای پاك، ئهرگش سواری ئالتین توباك و قوبادقول سواری ژیبك ژال دهبوون. ئهوان بهوناوهدا چهرخهلهیان بهههموو ئهسپهکان دهدا و بو سهر ئاویان دهبردن. دهبی زستان باری سهر ئاوه که باشتر بکری و ریک بخری، ئاگادار بیت پیش و بهردهمی ئهسپهکان نهیبهستیت و سهرئاوه که نهبیته خلیسك. بهتایبهتی کاتیک، که ئهسپهکان پیکهوه بهرهوه بیانهوی ئاو بخونهوه. له بهر ئهمه پیویسته، که پیشتر ئهم لاوئهولای زهمینی دهوروبهره کهی سهرئاوه که ههانکهندرین و جیگا بهترسهکان کایان پیوهر بکری. لهگهان ئهمهشدا له روزی زور ساردا ههانکهندرین و جیگا بهترسهکان کایان پیوهر بکری. سولتان مراد لهمبارهوهش کیشکچی ریک

ئهسپه کان بی پهلهپهل و بهبی پالهپهسته له ژیر چاودیری جووتیره کانی داهاتوودا ئاویکی سازگارو رهوان و تهزیویان دهخوارده وه. ئاو له ژیر چینی شهخته وه ده پرژایه سهر چهوه لانه که و دهچوه ژیر شهخته که وه او گیر شهخته که شدا ها ژه و خو په خوپینکی ده هات و له ژیره وه شهر ساپیته ی تویژه شهخته که ده که وت...

نهسپهکان وهك گوي رابگرن بهپشو ناویان دهخواردهوه و لهژیر پرشنگی کهم تینی ههتاو کهمی گهرمیان دهبووه و سهرلهنوی بینیان به ناوه کهوه دهناوه. دوای تیر ناوبوون لهسهرهخو دهاتنهوه سهرجاده و کاتی گهرانهوه یان بو تهویله دهستیان به یاری و جریتبازی ده کرد، به پرمهپرم کونه لوته کانیان فش ده کرده وه و مووی کلکه کانیان ده هینا و دهبرد، (سمکولیان ده کرد و هملاه ستانه سهر ههرچوار پهله کانیان. منداله کان جاریکیان به دهوری نهواندا ده کرد و جاریکیدیکهیان نهسپه کانی خویان کو ده کرده وه وزاق و زریقیان ده ناوه. دوای تیپه پینی چهند روژیک خهلکی بو ته ماشاکردنی نهسپه تایبه تیه کانی نه کسای ده هاتن. وه ک نهمه بوو، که نهم نهسپانه نهوه کانی جاران نهبن و تازهبن. پیرهمیرده کان بو دانی بیرورای خویان سوودیان لههه د ده رونه ده دوبینی که لهدنیای گیانله به راندا میهره بانتر و خویان سوودیان لهها ده دورف تازه باند و دوبیانی گیانله به راندا میهره بانتر و

سه رنج پاکیشتر له نهسپ نییه نه وه به مه رجینك، که له ده ستی میهره بان و به کار دابن نه گه ر مروّق به نه ندازه ی سه ره نینو کیک چاکه ی له گه لذا بکا، نه و سه دقات پتر چاکه ی ده داته و و زور روداوی جیاجیایان له م باره وه ده گیراوه.

تهنیا تینعهلیوفی سهروّکی کوّلخوّزی ده کهوته گیّرانهوه ی نهم چیروّکانه. نه و به چاویّکی جدی و ره خنه گرانهوه به به لهههموو شتیّك له نهسیه کان و دهسته ی زهبروه شیّنی ده نوّری و ده پشکنی و ده پویست بزانیّ، که گاسنه کان، زینوجل و نهسپاییان ناماده نیان نا، نه دی برّچی سهرچوّکه کانیان هه لزّراون و کونی سهر چوّکه کانیان پینه نه کراون و ده پگوت: کاتیّ، که دایکت نایپه رژی و پیّراناگا، نایا گرفتیّکی گهوره یه خوّت ده رزی و داوبگریته دهست؟ و نه دی جله کان کهی ناماده ده به ن

ناكرى تەويلەكە لەگەل خۆماندا ببەينە ئەو دەشت وئاقارە ساردەي ئەكساي.

ئهو بهخیّرایی بهبی منداله کانی ده هیّناوه و ئاگاداریده کردنه وه، که کاته که تهنگه و هیّنده یان لهبهر نهماوه ئهوکارانهی، که ده بی لیّره بکریّن، ناکریّ له نه کسای شهنام بدریّن. همندیّك جاران کاره که ده گهیشته دادو هاوار و ناو بژیکاری و وه ختیّك عاره بانچیه کان له ناو عهره بانهی و یخته میش بو عهره بانهی و یشك، که به په رادایی بو ئه سپه کانی جووت و به پلهی یه که میش بو ئه سپه کانی ئه کسای هه لاگیرابوو له کاتی خویدا باریان نه ده کرد چکیش (سهرده سته کهیان) لوّمه ی ده کردن. دایکانیش لهم باره دا جوّش و خوقش و خوقشحالی خویان به دیارنه ده خست. جاریّکیان دایکی شهم و جاریّکیدیان دایکی شهو ده هات به سهرکونه کردنه وه دهیگوت: (ئه مه چاله باله باریه که؟ کی نهم ده سته زهبرده رمی بو نیّمه داهیّناوه، به راستی شتی ناوها نه دی تراوه و نه بیستا از ده بی بی بیستا که مهرویان لیّوه ربگیری و کوره کانیشمان وه ک سه ربازیان لیّها تووه نه ده کری بو کاری مالّه وه سوودیان لیّوه ربگیری و نه که کوره کانیشمان وه ک سه ربازیان لیّها تووه نه ده کری بو کاری مالّه وه سوودیان لیّوه ربگیری و نه که همیه بتوانین ده رده دانی خومانی لا هه لبّریّژین، له سبه ینه ی سال حانه وه تا شه و دادی ته ناله ناو ته وبله دا خه رب کن

 هیچی دیکهی نهدهویست، تهنیا که نهو خوّی سهری لهکاری خوّی دهرده کرد. ئیدی بوّ من بهسه. کوره شیرینه کهم توّ تهنیا کاتیّك به خوّت دیّیهوه، که پیّیه کانم بهره و قیبله گا دریّث ده کهن. نهوکاته ش ئیتر درهنگه...) سولتان مراد دلّی بهدایکی دهسووتا، زوّریشی دلّ پیّدهسووتا، بهلام هیچی لهدهست نه دههات، لهراستیشدا ههرکهسیّکی دیکه ش لهجیّگای نهر دهبوو، نهیده توانی شتیک بکا. ههر یهکیّک لهدهستهی زهبروه شیّن چوار نهسپ و زوّر کاری دیکه شی ههبوو. جگه لهمه دهبوایه ناویان بدا، پاکیان بکاتهوه، نالیک ناماده بکا و سهرلهنوی ناویان بداتهوه، نالیکیان بداو خاویّنیان بکاتهوه، تهرس و پاشهروّکیان بباته دهرهوه و دهبوو ههموو روّژیّک نهم کاره بکهن... نهم شوشتن و دهرمانه پهلهو پیسیه کوّنه کان و برین ورووشانی شانه کان و پشت گهردهنی نهسیه کان چهنده ی پیدهویست. پزیشکی ناژهلانی ورووشانی شانه کان و پشت گهردهنی نهسیه کان چهنده ی پیدهویست. پزیشکی ناژهلانی ناوچه که ههموو جوّره دهرمان و گیراوه و مهلخهمیّکی بوّ بهجیّهیّشتبوون تاخوّیان چارهسهری ناوچه که ههموو جوّره دهرمان و گیراوه و مهلخهمیّکی بوّ بهجیّهیّشتبوون تاخوّیان چارهسهری دهرمان نیه نهوهاییه، بوده دهرمانیان یهده به بود بوده بود مانیش نهسییّکی ساغیان تیدانه بوو. لاشانیان ههمووی ههر برین بوو. نهسپ تیّناگا بوده ده دیانهوی چارهسهری بکهن. له به دهمه سهریه شتیکردنی زوّر زه همه ته بوو.

وه ختیکی ئهسپه کان گیانیکیان هاته وه به رو توانیان له سه ر چوار په لان گیربن، پیویستیان به راهینانه وه بوو. ده بوایه ههموو روزیک ههرئه سیه ی بخ ماوه ی یه ک سه عات و نیو چوارناله یان پیبکری و تاو بدرین ئه گهرنا به ده ردی چکیش گوته نی، له کاتی راکیشانی گاسندا ئاره قه یه کی زور ده که ن و له په ل و پوده که ون. له م سهرو به ندانه دا رووداوی کی زور ناخوش روویدا....

ههر پینج کوریژگهی پالهوان سواری ئهسپه باش و نایابهکانیان بوون و بو راهینانیان له تهویله وهدهرکهوتن. سولتان مراد بهسواری چابدار، ئاناتای بهسواری ئوکتورو، ئارکین بهسواری ئاکبای پاك، ئارگش بهسواری ئالتین توباك و قوبادقول سواری ژیبك ژال بوون. ئهوان بهپینی عادهت ئهسپهکانیان تاودا، که بهدهوری حهوشهی تهویلهدا سوورانهوه هاتنه سهرجاده و بو ئاقاری ئائیل چون و ئهوان له گوراییهکی به بهفر داپوشراو ئهسپهکانیان تاودا. روژیکی خوشی ههتاو بوو و گهرمای تیشکی بههاری ههستی ییدهکرا. سهرچیاکان سپی سپی دهچوونهوه

⁽٢٤) رەنگە مەبەستى ئەوەبىي ئەگەر ھەموورۆژىك دەرمان نەكرابان ئاۋەلەكان سوديان لىننەدەبىنى.

ئهوهنده هیمن و رووناك بوو، كه ئهگهر میشكیش له نشیوه سپیهكانیان بایه، دهدیترا و گیزهگیزی دهبیسترا. زستان مولهتیكی دابوو ئارامی گرتبوو. ئهسپهكان به زهوق و شادیهوه غاریان دهدا و بو چریتبازی بیهیز بوون. سوارهكان جلهویان شل كردبوو و خیراو تیث وهك با تاویان دهسهند. حهزیان دهكرد چوارناله بكهن. سولتان مراد له پیشهوه و ئاناتا لهدواوهی بولهبولی بوو:

- دەي خيراتر برۆ. بۆ ھيندە لەسەر خزى.

به لام سولتان مراد ههر وهك فهرمانده زور ريّگاى نه ده دا خيراتر بكا.

نه نهرمهغار بوو نه تاودان. تهم کارو راهینانه بر تهسپهکانه تا لهپاشدان جووتکردن و کیلانیان لهکن زور گران نهبی همموو دهستهکه تهوها نهسپهکانیان لیندهخوری. لهگورایین سوورانهوه و ویستیان بگهرینهوه لهسهر گرده که دهنگینکیان گوی لینبوو. تهم دهنگه دهنگی تهو قوتابیانه بوو، که لهقوتابخانه دهگهرانهوه، ههرکه تهوان دهسته سواره کهیان دیت، دهستیان به هاوارهاوارو بهرزکردنهوهی دهستهکانیان کرد. دهستهکهش له وهلامی تهواندا قریواندیان و دهستیان بر بهرزکردنهوه پولهکهی تهوان واته پولی حهوتهم و پولهکانی دیکه لهخویندگا دههاتنهوه. بهدهم دهنگه دهنگه دهنگهوه به رینگادا دهرویشتن. سولاتان مراد لهو نیوانه تهو، واته میرزاگولی بهدی کردو پهکسهر ناسیهوه. چنن سولاتان مراد شهوی بهدی کرد بهکسهیان خویشی تینهگهیشت، بهلام تهو خوی بوو. تهوی له دهم و چاو و روخساریهوه که لهناو شاله بچووکهکهیهوه ده دیترا وله بهژن و بالاو لهنجهی رویشتنی و دهنگیهوه ناسیهوه. وادههاته بهر چاو که تهویش سولاتان مرادی ناسیبیتهوه. ثه و بهده به راکردن نشیوه دهبوه. وهک بلی ی هاواری جانتاکهی باده دا لهگهل تهوانیدیکه دا له گرده که به راکردن نشیوه دهبوه وه بهرهو روی شهو رای کرد (سولاتان مراد) و ههروه ک چون دهستهکانی بهم لاوشهولادا کردبوه بهرهو روی شهو رای کرد (سولاتان مراد) و ههروه کوی چون دهستهکانی بهم لاوشهولادا کردبوه بهرهو روی شهو رای ده کرد کیلی میون به وی گری گرتبی لهمیشکیدا تومار ببوو.

تیّگهیشت، که تیکرای ئهو روّژانه له خهیال و بیری ئهودا بووه و دلّی بوّی تهنگ بـووه... له خوّشیان وهك

ئهوهبوو که شهپوّلێك ئهوى پێش خوّى داوه و ههر دهیباو دهیباو لوولى دهدا. دیار نهبوو بوّ ئهوها بوو، که ههموویان به چوارناله، بهرهو گردهکه هاتن، که هاوپوّلهکانیان لێوهى دهاتنه خوارێ و بهخێرایى گوٚراییهکهیان برى و له ههورازهکه سهرکهوتن. ئهوان دهیانتوانی بهدرێژایی ماوهى ههورازهکه بهتاو بچن و پاشدان پێکهوه بجمێن و پاشدان بچنه تهوێلهکهوه.

سولتان مراد وای دانابوو ئهوها بکا، به لام لهم کاته دا ئاناتای به ری لینگرته وه. ئه سپه کهی ئه و ئوکتور و پر له هینزو توانا بوو.

سولتان مراد ههرهشهی لیکردو وتی:

- بوهسته، بۆكوى مل دەنى ى، تاو مەدە، - بەلام ئاناتاي ھەتا ئاورىشى لىننەداوه.

ئەم بىرەي نامانووس ئاگرى لە سوڭتان مراد بەردا(ھەبى ونەبى دەيەوى مىرزاگول بېبىنى: ا)تووره بوو و نهیتوانی چیدی خوی راگرێ، ئهم کاره بهسهختی هانیدا و بهدوای ئهوهوه دهنگی چابداری داو های هوی ناوهو بهسهر بالتی ئهسیه کهیدا دههاته وه و بهدوای ئاناته کهوت. ئاناتایش یتر له ئهسیه کهی وه ژهنی و ئهوان به جوریکی وا له گهل یه کدا کهوتنه پیشبرکی و پیش لهیه کگرتنه وه، تاکی بهسهر کیدا سهرکه وی و کی زوتر بگاته میرزاگول، یان کی چاپوکی و نهترسی و پتر سوارچاکی خزی نیشان بدا. ئهوان به چ تیزینک تاویان سهند! له ههموو شيروهيي كدا به ديار كهوت، كه چابدار به هيزو گورتره. باوكي هه روا به خورايي نهيدهوت، كه چابدار تواناییکی زور و زهبهندی بهزین و غاردانی ههیه. سولتان مراد لهبهر ئهوهی وهك بای شهمال تاوی دهدا و خهریك بوو بگاتهوه ئاناتای، دل و گیانی سهراو ریزی خوشی و شادی بوو! ئەو لەگۆشەي چاوپەوە دېتى، كە تاقمە بە دەنگ و مقۆمقۆكمەي ھاوپۆلمەكانى وەستان. بە تهماشاکردنی ئهو کی بهرکیهی، که لهئارادابوو، ئهوان سهرقال بوون و له نتوانیاندا میرزاگولنی دیت و باشیشی دیت، و بهتایبهتیش سهیری نهوی دهکرد. لهراستیدا سولتان مراد تهنیا لهبهر خاتری ئهو دهستیدا ئهم پیشبرکییه وخهریك بوو سهرده كهوت. له باریکدا له ئاناتاي ييش دەكەوتەوە لە ھەورازى گردەكە رىچكەيىنكى، كە كەمىي سەروتر بوو ھەلبۋارد تا له ميرزاگول نزيكتر بينتهوه. لهم بارهوه، كه چابداري له هيٚلي ريٚچكه سهروتره، كه تاودا زور زۆرى خۆشى لېهات و ئەگەر نا كى دەيزانى، ئەنجامەكە چى دەبوو. لەبەر ئەوەي لە چركەساتى دواییدا، کاتیک گهیشتهوه تهنیشت ئاناتای وئینجا پیشی گرتهوه و بهئهندازهی دریدژاییی لهشي ئەسبەكە بنش كەوتەوە، شتنك لە ئاناتاي رووى دا. ھەمووى بنكەوە ھاواريان كرد. سولتان مراد له حالیکداجلهوی توند راده کیشا سهیری دواوهی کرد - ئاناتای لهدواوه نهماموو. سولتان مراد ئەسپەكەي سەبر كردەوه و ئارامى كردەوه و گەراوه وديتى ئوكتور و ئەسپەكەي ئاناتای له نشیوه که دا هه لدیراوه و ئاسه واریکی یان و لوسی لهسه ر به فره که دا به جیهیشتوه وئاناتايش يەربورەتە ئەولارە. منداللەكان بەرەر ئاناتاي، كىه لەسمىرخۇ و بەزەحممەت لەسمەر بهفرهکه قیت دهبوّوه، رایان کرد. سولتان مراد زور ترساو ههر که گهیشته ئاناتای و دیتی دەستى خويننى ليدى دىسان زياتر ترسى ليننيشت. بىز چىركەييك چاوى بەچاوى مىرزاگولا كەوت. مىرزاگولا رەنگى پەرى بوو و سەرى لىن شينوا بوو لەگەلا ئەوشدا كە شۆخ و شاەنگەرىن كچيكى نيو دەستەي كىۋان بوو...

ههرکه ئاناتای بهخو هاتهوه بهرهو ئهسپهکه له ناو پشتیه بهفرهکهدا لهپهلهقاژهدا بوو رای کرد. جلهوهکهی لهچوارپهلی ئالابوو. لهم کاتهدا ئهوانی دیکهش له دواوه بهسهر پاگهیشتن. ههموو پیکهوه یارمهتیان داو ئهسپهکه راست بووه سهر چوارپهلی. ئهو وهختهبوو، که سولتان مراد گوی لهدهنگیك بوو و زانی، که بهخیر گهراوه.

ههول و کوشانی پالهوانه کان بو خو دهرخستن له پیش میرزاگول بکیچ دا به و شهرمهزاریه گهیشت. شهرمی ده کرد تهماشای ناو چاوه کانی بکا. بهبیده نگیه وه پهلهی رویشتنیان کرد. وه ختی گهرانه وه بو ته ویله بوو. وه ختی نزیکبوونه وه یان له (ئائیل) ئهرگیش پینی زانی، که ئوکتورو ده لهنگی. ئه و ئوکتوروهی، که ئاناتای سواری ده بوو. ئهرگشی دادو بیدای کرد:

- راوهسته، مه گهر نابینی که ئهسیه که ده لهنگی ؟

ئاناتاى به سەراسىمەييەوە يرسى:

- دەلەنگى؟
- بەلى، سەيرىكە بەلام چۆن لەنگىنەك؟
 - سولتان مراد گوتى:
 - برۆپێش برۆ بتبينم.
- لەراستىشدا ئوكتور لەلاى دەستە راستىدا خراپ دەلەنگى.

دەستیان به پیّی داهیّناو بهدهرکهوت کهمهچهکی ئهستوور بیووه. کاریّکی خراپ بیوو. نهیاندهزانی چی بکهن. ئهسپهیان بی جیووت و کییّلان ئاماده و کیّك کردوه. ئهوهیش ئهنجامیبیّ. ئهریّ کهس لهسهرهو ههورازی بهفرا پیشبرکیّی کردوه؟ ئهو شویّنه شویّنیّکه، که لهههر ههنگاویّکیدا رهنگه ئهسپ سهرهنگریّ بیّ و بگلیّ. ئا ئهوهاش هاته پیشهوه، ئیستا ههرباش بوو خویان بهسهلامهتی دهرچون.

- ئاناتاى سوورهەلىكەرابوو وبەتورەپىيەوە ووتى:
 - گوناحی تۆپه. تۆ بەزمی پېشبركېت ناوه.
- ئەدى ئەمن ھاوارم نەكرد (راوەستە، بۆكوى مل دەنيى؟)
 - جاخز چ پێويستى بەوە دەكرد پێشم بگريەوه!

- بۆچى تۆ تاوت دا؟

دەمه قاللهو نانهوه ی بیننهوبهرهیان هیننده ی نهمابوو بگاته کوته ک کاری. به لام برپانه و و وازیان له راهینانهوه ی ئهسپه کان هیناو به ئهسپی شهلهوه بهرهو تهویله گهرانهوه. ههمویان گرژو موّن وبیندنگ بوون وبهبی دهنگهده نگ ئهسپه کانیان برده وه شوینه کانی خوّیان و ئوکتوروی شلهشیان لهسهر ئاخوری خوّی بهستهوه. ئیدی چی بکهن؟ خوّشیان نهیان دهزانی. بهسهر لیّشیّواوی چوبوونه وه قه پیّلکی خوّیان دهیانزانی، که ده بی وه لاّمی ئهم کارهیان بده نهوه. منداله کان به ئاناتایان ده گوت. بروّ خه بهری مهیته ربده، که چی رووی داوه و چی بووه. پیّی بلی ئوکتورو ده شهلی ده بی چی بکهین؟

به لأم ئاناتاى ئاماده نهبوو ئهم كاره بكا؟

بۆ چى دەبى ٚمن بچم؟ من، كە گوناھبار نيم. ئىێمە فەرماندەمان ھەيــە. بــاخۆى بچــێ و خەبەر بدا.

دیسان لیّیان برّوه شهره کوته ک قسه کهی ئاناتای، که ده یگوت: (من گوناحم نییه)خوّی به گوناحبار نه ده ژمارد زیّترله هه موان سولتان مرادی له دین ده برده ده ر سولتان مراد پیّی گوت:

- توّ ژنی، توّ ته نیا به قسه ئازای. که شتیک رووده دا خوّت ده شارییه وه. توّ واخه یال ده که یه وه من ده ترسم. ئیستا که وا ده لیّی باوابیّ، خوّم ده چم و باسی هه موو شتیک ده که م. ئاناتای نه یبریه وه:

- باشه دەبرۆ. ئەي بۆچى فەرماندەي؟

سولتان مراد ناچار بوو خزی ئاماده بکاو ههموو شتیک وهک ئهوهی، که رووی دابوو بو مهیته ربگیزیتهوه. مهیته رنیگهران بوو و بهپهله رای کرد و هات، که ئهسپهگلاوه که تیمارو چارهسه ربکا. قره قرپینکی زوّر پهیدابوو. مهگهر گالتهبوو؟ ریّک لهسهروبهندانی جووتکاری و کیّلانـــدا ئهســـپی جووتیان لهدهســت داوه. لـــهم کاتـــهدا سهروســهکوتی چکیشی(سهردهسته)پهیدابوو. مهیته رلهپشکنینی پیّی ئوکتور و بوو وههولیدهدا، که بهتهواوی بزانی هوی ئهستور بوونه کهی چیه، لهبار یه کچونی ماسولکهیه یان ئیسقانی له جی چووه. لهههمان کاتدا دهنگی پیّی کهسیک لهدواوه دههات، ههموویان پیکهوه ئاوریان داوه. چکیش سهردهسته کهیان بهسه رئهسپهوه بوو. ئهو بیدهنگ، گرژ بهترسهوه بهپهله بوّلای ئهوان هات.

چی بووه؟

- نازانم ماسولکهی لهجی چووه، یان ئیسقانی دهرچوه؟ چکیش له توورهییان سوور ببووه ونهراندی:
- پیریست به بیرکردنه وه ناکا! همه موتان راده کیشمه دادگای سمه حرایی و همه ر لمه وی گولله بارانتان ده کمه. چکیش قامچیه کهی به رز کرده وه و وژمی بو کوریژگه کان برد. منداله کان هه ریه کهی بو لایه ک تیبان ته قاند. چکیشیش سه ری له دونان. به لام که س نه که و ته به رده ستان. پیره میرده زیتر له به رته نه که نه فه مین و مور هه لگه راو هم روه ک پیشو و که تو ورده ده بو و به ده مهاوارو گه فه و هه ره شه و گوره شه و نائو میدیه و گوتی:
- چاوچاو، سهیری ئه مانه بکه، ئهسپی جووت وکیّلمان به کیّ سپاردوه ئه وانه پیاوخراپن! فاشیستن! پیاو ده بیّ هه موویان گولله باران بکا! چه نده کاروز همه تو، چه نده یان ئالکیك و په لخور به ربادا. ئیّستا به چی زهوی بکیّلین؟ ئه و که به دادو فه ریاده وه هه موو حه وشه کهی وه رگیر ابووه سه رسه رسه کی لوتی به لوتی سولتان مراده وه هه لاتوّقی. کاتیّك مندالله کان چوونه ده ریّ، سولتان مراد له جیّی خوّی داماو. و ره نگ په ریوو به ترسه وه وهستابوو و له سهرده سته که رامابوو. ئه و نه یویّرا له مه سه له که رابکا. ئیستا چاویشم له چاوان ده بیری؟! چیکیشی پیرمیّرد نه یتوانی خوّی بگری و قامچیه که ی له ناوشانی فه رمانده ی ده سته ی زه بر دا. به لام جاری دووه مه رکه ویستی دووباره ده ستی راستکاوه ، فه رمانده ی ده ناوشانی به ئه رزی داده کوتاو پیکولیده کرد:
- همی سه گباب، لاچو له به ر چاوم ونبه تا ونجروونج رم نه کردوی! سولتان مراد که ته کانیکی داو خوّی له خوّیدا ده سته کانی به به ر ده م چاویه وه گرت، هه ر به وشیّوه یه راوه ستابوو نیگای به ترسه وه ی که قامچیه که وه که داغی ئاگر به ناو شانیدا بکه وی و هه موو توانایه کی دابه رخوّی که رانه کا و خوّی رابگریّ.
 - چكيش، كه له سهر سهختى كوړيژگه، كه سهرى سوورمابوو له پي گوتى:
- زور باشه با نهوی ماوه ته وه بو نه وکاته هه انگرین، که باوکت له جه نگ ده گه پیته وه. له به رده می نه ویشدا به خزمه تت ده گهم. سولتان مراد بیده نگ بود. به الام چکیش دیسانه وه نهیده توانی ئارام بگری هه در ده هات و ده چوو و پینی به زهمیندا ده کوتا و ده سته کانی راده وه شاند:
- پیت ده لیّم برق، راده وهستی! ههر خوّت بیر بکهوه، لهکوی دهمتوانی بهدوات کهوم! بـق کوی بهدوای ئیّوهدا رامکردبا، بهلانی کهم ئهگهر بوّ ریّزلیّنانیش با دهبوو رابکهی، ئهوکاتهش

من كهميّك ئۆقرەم دەگرت لـهكيّم دەدا؟ لـهتۆ؟ بـهم لـهش و لارەلاواز و جلوبهرگەتـهوه. زۆر باشه، پيرەميّرده ببووره. ههركه باوكت گەڕاوه من و پيرەميّـرده پارچەپارچـه بكـه. بـاوابيّ. ئيّستا بلّي بزانم ئيّوه ليرەدا چيتان كردوه.

ئەوى رۆژى، كە ئەوشتە روويدا. شانەكە لەسەرى سولتان مىراد داشىكا، ھەقىش بىوو. چكىشى پېرەمىيرد لەناو ئەو تىنمان وگىرۆدەييەدا چۆن دەيتوانى جلەوى خۆى بگرى. چەندە كارو زەجمەت، چەندە ھەول و تەقەلا بەرباچوبوو. ئەسپى شلە لەكوى و بەكەلكى چىدەھات جگە لەسەر برين. بەلام كى دلى دى دەستى بەروى ئەسپى كاردا بلند بكا.

تەنيا ئومىنديان ئەرەبور، كە چكىش و خەلكىي شارەزاي دىكە دەيانگوت، كە شىتەكە زۆر ترسناك نييه. ئوكتوريان برده لاي پيرهميرديك ئهو شارهزاي چارهسهركردني ئهسيان بوو. وينجهو جزيان بو هيناو روزانه ئيشكيان لهسهر دانا. لهخوشبهختي دواي چواريينج روزان حالتي بهرهو باشبوونهوه چوو و هينايانهوه ناو تهويله كه. بهشينوهيينكي گشتى ئهم ههفته هه فته پيکي سه خت بوو. دايکي بيتاقه ت بوو. سهره تا حالا و باري باش نه بوو و له دواييدا تايه كى گەرمى هاتى و كەوتە ناو جىڭا. سولتان مراد ناچار بوو لەماللەو، بىنىت موه وچاوى لهدایکی و خوشك و براكانی بيّ. تهنیا ئهو كاته كهباری مالهوهیان چهند ههژارو نهدار و تیّك چوه. ههرکه بابی چوه سهربازی دهسهر مهریان ههبوو. ئیستا تهنیا یهك دانهشیان نـهمابوو: دووسهریان بز گزشتخوری خویان سهر بری و ئهوی ماوهش بهقهرز دایانه دهولهت وخهرجی جهنگ و ههندیکیشیان فروشت. باش بوو مانگایان ههبوو، شیری دهداو بهخیرایی دهبووایه بژی و جاشکه کهی حاجی مرادیش، یال روش له دورووی ماله وه پیاسه ی ده کرد. و لاغه کانیان ههر ئهوهنده بوو. لاسكه وشكهوبووهكاني گهنمهشامي مابۆوه. تازه ئهگهر زستان درێـژهي ييّنهدا. كيّ دەزاني چيدەبيّ. جاشولكەكە دەبووايە خزى ئالىكى خزى يەيدابكا. لەدەوروپەرى مالهوه درك ودارو ينجكي دهخوارد. لهلايهني سوتهمهنييهوه بارهكه خرايتر بوو؟ تهياله دەھات تەواوبىخ. دارو چىلكەش ھەر بۆ چەند رۆژىنىك بەشىي دەكىرد، ئەدى دواپىي؟ ھەتا گەماللەكەشيان، ئۆكتوش لاوازو مردۆخ ببوو.

سولتان مراد خهمبار بوو و شهرمی له خوّی ده کرده وه. روّژوشه وان له حهوشه ی ته ویله دا به ته داره کی ده سته ی زهبروه شیّنی ئه کسای سه رگه رم بوو و ئاگای لیّنه بوو که باری مالله وه یان چه ند تیّکچوه ؟ مه گهر کاتی باوکی لیّره بوو حالیان ئه م باره بوو ؟ پووش و په لاشی بو سه رانسه ری زستانی ده دوریه و هه تا ده ره به هاریش به شی ده کردن. سووته مه نی و ئاوردووی

زیاده شی داده نا. ئه مه که شتیک نییه. زه مانی باوکی سه را پای ژیانیان له باریّکی دیکه دابوو. همه مووشتیک دلّنیای نه خش بوو، مه عقول و جوان بوو. نه ته نیا باری مالّه وه به لاکه هه مه موو جیّگاییک، ره نگه هه رله سه رتانسه ری دنیادا باره که باش بوو. حه وشه ی ئه وان ئیستا شیّوه یه کی دیکه ی به خوّوه گرتبوو. شیتیکی که م هه بوو وه ک دره ختی پایزان، که په لک وگه لاّکانی رژابن. ئائیل له جیّگای خوّیدابوو، شه قام و ماله کانیش وه ک خوّی بوون و به لاّم له گه لا ته مه شدا به و شیّوه نییه، که له سه رده می باوکیدا هه بوو. هه تا چه رخی عاره بانه کانیش، که له سه رده می باوکی نییه، باوکیشی هه رکه له سه رده می باوکی نییه، باوکیشی هه رکه له مه مان عاره بانه کانیش، عاده باوکی نییه، باوکیشی هه رکه مه مان عاره بانه که نیستا ده هات و ده چوو....

کهسانیّکی، که له جهمبول بوون ده گیرنهوه، که لهشاردا چ گرانی و برسیهتیه حوکم فهرمایه و مروّق خواخوایهتی بگهریّتهوه ثائیل. شاریش نهو شارهنییه، که کاتی سهفهره کهی له گه آن باوکم بیّ. ئیّستا نهو له کویّیه، له چ باریّکدایه؟ بهر لهمانگ و نیویّك دوانامهی نهوگهیشت. دلّی دایکی دهداوه کهنامه کانی دواده کهون. به لام خوّیشی ناهی هه لاه کیّشا. بهراستیش نامه ده کری درهنگ بگا به تایبه تی، که لهبهره کانی جهنگهوه دیّن. رهنگه کهس لهوی دهرفه تی سهرخوارندن و نامه نووسینی نهبی ؟ به لام مهسه له که له وهیه که دواکهوتنی نامه له کانالی (جو) بو دواکهوتنی لهبهره شهمویان. جهاوازیان ههیه. ههموو نهمه ده زانن: چ دایکه چ نهوانیدیکه شده مهمویان.

پیری شهو، سه حه ران، سه گه که یان هیننده حه پی خه ریك بوو هیلاك ده بوو. دوایی بیده نگ بوو نوسکه نووسکی خوشی لیبه رزبووه و ته قهی سه ره ئه نگوستیک، که به په نجه رهی داده کوتی ده هاته گوی. دایکی را په ری و له نوین ها ته ده رهه رچه نده، که نه خوش بوو وله ناو نویندا که و تبوو. ئه و و سولتان مراد خویان گه یانده به رپه نجه ره که . که سینیك له و دیودا وه ستابوو. دایکی زوتر که سه که ی ناسیه و و به کوره که ی گوت:

- خالۆتانه نورگزی هاتوه. برۆ پێشوازیی لێ بکه. خوٚیشی لهحالێکدا له سهرما چوٚقهی درانه کانی (۲۰) دهات چوٚوه ناو جێگاکهوه. نـورگزی، خالٚی سـولٚتان مـراد لـه کوێسـتان و ناوچیاکاندا ده ژیا وسهرانسهری ژیانی له سوٚخوٚزه کهی تهنیشتیان بهشـوانییهوه خـهریك بـوو. ئهویشیان بو سهربازی برد. ههرچهنده ئهو گهنج نییه بهالام له جهمبول ئهو و چهند شـوانێکی

⁽۲۵) دران: ددان

دیکهیان نارده وه ماله کانیان. که س نه بوو ناگای له پانه مه په کان بی نه ده کرا پانه کان هه روا به ته مای خودا به ره لابکرین. باش بوو، که خاله نورگزی بوو و وه خت ناوه ختی سه ریکی لیده دان. نه م جاره یان که بیستی خوشکی نه خوشکه و توه، شه و، که می گه له ناخوران ده کرینه وه، له کیوه وه به ره و خوار شوپی کرده وه. نه و هینده نه ده ماوه، نه مجاره یان ته نیا بو نه وه هاتبوو، که بزانی ده نگ و باسیان چیه و زوش بگه ریته وه.

ثه و بهده م وچاویّکی سوورهه لگه را وهه لزه و په تاوه وه ، له حالیّکدا په له به فر به سه رجله کانییه وه به سستبووی و ثه و به خوی و که و له سه نگینه کهی به ری و کلاّوی گویّداری گه وره ی پیسته ریق و چه کمه ی نیو جزمه و به له ك پیّچی لبادی و بوزه وانه وه ، که تاسه ر چوّکانی داپوّشی بوو و ، ههیکه له زه به لاحه کهی که بیّزی سه رماو مه پرومالاتی لیّوه ده هات ، خوّی به ژورداکرد و ده سبه جیّ مالله کهی ته نگ کرده وه . که و له کهی داکه نه دو له نزیك ته خت و نویّنی خوشکی دانیشت و ده سته گهرم و داغه کهی له ناو ده سته قور سه کانی خوّی ناو به بیّده نگی ده ستی کرد به گویّگرتن له ترپه ترپی دلّی . ماوه یه کی دریّ به وردی ، هه ر به و حاله وه ، که مهچه کی ناسك ولاوازی ثه وی به نه نگوسته قاوه بییه پته وه کانی خوّی ، که به سه ختی ده چه مانه وه ، گرتبوو . شتیّکی ده زانی و شتیّکیشی ده ست ده که وت. که میّک له فکر پاچوو کوّخه یه کی کردو ده ستی به ریشی داهیناو به زوره هو نه سولتان مرادی گوت: شتیّکی هیّنده به دری سه رمای بووه ، زوّری سه رما چوّته ناو له شه وه . به نیازی دیتنتان هاتم و . گوشت نییه ، خراپ سه رمای بووه ، زوّری سه رما چوّته ناو له شه وه . به نیازی دیتنتان هاتم و . گوشت که رم و به بیبه ری تیژو پیازه وه بخوّتا باش ناره قه بکه ی سولتان مراد خور جینه که له زینه که داگره و بیهیّنه . هم ر چیه کی تیّدایه ده ری بیّنه و بیهیّنه ماله وه و خور جینه که به تالا که . من زوّر نامیّنمه وه نابیّ میّگه له که له چاوه روانیدا ته نیا به جیّبهیّلم .

تا دایکی وخالزی له حال و باری ژیانه وه که می قسه بکه ن نه و ناگریکی کرده وه و سفره و سفره و چای ناماده کرد. لهم سهروبه ندانه شدا مندالان له خه و هه لسان و به جاریک هه مویان له ناو نوینه وه به به ولای خالویان ورژمیان هینا. نه و نه وانی له ته نیشت خوی به که وله که داده پوشی. به لام نه وان به سهروشان و گهرده نیدا ده هاتن و ده خوین. به تایبه تی حاجی مراد که خالوی زوری خوش ده ویست. له گه ل نه وه شدا پولی سی بوو هه ر وه ک مندالوکان وه کویره که داوای نه وازشی له خالوی ده کرد و خوی مندالاکی دبوو ه

قامچیه که شی به ده سته وه گرتبوو چو بووه سهر شانی خالوّی، وهك ئه وهی سواری ئه سپ بووبیّ. سولتان مراد چه ند جاریّك رایكیّشا خواره وه گوتی:

- شەرم ناكەي، وەرە خوارەوە،
- به لام خالو نورگزی ریکای دایه:
- لێيگەرێ، هەقت بەسەردا نەبێ با چيدەكابيكا.

بهیانییه کی پر لهشادی وقه لهبالغی بوو. کاتی روّیشتنی حاجی مراد بو قوتا بخانه هاتبوو به لام ئهو ئاماده نه دهبوو. دایکی ناچاربوو به سهریدا هاوار بکا. به لام ئهو دیسان په لهی نه ده کرد. ههر به ده ورو روّخی خالوّیدا ده هات. خالوّش خوارزایه کهی ناچار ده کرد په له بکا. به توندی داوای لیّکرد، که جله کانی بگوّریّ. کار به وه گهیشت، که سولتان مراد خوّی ده ستی براکه ی بگری و تادیوی ده ره وه ی ببا.

ئه و هه ولیده دا بگه ریته وه . هه رکه دیتی له دیوی حه وشه دا ما وه ته وه به ده نگینکی به رز له کورژنی گریانیدا و به ده م گریانه وه شریکای قوتا بخانه ی گرته به ر. خالی دلی پینی سوتا و توو په به رزه نشته وه ته ماشای سولتان مرادی کرد و گوتی:

- تۆ ئازارت دا؟
- ناخاله، من ههر دهستیشم لینهدا.
- ئەدى بۆچى ئەرھا لەكورژنى گريانىدا.
- دایکی کهسهری لهسهر سهرینه که بهرزده کرده وه بو پیشتوانی له سولتان مراد گوتی:
- نورغزی ئه و شتیکی نه کردوه، حاجی مراد له دلته نگی خوّی بوّ باوکی ده گریه. له به مدود ده دو دلته نگه دالله کان به توّوه ده نووسین. بیّچاره بووین، هه مومان هه د ده دو ده چاوه پوانی ده کیشین. هه رهیچ خه به ریّکمان لیّ ی نییه. ماوه ی دوومانگ ده بی ده نی و باسی نازانین. خاله نورگزی ده ستی به دلدانه وه ی خوش که که ی کرد و داوای لیّکرد نه گریه و له به رنازانین. خاله نورگزی ده ستی به دلانه و زوّرشتی له مباره وه گیراوه که چه نده ی بیریان منداله کان ناگای له ته ندروستی خوّی بی و زوّرشتی له مباره وه گیراوه که چه نده ی بیریان ده کرده وه که که سیّک مردبی مردبی مردبی به لام دوای شه ش مانگان نامه ی نه و که سه گهیشتوه و واده رنه چوه. جه نگه. نه مجاره یان سولتان مراد له پیش دایکه نه خوّشه که ی تیک چونی باری ژیانیانی به بی ی باوکی زوّر به باشی هه ست پیکرد و نه گه روه ک حاجی مراد بچوکتر بووایه له خه مان له کورژنی گریانی ده دا و بو شوینی کی دوور هه لاده هات. حه زیده کرد، که همرنه بی میوایی به بی بی بوکی هه بی وله دلی خویدا ده یگوت، با به با نیستا و ده م و ده ست

نهیه ته وه به لام هه رنه بی به لایه نی که مه وه بزانی، که باوکی ماوه و نه وساکه ده کرا هه ناسه ییکی رحمت هه لکیشی و چاوه ری ده کا و خوی راده گری. ئیستا نه و باری خانمی ماموستاکه ی ئینکه مال نایای به باشی هه ست ییده کرد.

جاریک ئینکه مال ئاپای هاته حهوشه ی ئاخور و بۆئهوه ی بچیته مهرکهزی ناحیه کهیان چاوه ری بور تا عاره بانه که له نهسپه که بیهستن. ئه و هه ر به هه مان کو لوانه درشت چنراوه که ی و قیافه تیکی پیربووه وه خه میکی، که له چاوه کانیدا مه یی بوو له نزیك ده رگا گهوره قوپاوه که ی ئاخوری وه ستابوو. دوای روژیک، که گهراوه نه تده ناسیه وه. ریک وه ک خانه ماموستا پیره کهیان گوری بی وابوو. چاکتره بلین وه ک جارانی لیها تبووه. تا چین ولوچه کانی ده موچاوی ساف و هه لاس و که و تی میهره بان و پر نه وازش و لیپرسینه وه ی له کاروباری قوتابیانی ببوو. سولاتان مراد بردیه حه و شه که و و نه سپه ریز کراو و ده سته کراوه کانی نیشانداو گوتی:

- ئىنكەمال ئاپاى ئەمانە دەستە چوار ئەسپىەكانى ئىدەن. ئەوان ھەموويان بەدرىدايى ئاخورەكە وەستاون.
 - ئىنكەمال ئاياي نەختىكى يىداھەلگوت:
 - ئەسپى باشن. يەكسەر ھەر بەچاو دەزانرى، كە ئەوان خزمەت دەكرين.
 - سولتان مراد ووتى:
- ئێوه نهتاندیتبوو که لهچ بارێکدا بـوون. زوّر لاواز و مـردوٚخ و برینـدار بـوون. لاملـی ههموویان بریندار و روشاو بـوو، پێیـهکانیان زهبریـان پێگهیشـتبوو. ئێسـتا ئێمـه خوٚشـان نایانناسینهوه. ئینکهمال ئاپای ئهمهش چاپداری منه. دهبینی چوٚنه. ئهسپی باوکمـه. ئهمـه ئاکباکایهو ئهوهش جهلتامانه...

لهدواییدا سولتان مراد کهل و پهلهکانی دیکهی نیشاندا، که بـ ق کـارکردن ئامـادهبوون. لهدواییدا چون سهیری گاسنهکانیانکرد. ههمووشتیک حازروبزر بوو ودهکرا ههر ئهو کاته بـ ق جووتکردن بهکار بهینرین. ئینکهمال ئاپای زور رازی بوو و کاتی دوعاخوازی دانی پیداهینا، ئهوکاتهی، که لهپولیان دهرهینا نیگهران بوو و لـه دلّهوه لهگـهلیان نـهبوو و رای لـهم کـاره نهبوو. ئیستا وا بهچاوی خوی دهبینی، که ئهو خو بهقوربانکردنه بیهوده نهبووه. ئهو گـوتی، ئیستا گرنگ ئهمهیه، که سهر کهون و خهلکیش زووتر له جهنگ بگهرینهوه. پاشدان ئـهوهی لهدهستمان چوه تولّهی دهکهینهوه، گومانی تیدانییه، که تولّهی دهکهینهوه...

بهدهرکهوت، که خانی ماموّستا ئینکهمال ئاپای چوّتهلای فالگریّکی بهناوبانگ، که ههر جاره ی فاله که بهخیربگهری شتیّك له کهسه که وهرناگری. چونکه ئهو خوّشی خوّشی خوّکی دیکه به خوّشی خوّی دهزانی ئهوهنده خوّشحال دهبی و بههیچ جوّریّك نه کراوه و ناکری شتی دروّیان پیّبلیّن. ههمان فالنگرهوه سیّ جاران فالّی گرتوّتهوه، که کوری ئینکهمال ئاپای زیندووهو نه دیل، نهبرینداریش بووه و تهنیا له بهر ئهو کاروفرمانهی، که ههیهتی ریّگای پیّناده ن نامه بنووسیّن. ههرکاتیّك موّلهتی بدهنی ئینکهمال دهبینی کهنامهکانی چوّن یه ك لهدوای یه ك فرکه دهکهن و دهگهن. راستی و دروّی شهم قسانه ههمووی به گهردهنی شهو عارهبانه چیهیه کمئینکهمال ئاپای و نهوانیدیکهی بو مهرکهزی ناحیهی بردبوو. نهو وه خته سولّتان مراد لهم باره وه سهری سوورما، که ههتا ئینکهمال ئاپاییش سهردانی فالّچی کردوه. بهلاّم ئیّستا دهرك بهترس ونارحهتیهکانی ده کاو، ههتا بریاریشی دا، که کاتیّ دایکی تهندروستی باشتر بوو، بچیّته لای نهم فالّچیه تا ده نگ و باسیّکی باوکی لیّوهرگریّ. بهلیّ، بیرکردنهوه لهبارهی نهوشتانه بیّتام ترسناك بوو. بهلاّم بیرکردنهوهی خوّشیشیان تیّدایوو، که ده تگوت خوّبان له خوّیاندا پهیدا ده بوون. وه هه لقولانی ئاویّک، که بی سهروسهدا بو سهرچاوی کانی به مجوّش خوّیاندا پهیدا ده بوون. وه که هم نه نه به میرزاگولّهوه ده بوو.

 لیّکرد، نامهییّکی وای بر بنووسیّ. جامانکول، که لاویّکی کهم خویّنهوار بوو، ههمیشه له ناو کیّوو چیایاندا لهگهل میّگهلان شهم لاو شهولای ده کرد. لهپریّکدا ده فتهری خزمه تی سهربازی وهرگرت. رهنگه شهو گهنجه ویستبیّتی خواحافیزی له کچه خوّشهویسته کهی خوّی بکا و ههرچه نده به کاغهزیش بی ههست ونهستی خوّی بو شهو ده رببری (چونکه له نائیل پهیوه ندی لهگهلا کچان به رله هاوسه ریتی وگویّزانه وهی داب نه بوو) جامانکول پیّی ده گوت وسولتان مراد ده ینووسی. نا وه حهتی جامانکول و کاتی هه لبژاردنی و شه چوّن دلّی ده که و ته ته به و خوریه و چوّن تانامه که ته واو بوو و گهروی و شکهه لاّت، شهمانه ههمووی پیّکه نیناوی ده هاتنه به رچاو. سهره تا سولتان مراد شاماده نه بوو تکاو داخوازیه کانی بینی ته دو رازی کرد.

> گهرام به ههموو ئهکسای وکوکسای وهههروهها بهسهرانسهر ساریسای گهرام وههرته یکرد شهو وروژ

جوانێکم لهوێنهت نهديت تۆ پهرى ئاساى

بهبیری داهات چونه ئهویش نامهیی بی میرزاگول بنووسی و ئهم مهوزوعهی که توانیویه تی بهبی ههست به همرم کردن و ترس بو روون کردنه و و گهیاندنی ههسته کانی خوی له له دور، وهسیله و تهرزیکی موناسب و گونجاو ببینیته و و مهیله کانی تیدا بهینیته ئارا، که دهر له حاز کاری باش بکا تاخه لکی دیکهش وه که نه و به خته وه ر بن چیژی خوشی بچیژن. به منیازه ئه و به رله له همووان ده بی یارمه تی دایکی بدا تا زووتر چاک بیته وه ، تاکه متر له مه ر باوکیه و نیگه ران بی تا دووباره له ناو کیلگه بپرژیته سه رکار، تا ماله که یان گهرم و گورو ئارام بی و سه ره خام تادایکی که می بونی ئه وه بکا که کوره که ی دلی به که سیکه وه یه و له به رئه مه هه مو و دورو به ره و به دورو باشی چوه

ماوهی ئهو دووسی روزانهی که سولتان مراد له مالهوهی بهسهرد برد ئهوهندهی کارکرد که بهدریزایی ساله که نهیکردبوو. ههموو کاریکی مالهوهی بهسهرکردهوه وههموو جینگایه کی خاوین کردهوه و ههلیبرزارد و زورجاران لهدایکی دهیرسی:

- حال و بارت چۆنه؟ ئەگەر شتىكت يىدەوى بىلىخ؟

دايكيشي ههمووجاريك بهزهردهخهنهييكي تالهوه دهيگوت:

- ئێستاكه تۆ ئەوەندە باش بوويى ئيدى ترسم لەمردن نييـه. نارەحـەت مەبـه، ئەگـەر شتێك پێويست بێ دەيلێم.

(۱)ماستاوخواردنهوه:کهبهرد دههاوییه سهرئاوی گومیک وچهند جاریک بهرده که لهناو ئاوه که بو سهرئاوه که ههلاه قوزیتهوه و ههرجاره شکومه کی بازنه بهدوای خویدا جیده هیلی.

ثهوهنده مات وخهمباره، که جاری واههیه گریانی دیّتیّ. سولتان مراد نهیدهویست دان بهم شتهدا بنیّ. چوّن پیاو دهبیّ پیاوبیّ. بهلام کاتیّ، که بهراستی گریان و فرمیّسك لهناوهوهی بهره و گهروی سهریانده کرد. دهبووایه لهنامه کهدا بی میرزاگولی روون بکاتهوه، که به همیچ

جۆرنك له خۆراو بهرنكهوت وبهروكار لهزهنگی پشوودا نزيك نهدهبۆوه و ئهو (ميرزاگول) بنهوده لني رادهكرد. ئهو هيچ شتنكی خراپی له منشكدا نهبوو. ههروهها زۆری حهز دهكرد، كه روداوهكهی ئهسپ تاودانهكه روون بكاتهوه. واته ئهو روداوهی، كه ئاناتای بنجهیاو شهرم و چهقاوهسو دهيويست تنيدا نيشان بدا، كه ئهو له سولتان مراد و لهناو دهستهكهشدا بويرترين و بههيزترينيانه و بهشيوهيهكی گشتی ديارترين كهسی ناو دهستهكهيه. بهلام ئهم شتانه، بههممان شيوهی، كه ئهو خوی (ميرزاگول) يش ديتی و گرفتار بوو بينكهلك بوو. تهنيا ممخابنه، كه ئهسپهكهی ئهو (ئاناتای) ئازاری بینی. بهلام گرنگترین شتینكی، كه سولتان مراد دهيويست بو ميرزاگولی باس بكا ئهمه بوو، كه چون لهپرتاو ئهوی لهسهر گردهكهوه مراد دهيويست بو ميرزاگولی باس بكا ئهمه بوو، كه چون لهپرتاو ئهوی لهسهر گيرودهی بوو لهناو تاقمه دهم پر له هات و هاوارهكهی هاوپوليهكانيدا ناسيهوه و چون يهكسهر گيرودهی بوو کهدهمينكه زوری خوش دهوی و كاتيك ئهو باوهشی كردبوه و بهدهنگی بهرز شتينكی دهگوت و له گردهكه سهرهونشيو رايدهكرد، چهنده شوخ وشهنگ بوو. كاتین، كه ميرزاگولا رووبهرووی ئه و رايدهكرد وهك موسقا، وهك تافگه وگری ئاگربوو...

بوو. لهدواییدا میرزاگولی دلنیاکرد، که وای داناوه ههموو ژیانی خوی تادوا همناسهی بدراگیری نهو بکاو هتد.... لهکوتاییدا شیعرهکهی جامانکولی نووسی.

گهرام بهههموو ئهکسای و کوکسای وهههروهها بهسهرانسهری ساریسای گهرام وههر تهیم کرد ری شهو وروزژ جوانیکم لهوینهت نهدی تو یهری ئاسای

رۆژى دوايى دواى ئەوەى حاجى مراد لەقوتابخانە گەراوە. پيكەوە بۆ كۆكردنەوەى نەختىك چىلكەو چالا چوونە چۆلى. جاشولكەكەى حاجى مراد (يال رەش) يان كورتان كرد و گوريس و دەستكىيشى كار و تەور داسيان لەسەر كورتانەكە باركردو سەگەكەيشىيان (ئاكتوش) يشىيان بەدواى خۆيان خست. ئاكتوش بەزەوقەوە بەدواياندا دەبەزى. حاجى مراد بەپىيى مافى خۆى، مافى برابچوكى، سوارى ولاغەكە بوو و برايەكەشى ولاغەكەى لىدەخورى. ولاغ لىنەخورى مىزا ناروا. رىيەكى دوريان لەبەربوو. سولتان مراد شوينىنىكى پىدەزانى، كە چىلكەو چالى خىرا ناروا. رىيەكى دوريان لەبەربوو. سولتان مراد شوينىنىكى پىدەزانى، كە چىلكەو چالى دۆلەدا لەھەموولايەكەو، ئاوى بەفرو بارانى پىدا دەرۆيشت. لەناو دۆلەكەدا خورەى ئاوەكان و رىيەنەو گقەى باو و شرىخەى بروسكان دنياى پى دەكرد. بەلام پايزان بنەپنجكى بە بەشنى مرۆۋى لىدەرۇقى لىدەروا. خەلك كەم دەچوونە ئەوى. بەلام ھەر كەسىن دەچوە ئەوى بەدەسىتى خالى مرۆۋى لىدەروا.

ههرچی پنچك ودری و چیلكه و چالنی ئه و نزیكانه بوو زوّر لهمیّ بوو ته واو بوو. له به رئهمه دهبوو بوّ تویوك جارِ بروّن. سولتان مراد ئهری ی^(۲۱) به دایكی دابوو، که به به را لهوه ی بچیّته ئه کسای چیلکه و چال و سوته مه نی بوّ مال دابین بكا.

ثهو، که لهسهرهتادا لهناو بیرو خهیالاتی جیاجیادا نارهحهت بوو و بهرینگاوه دهروشت و هیننده ی وهلامی نهو ههموو قسه زورانه ی برایه کهی نهدهداوه. نهو بابهتانه ی که دهبووایه. بیریان لی بکاته وه کهم نهبوون. وهرزی چونی جووتیران بهرهو نه کسای نزیک دهبووه. تهنیا چهند روژیکی کهمیان لهبهردا مابوو. ههمیشه مروّق پیش رویشت بوی دهرده کهوی، که چهنده کاری زور و زهبهند ماوه و جیبه جی ی نه کردون. بهتاییه تی و رده کار و خرت ویست.

⁽٢٦) ئەرى: وەعدە.

ئاخر خۆ له ئهکسای پیویستیت خوانه کا به بزماریک بی دهستت ناکهوی. باش بوو، که تینعه لیوف سهرو کی کو لخوز بو تاویک سهری له مالی ئهوان خوارکرده وه. هات تابزانی دایکی سولاتان مراد چونه و کاروباری فهرمانده ی دهسته له چیدایه. ئهو پینی گوت، که باری نیشته جیبوونیان لهسهر کیلگه چون چونی ده بین. بریاریان دا لهوی چادر و تاول ههلده ن. پینی گوت کهوا چون خواردن و ئالیک بو ئهوی ده به ن و لهویش گرنگتر له گهل دایکی قسمی کرد. دایکی سولاتان مراد لهم دوادواییدا لهتاو نه خوشی و لهتاو نه گهیشتنی نامه ی باوکی سولاتان مراد زور تووره ببوو. ثه و له گهل سهروکی کو لخوز دا ده نگه ده نگی بوو

بۆ ئیمه ئەكساى شوینى ھەلمەت بردنانه. ئیمه به هەموتوانامان لەگەل منداله قوتابیهكاندا، ئەم ھەلمەتە دەكەین. كەسى دیكه نییه. قسەیینكى زۆر لەم بابەتەكرا. مرۆۋ، لەلایەكدا دلى بەدایكەوە دەسووتا و لەلایەكى دیكەدا به سەرۆكى كۆلخۆز، مرۆۋ دەبى خۆى لە جىيى ئەو دابنى، ئەم كارانه بۆ رابواردن ناكا. كات زۆر زۆر كەمە. ئەو گوتى هەر لەگەل حالى دایكت كەمى باشتربوو یەك دەقەش خۆت دوامەخەو وبرۆ سەركارەكەت.

دایکی لهدویّنیّوه کهمی باشتر بووه و خرتهخرتیّکی لهمالهوهشدا کرد. ئیستا دهبووایه به سوّراغی کوریژگهکان وتهویلهکهدا بچیّ. به لام تهگهر له ژیّر زهویشدابا دهبووایه ههندی سووتهمهنی پهیدا کردبا. نابی خیّزانهکه بهبی تاگر بهجیّبهیّلیّ...

رۆژێك له رۆژانى سەروبەندانى بەھاربوو. ھەوايەكى خۆشى نيوەرۆ بــوو. ھــەوا نەزســتانى بوو نەبەھارى. سازان وئارامى نێوان دوكژ بوو. دەوروبەر خـاوێن، زۆر بێــدەنگ و بەرگوشــاد بوو. ھەندى جێگا بەفرى سست و دامركــابۆوه. پانتــايێكى زۆرى زەوى رەش دەچــۆوه. لــەو دورى دورانــەوه پەيكــەرى گــەورەى چــياى بــەفرگرتوو لەھـــەوايێكى ســاف بــه تــەرزێكى سەرسوورھێنەر سپى دەچۆوه. چ كارێكى زۆر و زەبەندى لەسەر بكەن!

سولتان مراد وهستاو ههولیدا زهویه کانی ئه کسای له وی له خورناواوه له نشینوی دامینی زنجیره چیا زهبه لاحه کانی ماناسدا بنوری به لام له و دووریه وه ، که به ده شتی ئه کسای ناو ده برا هیچ شتیکی نه دیت. هه موی هه رئاسمان و رووناکی بوو بریار بوو له و روژانه دا به ره و ئه و شوینه بچن. له ویدا حال وباریان چون ده بی ؟ له و ناوچه یه دا چی چاوه روانی ده کردن ؟

تهزویّکی ساردی به پشت ملی داهات به لام کیژه که خوّش بوو. حاجی مراد له خوّشحالیان، له روّژیّکی ئازادو لهمه ی برایه که که ته نیشتیه وه بوو و سه گه که یشیان وه فادارانه له نزیکیانه وه رای ده کرد و لهوه ی، که له ته واوی ئه و دنیایه دا که و تبوونه و مالی خوّیانه وه و ده چن تا سووته مه نی بو ماله وه یان بهیّنن گیّژو و پر ببوو و به سواری که ره که و به ده ده گورانی جیای جیای سه رده می پیّش جه نگی ده گوت:

ماریشال و فهرمانده کان

فەرمان دەركەن

تاههموومان

يەك دل و گيان

دەست بەكار كەين

ئەگەر دوژمن

هەزاران مليۆنيش ببن

هەرھەموويان تا دواكەس

نابوت دەبن

ئاى له دنيا بيّ ئاگا! ئاى كهم عهقل....

به لام حاجی مراد کاری بهسهر هیچهوه دانهبوو و نقومی ناو جیهانی خوی بوو لهسهر گۆرانییه کانی خوی بهردهوام دهبوو:

(يەك- دوو- يەك- دوو)

(رێکتر ههنگاوت ههڵێنه)

سولتان مرادیش سهرحال بوّوه، مروّق بهدیتنی نهم پالهوانهی سواری جا شه کهره که له قاقای پیکهنینی دهدا. نهوان له کاتی تیپه پینیان به روّخ جی خهرمانی سالی رابردو له خوّرا مات بوون. لهم چوّلاییه دا نیّوان باوه شه پووشه نیو رزیوه کانی کلوّشی گهنم(۱) که بوّنی بههاریان لیّده هات. بیّده نگیه کی بیابانانه بالی به سهر ناوچه که دا کیشابوو. سالی رابردو ههرکه جهنجه رکاری کوتایی هات ههموه شتیک لهم ناوه دا کپ بوّوه. بوّنی کای شیّدار و رزینی کاو و کوّت و ههروه ها بوّنی گیانی خاموّشی هاوین ده هات. چهرخیّکی شکاوی بی تالقه کهوتبوه رووباره کهوه و، کوّلیته پووشینه یه که ده سکی قهسه لی گهنم داپو شرابوو و وه کخوی مابوّوه. له گهرمای هاویندا، جهنجه رچی و نهوانهی له سهر خهرمان کار ده کهن لهناوی دا ده حه سانه وه. لهناوه پاستی گورایی شویّن خهرمان، ده نکه کانی شهنه باکردنی گهنم لهوی مابوونه و و بیستا به جوّریّکی چروپر له پال یه کدا شین ببوونه وه.

ئوکتوش بههه آله داوان بهم الاوئه و الاده دهات و رایده کرد اله خهرمانگهیه کدا بونی هه ندی شتی ده کرد و کوتره کیویه کانی ده تررساندو هه آلیده فراندن. ئه وان اله ژیر الاسکه قهسه ره به شه خته به ستوه کان، که به سه ریه کدا که آله که کرابوون هاتنه ده ر وله شه قهی با آلیاندا. ئه وان به دریژایی زستان اله شوینی په نا بادا، چینه یان ده کرد. ئه وان به گمه گم و خوشیه وه الهسه رکیلگه و به په وه به خیرایی و به سهر زهمینی ریک و راست ده خولانه وه. ئه قتوش یه ک دوو وه ره وه ری کرد و به دوایاندا رای کرد

(١) كلۆش: قەسەر

و دوایه ملی ریّگای خوّی گرتهوه بهر. حاجی مرادیش هاواری کرد و ترساندنی و بهزویی ئهوانی لهبیر چوّوه. به لام سولتان مراد ماوه ییّکی زوّر تهماشای فرینی ئهوانیکرد و لهفرینه چوست و چالاکهکانیان و به دهرکهوتنی سپیّتی پهرهکانیان لهبهر ههتاو دا چییّژی دهبینی و کاتیّك دیتی چوّن جووتیّك لهنیّوانیاندا له رهوه که جیابونهوه و بهتهنیشت یه کهوه بو شهو دهوروبهرانه فرین، کهوتهوه یادی ماموّستا لاوه کهی دهرسی بیرکاریان، که چووه خزمهتی سهربازی.

من كۆترە شينەكەي ئاسمانى شينم

تۆ مەحبوبەكەم

له یالی مندا به دلیّکی خوش

بالأن دهكوتى خۆشيەك لەجيھان لينى خوشتر نييه هەتا هەتايه، بئ جيابوونەوه لە شەققەي بال دەي

له روّخ مەعشوقەي بيقەرارى خوّت...

ثهو ماموستایه، که لهمه بخانه به کدا خوی مهست کردبوو و کاتی به ریخکردنی به سواری عاره بانه له ثائیل ده چوه ده ر ماوه بیخی دور و دریژ هه ر ثه م گورانیانه ی ده گوت، که شه کوتره شینه که یه ثائیل ده چوه ده ر ماوه بیخی دور و مه عشوقه که بیشی کوتریکی مییه، که به ته نیشت نهوه وه ده فری نه و کاته شه م گورانییه زور پیکه نیناوی به رگوی ی سولتان مراد که و تبوو، ماموستاکه شی، که زور لیب او و ترسناك بوو وه كالته هاته به رچاو به لام ئیستا جووت کوتریکی کیوی دووری به سهیر کردن به ریده کرد له جی ی خوی و شك بوو له رزی هاتی و حالی تیکچو. شه م گورانییه ی ماموستای ماتماتیك زه بریکی توندی لیوه شاند و ثه و زانی، که شه و کوتره شینه ی له ناسمانی شیندا ده فری شه و خویه تی و کوتره مه حبوبه بینکی له ته نیشت شه و دا کوتره شینه ی له ناسمانی شیندا ده فری شه وه و کوتره مه دو و کوتره مه دو و کوتره به ناری که ده م و ده ست له که ناری شه و ده ی نامه که ی بو شه وی نووسبو و بریاریدا شیعری گورانییه که ی په یوه ند به کوتره کانه و ، که ناوی (کوتری سیی) بو و له ناو نامه که دا بگونه ی نینی ...

ئیستا ههموو باسه که لهسهر ئهوهبوو، که چوّن نامه که ی بداتی سولتان مراد دهیزانی، که میرزاگول له به ر چاوی منداله کان قهت نامه لهو وهرناگری له به ر ئهوه ئه و هه الله کان قهت نامه له و وهرناگری له به ر ئه وه مالیان، دراده کرد. به تایبه تی ئیستا، که ناچیته قوتا بخانه. ناکری بچیّته مالیان، بندماله که یان توندن. تازه چوّن ده توانی بچی و ئه گهر بچی چی بلی، چ بیانوویه ک بینیتهوه ؟

ئهم پرسیاره بو خه لکی دیته پیشهوه کاتیک دوو که س لهیه ک نائیلیکدا ده ژیس بو ده بی پهنا بو نامه ببهن: ههرچهنده شهو پتر بیری ده کرده وه حهزی ده کرد میرزاگول ببینی و لهمباره وه ناگاداری ههبی، که نهو چون بیری لی ده کاته وه. زور گرنگ بوو، له راده بهده رگرنگ بوو، له ههموو شتیک گرنگر بوو، که میرزاگول لهم مهسه له ناگاداربایه.

لهسهرانسهری ریّگا دا جاریّك لهبارهی میرزاگول، كاییّك لهمه پ چونی بــۆ ئهكســای و نهیزانی چۆن گهیشتنه دهوروبهری تویوك جار. پیاویّكی به ویّـدْدان و بــهریّزی لیّبــووه. بــهلاّم

هیننده شی چیلکه و چال و سوته مه نی، که له که لین و که له به ری، شهم به رو شه و به ری رووباره که دا به ستوویه تی و له نی نیخه پیکه وه نووساوه کانه دا هه یه زوّر له وه ش زیّتر بوو، که پینویستیان بوو. گرفته که پهیداکردنی سوته مه نی نییه به لکه گرفته که شه مه به بوو که چونی بارکه ن و هه لکرن. به بی نه وه ی زوّر بیری لیبکاته وه دهستیان به کار کرد.

(یالا رهش) یان به ره لا کرد تابله وه ری و پووش و په لاشیکی، که له ژیر به فردا به ده ره وه بوون بخوا. ثه کتوش پینویستی به ئاگالینبون نه بوو. ثه و له و ناوه دا بی هه رلایین کدا رای ده کرد و نه ده زانرا چی بینده کرد. دوو برا خیراو سه رکه و توانه کاریان ده کرد. به داسه کانیان پنچکه و شکه کانیان ده دوریه و و لاسکه براوه کانیان گرده کرده وه تا له دواییدا به گوریس بیانپینچنه وه. ثه وان به بی ده نگی کاریان ده کرد. خیرا گه رم داهاتن. چاکه ته کانیان داکه نه و له جینگایه کیان دانان. برینی پنچك و پووش و په لاش دورینه وه به داس کاتیک باشه، که قه ده کان پته و نه ستوربن. له ده وروبه ری ئائیل ثه م جزره پنچك و په لاشه نه ده دیترا. له کوی ثه وه له وی په یدا ده بین ده کیره مروق که یف ده کا. ده کرا له بن و بین خه و و ده سک ده سک بیردرین. مه حچه چه دان ده نگین کی پر له خشه خشی و شکی لیوه دی و ده نکه و شکه کانی ناو مه حچه چه کان ده نگین کی لیوه ده بیستری . ثه م ده نکانه به کومه ل به سه ر به فردا ده رژین و ده نکه بچووکه کانی به دلیان توندیان ده دا وه که نه وه ی هاوین بی و مانگی گه لاویژ دایك و خوشکه بچووکه کانی به دلیان ده دین کاتیک زی پا له ماله وه باش ده سووتی و روی مروقیش به رز ده بیشته و سید

برایه کان زوریان کار کرد و دهیانویست پشوویین کی کورت بدهن، که لهپ شه کتوش یه ک به خوی و درندانه که وته وهرین. سولتان مراد سهری به رز کرده وه و داسه که ی له دهست به ربووه و هاواری کرد:

- حاجى مراد، تەماشاكە، ريوى!

لهو پیشهوانه لهسهر بهفره بهستوه که ریوییک لهترسی سهگه که رای ده کرد و لهگهان راکردندا سهری بی دواوه دهسووراند و کهمیک دهوهستا. ریویه که نهوهنده بهسهری رهحهت و ئازادیه وه رای ده کرد ههر ده تگوت لهسهر بهفره که ده خزی. نهم ریویه تهواوه که گهوره بوو، گوییه رهشه بهبریقه و پشتی دووکه لیه کی سوور وکلکیکی دریش ههمان ره نگی ههبوو.

⁽۲۷) مەحچەچە: دەنكە خرنۆكى وشك.

ئه کتوش به توو په یی و ناراسته و خو سه ری به دواداده نا به لام هه رچه نده ی زیر و رژمی بو نیچ پره که ده برد ، زیر له به فره که دا ده چووه خواری نیچ پره که ده برد ،

حاجى مراد قيژاندى:

- بیگره، ونی نه کهی - ئهوان به ته کانان و داس به دهسته وه به ره و ریویه که رایانکرد.

هدرکه ریّوی دیتی مروّق بهراکردن سهریان لهدوا ناوه بهتوندی بوّدواوه سووراوه و خوّی کوتا پشت پنچکیّکی درکاوی کاتیّك ئه کتوش بهروّخ ریّچ که کهی پیّشوی شهودا رای کرد، ریّویه که بهرهولای پیّچهوانه وه رای کرد. هه لبهته ریّوی به ئاسانی دهیتوانی تاقیب کهرانی خوّی فریو بدا به لاّم به دبه ختی نهو لهوه دابوو ریّگای به نشیّویّك کهوت، که لهویّدا قه لش و روّچوونی وا که وه دیواری ریّك و راست و خهرهندان، که نهده کرا لیّی ده رباز بین، کوتایی دههات.

وادەھاتە بەرچاوان كەئىدى رۆوپەكەناتوانى دەربازىنى. ئەگەر ئەو سەگە دەم يىر لەحمەپ حهپ و وهړه وهړه نهدهبوو لهپهناوبن پنچگ و دريان ون دهبوو و ئهکاته چ کهسينك دهيتواني لهبن دری پنچکه و درکاویهکان بیبیینتیهوه. بهلام سهگهکه ههرچهنده کهم عهقل و هەرچەندەهى ماللەوە بوو. هەناسە درېزوشوين يى هەلگروو. يەك چركە چىپيە لـ مەيەحـەپ نهده کهوت و ههرئهم وهرینهش بوو ریویه کهی ترساند. به لام ههردوو براکه که شهیدای رووداوه چاوهریّنه کراوه که بوون وله خوشیان گریان گرتبوو وسهرقالی هاوار هاوار و شورو ههلچونی تاقىبكردنى رێويهكه بوون بـهگيانى ئارەقاويـهوه وەك بـا رايـان دەكـرد. تـهنيا ئهوەنـدە لـه بەردەمى رێويەكەدا مابۆوە، كەيان خـۆى بەدەسـت لـوتفى سـەگەكەوە بـدا ويـان لــه نزيـك كورهكانهوه بهرهو خهرهنده كه رابكا. ريويهكه تهمشايهكي دهوروبهري خوّى كرد و له جياتي ئەوەى لىپيان رابكا بەرەو ئەوان راى كرد. مندالله كان لـهم روداوه چاوەرى نـهكراوه وەسـتان. ريويه كه بهبيّ يهله كردن لهسه رليّواري يشتيه بهفره كهيهوه بوّ كهليّني قليّشيّكي نزيك ده بوّوه هەروەك ئەوەي حسيبى بۆتواناي ئەكتوش كردېي، كە لەناوبەفرەكە بەھەناسـە بركيني سـەرى لهدوانابوو. ئەكتوش بنچارە لە وەرەو راكردن كەوتبو و ھەستى نەكرد، كە رنوپەكە ئەوى بىز سهر بهفریکی بهستوی قوول راکیشاوه. برایه کانیش هوٚشیکی وایان دهرنه خست. ههردوو کیان شیّت و شهیدای تهله سمیّکی عهجیب ببون، کهله بهرئه وان رای ده کرد. ئهم ریّویه له کاتی راكردنيدا ئەوەندە جوان بوو و لە بەلەمنك دەچوو كە بەخنراپى لەگەل تەرژمى ئاودا قەرارى گرتبيّ. رێویه که به تهواوی لهنێوانی ئهواندا رای دهکرد. وهك ئهوهی ههولبدا بهنیوانیاندا تیپهری تاهیچیه کیان نهره نجین. به لام دوای کهمیک بوی دهرچووه کهمیک لای چهپی گرت و ههردووسی ههنگاو بهولاتری سولتان مراددا رهت بوو. لهم دهرفهته دا سولتان مراد له نینوکی پینی ی تا تهپلی سهری دیت و تهماشاکرد. وهک ئهوبوو، که خهو ببینی نهو بهوشتهی، که دهیدیت باوه پی ده کرد و نه ده کرد. رینوی کاتی ره تبوون به نزیکیدا. به سهروملیکی کشاو چاویکی رهشی بهبریقهوه تهماشای شهویکرد. سولتان مراد لهم تهماشا عاقلانهی گیانلهبهره که سهری سوورما. تیکرای نهمانه که بهسهریکی قیتبووه و بهرزکراوهوه و کلکیکی رهپهوه و مهشکیکی سپی لیل، نینوکی رهشی پیله جوله و نیگاییکی عاقلانه وه ههموو شتیک بهراورد ده که دهداتهوه و ههلاده سهنگذی نهودا نهخشان بهست.....

ئەو دەيزانى، كە سولتان مراد دەستى بۆ ناھيننى ئەو وەختى بەئاگا ھاتـــەوە، كـــه حــاجى مراد داسەكەي ئەنگاوتە ريوپەكەو ھاوارى كرد:

- لييده! لييده!

سولتان دهستی بههیچ رانهگهیشت و ریویهکه بهخیرایی خوّی کوتایه ژیّر پنچکهکانهوه (۱) و ئهکتوش سهری لهدوانا و ههردوکیان بهخیرایی بهرهو خوارهوهی دوّلهکه چون و دورکهوتنهوه.

سولتان مرادی، که لهسهرسامیان مات ببوو گوتی:

- ئاى كەباشە! دەستخۆش!

ههردوو برا رایان کرد و راوهستان. هیچ شوینهواریکی ریّویه کهیان نهدیتهوه. و تهنیا ئوکتوش جاریّك لهم لاو جاریّك لهولا وه پهوهریّکی لیّهه لدهستا. لهدواییدا حاجی مراد به برایه کهی گوت:

- عهجهب مروّفیّکی، ریّوییّکی ئائهوهات له دهستدا. راوهستای و ههردهستیشت بهرز نهکردهوه.

سولتان مراد نهیدهزانی چی وهالامی برایه کهی بداته وه. برایه کهی حهقی بوو.

سولتان مرادبولهیه کی کرد:

- به چ دەردىكت رادەگا؟

- حاجي مراد گوتي:

- چۆن به دەردم راناگا. و بەبىي ئەوەي ئەم وەلامەي خۆي روون بكاتەوە

دەستى بەماناي (ئاي ھەي ويليكە) راوەشاند.

لهدواییدا به بیده نگی باوه شه پووش و په لاش و پنجك و شورکه کانیان له شوینیکدا کو کو کرده و ه.

دەبووايە هێشتا كەمێكى دىكەشى چىلكەو چال ببەن تا بارى تێرو پڕ ئامادە بكەن. لـەم وەختەدا حاجى مراد بەرەنجاويەكەوە كەوتە قسە!

- دەلىنى ى بۆچى! دەكرا كلاۆيكى كەول لە كەوللە رىنوى بۆ باوكمان بدوورىن وەك كلاوەكەى خالە نورگزى. بەلام تۆ ھەر وەستاى.

سولتان مراد ماتیک بردیهوه. ئهو تیگهیشت، که براکهی کاتی بهدوای ریویه که کهوتوه بیری له چی کردو ته وه. ئیستاش، که کار له کار ترازاوه داخی بو نهم مهوزوعه هه لکیشا، که نهیتوانی نهم ریویه جوانه بگری.

دهم و دهست به کلاوی لچك دریّژی تا بنا گوی و گهرمی وهك نورگزی باوی هاتهوه به رچاوی. بیركردنهوه ی حاجی مراد به دهنگی هوته هوقی گریانی حاجی مراد پسا. برایه کهی له سهر باوه شه یووش و یه لاشه، که دانیشت و سهری له گریان نابوو.

سولتان مراد لینی نزیك بووه و گوتی :

- چیه؟ چی بووه؟

ئهو به گریانهوه وهلامی داوه:

- هيچ نهبووه.

سولتان مرادیش ههنده ی لهسه ر نهرو یی و بهبیری هاته وه ، که ماوه یه که پیش ئیستاش کاتیک ، که خاله نورگزی هاته لایان حاجی مراد به مجوّره گریا و یه کسه ر له حاله تی گریانه که یه و گهیشت ، که نه و له دلته نگی خوّی بو با و کی ده گریه . ریّوی و کلاّوی که و له ریّوی ، ته نیا هویه که یو و بو به یاده هنانه و دی .

سولتان مراد نهیدهزانی چوّن دلنی براکهی بداته وه. نهویش خهم دایگرت به تینگهیشتن و ده رککردنینکی قولنی ره نج و خهمی براکهی وای بریار دا. مهحره مانه ترین و پیروزترین بیرو ههستی خوّی لهگهل نه ودا باس بکا. بویه له ته نیشتی دانیشت و گوتی:

- حاجى، تۆ مەگرىه. من دەمەرى كاتىك باوكم دەگەرىتەوە ژن بىنم.

حاجی مراد ژیر بۆوه و به واقورماویه کهوه تهماشایی کی براکهی کرد:

- دەتەوى ژن بىننى؟

- بەلىن، ئەگەر تۆ لەكارىكدا يارمەتىم بدەي.
- حاجى مراد، كه باسه كهى بهدل بوو سرنجى راكيشا بوو گوتى:
 - له كامه كاردا؟
 - به لأم نابي تو يهك ووشه بو كهس باس بكهى؟
 - زۆر باشە

ئیستا سولتان مراد دوو دل بوو لهوهی پنی بلی یان نا؟ ئهو به سهرلی تیکچوونیکهوه بیدهنگ بوو. حاجی مرادیش وهك گهنه پیوهی نووساو وازی لینههیننا.

- چ کارێك، بلێ، چ کارێکه، سوڵتان مراد. بلێ به شهرهف، يهك وشه به هيچ کهسێك ناڵێم.

سولتان مراد نقومی ناو ئارەقە بـوو و بـهبێ ئـهوەی سـهیری دەموچـاوی بـرای بکـا بـه زهجمهتێکهوه کهوتو قسه:

- دەبى لە قوتابخانە كاغەزىك بگەينىيە كچىك.
- حاجی مراد زیت و زرنگ خوی له براکهی نزیك كردهوه و پرسی :
 - كام كاغهز، لهكوييه، نيشانم ده.
 - له دواییدا پیت نیشان دهدهم، لیره نییه.
 - ئەدى لە كوييە.
 - له جينگايه که، له دواييدا دهيبيني.
 - تۆ دەيناسى، لە دواييدا پيت دەليم.
 - ده باشه پيم بلي.
 - نا دواييي پيت ده ليم.

حاجی مراد وا بهئاسانی وازی نهده هینناو گوری باوکی مروقی ده رده هیننا. سولتان مسراد ئاهیکی قوول و گرانی له دهست حاجی برای هه لکیشا و به زور و پچر.... پچر گوتی:

- دەبئ كاغەزەكە... . دەزانى... . بەكئ... بدەى... بە... ميرزاگوڵ.
 - كام ميرزاگول ؟ ئەوەي لە يۆلەكەتانە ؟
 - بەلىي.

حاجی مراد یان له خوشحالیان و یا له روی زولیّتی و کهف و کولیّکی مندالانهوه یه که نود یا که خود یا که خود یا که خود داد کارد :

- هۆيها ! من دەيناسم. دەزانى ئەو چۆنە؟ وادەزانى، كە زۆر جوانە ! لەگەل قوتابىلىنى پۆلەكانى خوارەوەى پۆلەكەى خۆى قسە ناكا. براكەى لىنى توورەبوو:
 - بۆ وا ھاوار دەكەي؟
 - باشه، دهباشه دهی هاوار ناکهم. تو ئهوت خوش دهوی ؟
- به لنی ؟ وه ک تا چور ک و سهمه تی، به لنی ؟ (ئیچور ک وسهمه تی ناوی تاشق و ماشومانی ناو داستانی (ماناس) ن).

سولتان مراد ههندیکی بهسهر براکهیدا قیراند:

- بيبرهوه.
- حاجى مراد كهوته ئازاردان:
- مهگهر چي بووه؟ قسه نهکهم
- هاوارکه، چاك هاوارکه. ئێستا بڕۆ سەر ئەو كێوانه هاوارکه، به هەموو خەڵكى بڵێ
- دهچم و هاوارده کهم، که تۆ میرزاگولنت خنوش دهوی، دهی، دهباشه هاوار ده کهم،
 خوشت دهوی

ئهم به دخوییهی برابچوکه که، براگهوره کهی بیزار کرد و دهستی کیشاوه و زللهیی کی چاکی تیسره واند. ئهویش لچی شورکرد و دهستی کرد به گریان، به لام گریانیکی وا دنیای پر کردبوو.

- حاجى مراد بهههموو هيزي خوّى هاواري كرد.
- بابم له جهنگه و توش له من دهدهی؟ راوهسته ! راوهسته ! پینت نیشان دهدهم !

ئیستا دهبووایه ئارام بکریتهوه. چ بهدبهختیهکه. ههرکه ئهوان ئاشتبوونهوه حاجی مراد بهگرژی و نوزهنوزهوه به دهم ئهوه وه هیشتاش به ههردوو مشتی فرمیسکهکانی پاك دهکردهوه و به دهم و چاوی به فرمیسکانهوه تهر بووی هیور بووه و گوتی:

- مهترسه من به كهس ناليه و ههتا به دايكيشم ناليه، تو له خورا له منتدا.

.... به لام کاغه زه که ده گهییننم. من ده مویست نه وه ت پی بلیّم به لام تو رانه وه ستای و لیّت دام. له کاتی پشوودان ده یده می بانگی ده که مه لاییک. به لام له باتی نه مه کاتی که باوکم دیته و و ده گاته ویستگه که و هه مویان بو پیشوازیی نه و راده که ن تو من له گه له خوت به . به جووته سواری جابدار ده بین و تاوی ده ده ین و پیش هه موان ده گهینه باوکم. تو

و من. خز جابدار ئیستا هی تزیه. تز له پیشهوه و من له دواوه سواری دهبین و تاوی دهدهین. یه کسه و چابدار دهدهینه بایم و خزشمان له تهنیشتی دا ده پزین. ئه و کاته دایه و ههمو خه آنکه، که به خیرایی بز پیشوازیمان دین. حاجی مراد وه ک گازانده به دلشکاوی و پارانه وه یه که قسانه ی کرد و کاریگه رین کی وایان له سه ر سولتان مراد دا به جیهیشت، که سولتان مراد خزی به زه همت توانی به ری فرمیسکه کانی بگری. ئه و گری گرتبو و له پیستی خوی چوبووه ده رو ئیستا زور له و زلله په شیمان بوو، که له بن گوی ی برایه کهی دابوو.

زۆر باشه جاجیلزکهکهم، تۆ مهگری ینکهوه بهسواری ئهسپ بهتاو دنین و دهچین. تهنیا بوهسته تا بابه دیّتهوه. ئهو حهلهی ههموو یووش و یهلاشه دوراوهکانیان کو کردهوه و چاکیان بهستن سی دهسته چیلکه و چالی تیرو پر بوو. سولتان مراد زور لیهاتوانه دهیتوانی ههر سيّ با باره که گوريسس ييچ بکا، په کهم کومه ل گهوره په هينده ي گرديکه مروّ دهترسيّ نەتوانى بىگەيەنىتەوە مال بەلام خۆ ئەگەر كەسىكى شارەزاو لىھاتوو بىيىچىتەوە ئەوا بگرە سيّ كۆلەكە بچوكتر دەبنەوە. بارىكى، كە بەباشى يىخرابىتەوە باشتر لەسەر كۆلىي گىر دەبىي و هەلگرتنى ئاسانە. ئەمجارە مندالەكان دوو كۆليان بۆ باركردنى ولاغەكە ئامادە كرد، بۆ ئەمەش يال رەشيان لەگەل خۆياندا ھێنابوو، كۆلێكى دىكەشيان ئامادە كردبوو و سوڵتان مراد بریاریدا ئەمەیان بەكۆلى خۆي دادا، ھەر چەندە، كە رېگاكە دوربوو بەلام باشتر بـوو ههموی ینکهوه بباته مالهوه تاوه کو سووتهمهنی زورتر لهمالهوه ههین. جگه لهمه، به جيهيشتني يووش و ينچكيكي وا مه خابن بوو. ئه وان سووته مهنييه كي باشيان له كەلپنەكانى توپوك جار كۆ كردېزوه. پال رەشيان وا باركرد، كه نـه كلـك و نـه گوپيـهكانى دیارنهمابوون، حاجی جلهوه کهی ئهوی راده کیشا. سولتان به دهم همه لگرتنی باره چیلکهو يووشه که داهاتبوّوه. کوّله کهی به شيّوهی زهرب له کوّلي خوّی به ستبوو، بهدوای ئهواندا دەھات. ئەمجۆرە بەستنە ئاوھايە، كە كندرەكە لە ژير ھەنگلى چەيەوە بەسەر سىنگەوە بهبنههنگل و لاشانی راستی داده کینشری و لهلای راستی یشتهمل به ئهلقهیه کی یان قفلیّکی بهسهریه کدا خز دهبه ستریته وه، که سهره کهی به دهستی کول هه الگره وه ده گیری. به مجوّره كۆلھەلگر دەتوانى لەگەل بەرىگا رۆيشتنەكەيدا ھەر كاتى يىويست بكا گرىيەست بۆوەكانى باره که راکیشی و گورچی بکاته وه. ئه وان هه رهه مان شیّوه، حاجی مراد له پیشه وه حلّه وی جاشولکه کهی گرتبووه دهست و سولتان مرادیش له دواوه به خوی و کولهوه، ریان ده کرد. ئەكتوش زۆر ماندو ببوو لە بەرئەمە ھەر لەردواوە بەجى دەما. ھەر كە مىرۆڭ بارى چىلكە ده کیشن زور گرنگه ئه گهر ماوه یی کی زور دورودری نه حه سینه وه. دوای حه سانه وه یه که م ماوه ی حه سانه وه کانی دواتریان که م و کورت ده بی ، حه سانه وه ی دووه م له نیوه ی ماوه ی یه که م و پشووی سییه م له نیوه ی ماوه ی دووه م و هتد

سولتان مراد شیّوازه که باش دهزانیّ. له بهرته مه به پیّی هیّزوتوانای خوّی، به هه نگاوی هه ماهه نگ و گهوره ده روّیست. له به رئه وی نه یده توانی هیچ شتیک له دهوروبه می خوّی دا ببینیّ، ته نیا ته ماشای به رده می خوّی و پیش خوّی ده کرد. بوّ شهوه ی مروّق له کاتی بارکیشاندا تاماوه بیّکی زوّر ماندو نه بی و چاوه پیّ ی بیسراحه تی زوزو نه بیّ. له هه مووشتیک باشتر نهوه بیر له شتیک بکاته وه. نه و به ده م ریّگاوه بیری ده کرده وه، که به یانی چوّن چوّنی بو سه رکاره کهی ده چیته حهوشه ی ته ویله که وه سه رله نوی فه مانی فه مانده یی ده سته ی زه بروه شیّن له نه ستوّ ده گریّته وه. وه خته که به خیّرایی به سهر ده چوو. چونکه تا وه ختی چون به ره و نه کسای، چه ند روّژیّکی، که به په به به خیّرایی به سهر ده وی پونکه تا وه ختی چون به ره و نه کسای، چه ند روّژیّکی، که به په به به کانی ده ست ده ژمیّ بردرا، هه و جاره سه ریان کرابوو گاسنه کان و هه و جاره سه ریان کرابوو گاسنه کان و هه و جاره به ده کراون به کاتیک، که هموجاره یه ده کمکوی ته کارکردن له و کارانه ی، که جیبه جیّ و ناماده نه کراون به ناگا دیته و ده سته کان هم روا بووه. نه مانه قسمی چکیشی سه رده سته ن. چکیشی ده لیّ : چاو ترسنوک و ده سته کان هه روا بووه. نه مانه قسمی چکیشی سه رده سته ن. چکیشی ده لیّ : چاو ترسنوک و ده سته کان چونی و ده بی نه برسی و رووله کیلگه بکهی. له ویش له کاتی کارکردندا دیار ده که وی چونی و ده بی پیشبینی هه موو شتیک بکهی. ره نگه نه و راست بکا و هه قی چونی و ده بی پیبکهی، نابی پیشبینی هه موو شتیک بکهی. ره نگه نه و راست بکا و هه قی

لايەنككى باشى ئەرەپە، كە لە ئائىل نزىكە. ئەگەر بنويست بكا ژنان دەتوانن ئىلان بگرنە دەست و كۆمەكيان كەن. ھەرچەندە، كە كارى ژنان نىيە. بەلام ئەوانىش ئىستا جۆگەي وا هه للده كهنن، كه تا كهمه ران قوله. ههم ئاو بر كيلگه كان ده باو ههم به ربه ستيش دروست دەكا. لەبارەي ئەمەرە، كە چۆن ژيانى دايكى نەختى ئاسان بكا، شتىكى بەخەيالدا نەھات. به لأم ئهو يتر له ههموشتيك لهم بارهوه بيري كردهوه كهبهياني نامـه بـ قر ميرزاگـول دهنيـري. ييويست بوو، كه شيعري گۆرانى (كۆترى سيى)ى بەتەواوى بنووسىبا. ھەولىدا وا لەمىرزاگول بكا لهكاتي خويّندنهوهي كاغهزهكهي ههمان بيرو خهيالي سولتان مراد بيّنيّته بهر چاو و خهيالي خوّى. نووسيني نامهي دلداري عهجهب سهخته. شتيكي واي ليدهرده چيّ، كه بههيچ جۆرنىك لەگەل ئەوشتەي، كە مرۆۋ ويستوويەتى بىنووسى تىنىك ناكاتەوە. ھىچ كاغەزنىك ناتوای ئهوهی، که لهدانی مروّقدایه له دووتوی ی خویدا جینگا بکاتهوه. تا بزانی میرزاگول چى دەلنىخ. دەبىخ ئەويش وەلامىكى بداتەوە. ئەدى چى؟ لەكوپوەبزانىخ، كە ئەويش خۆشىي دەوێ يان نا؟ ئەمە خۆى شتێكى ناديارە. ئەگەر ئەو نەيەوێ سوڵتان مراد خۆشى بوێ چيه؟ ئەوساكە چۆن دەبىخ. زۆر دەمىنك بوو ئاوا دەبوو و ھەتاو لە يېشەوەو لـە تەنىشتەوە لەيـەك لای دهم و چاوی دهدا. زهمین ههمان هیمنی و گهورهیی. زستانی پاراست بوو. پیش لافاو باو بۆران ئەوھايە و ھێمنى و چێژوتامى بێدەنگى بال بەسەرشوێنەكەدا دەكێشێ. ئەمانــه ههموويان لهيهك چركهدا تيك و ييك دهچي و وردوههرا دهبي و تهخشان و يهخشان دهبي. لهم كاتانه دا دهبي ئهم ويرده بخويندري (به لا دوربي، خيربي) تا گيانه ييس و شهرانييه كان دووركهونهوه. ههندي جار بهخير دهگهري. سولتان مراد لهحالينكدا بهوردي تهماشاي ييش خزى دەكرد تا جنگاينكى گونجاو بۆيشودان بىينىتەوە بەئاسانى بتوانرى لەوى لەجنگاى خزى راستبیتهوه. بارکیش کاتیک بهسهر پشتدا بارهکهی لهکوّل بگریتهوه دهبی بهیه تهکان راستبیتهوه و بکهویته سهر ئهژنزیان و ئهم تهکانهش نابی زور توند بی، چونکه ئهگهر له يتوبست زئتر تونديي، باره كه بهسهر سهريدا دهكهوي و باركتشيش وهك بوق بهسهر زهويدا بان دەبىتەرە. دواپى دەبى لەسەر قاچىك و ئىنجا لەسەر قاچەكەي دىكەي بوەستى و ئىنجا دەبى له گهل خویندنی جادوی (ئای. پیریم) (۱) ههرچهندهی، که بارهکه ریّگا دهدا کهمهر راستبكريتهوه. ئينجا زور بهئاساني دهتوانري پشوبدري. تهنيا دهبي بهبويريهوه خوت و بارهکه بهیشتا بین لهکاتی وهستان بو پشوودان. سولتان مراد خوی خوی بهسهر بارهکه به پشتدا خست و یه ك چركه چاوه كانی لیك نا. ئای كه چهند باش بوو، كه كندره كه ی لهسهر سنگی بهرهلاکرد ئهو کهیفی بهو حاله دههات و حسینبی دهکرد، که جینگای پشودانی داهاتو دهبی لهکوی بین. ئهمهش مانای ئهوهیه چ کاتیک ده توانی دوای برینی ریگاییکی دژوار دووباره بیر له میرزاگول بکاتهوه؟ سولتان مراد بهبی دهنگی و لهژیر لیوهوه بهخوی پیده کهنی و گوتی:

- تو تهنیا ئهوه بکه زو وه لامی نامه کهم بدهوه، گویت لیپه یان نا؟
 - گوێي ههڵڂست.

لهسهروبهندانی شهودا، که دنیا بهشیّوهییّکی ههستپیّنهکراو لهسهرهخو تاریك دادههات و بیّدهنگیه کی له رادهبهدهر زوّر، بالی بهسهر دهوروبهردا کیّشابوو.

ئەو رۆژانە نزىك دەبوونەوه....

چاوهروانی پر له نیگهرانی و وهرزکهری وهلامی میرزاگول، تهواوی روّژهکه تا وهختی شهو له ماندوبوونيكي زور دەكەوت ناوخەويكى مردن ئاساوه، وازيان ليهينا. ئەو بەھەر كاريكهوه خهريك دهبوو ههر كوييهك دهچو لهم بارهوه بيرى دهكردهوه. ئـهو بههـهمو تواناى خۆی کاری دەکرد و فەرمانى بەدەستەكەی خۆی دەدا. بەلام لە بیری خۆیـدا تـەنیا چاوەرێ بوو، که چ کاتیک حاجی مراد له قوتابخانهوه به راکردن بن تهویلهکه دی و وهلامه پر لهجاوهروانييه كهي دههينني , ئهو وحاجي مراد ئامار و نيشانيان له نيروان خوياندا دانابوو. ئەگەر مىرزاگول وەلامى داتەوە حاجى مراد دەبوايە بە خۆ ھەلبەزاندنەوە رابكا و دەستەكانى راوهشیننی و ئه گهرنا رانه کا و به ئاسایی بروا و دهسته کانی له ناو باخه للی بنی. سولتان مراد بەردەوام سەيرى ئەوى دەكرد، بەلام ھەموو رۆزنك برايەكەي لەناو باخەلەوە دەھاتە لاي ئەو و سولتان مرادیش دهم و چاوی ییکدا دهداو سهری لهوه دهرنهچوو، که مهسهلهکه بهکوی گهیشتووه. خهریك بوو توانای نهدهما. حاجی مرادی بهیرسیاران دادهگرت و دهیرسی، که كاتي ميرزاگولني ديت چي گوت و نهو چون چوهلاي و چيان گوت. همهركاتيك سولتان مراد دههاتهوه مان، دهیدیت، که برایه کهی دهمینکه نووستوه. به لام دیسانهوه حهزی ده کرد لهسهر ههندي شتى ورد پرسپار بكا. بهلام پرسپاريكى تازەي نهبوو لينى بكا. بهدەردى سولتان مراد گوتهنی، ئهم میرزاگوله ناجسنه له کاتی پشوودانهکان ههر هیچی یی ی نهگوتوه و، خوّی وا نیشان ده دا به جوریّك، که مانای هیچی نه ده داو هیچی لهیاد نییه. و ه ته وه ی نامەيەكى وەرنەگرتبى. لەكاتى يشودانى نيوان دەرسەكاندا بۆ خۆى دەوەستاو لەگەل كچان قسهی دهکرد و ئاگای له حاجی مراد نیپه و تا حاجی مراد خوی نهچینته لای و دهستی رانه کیشی ناورناداته و تا ته ماشای بکا. سولاتان مراد تینه ده گهیشت، که نه مه مانای چیه. نه گهر میرزاگولا حه زنه کاری به کاری نه و دابی . بو وه لام ناداته و ه و بو له و باره و ه شتیکی ریک و است نالی ؟ بو بیده نده نیده نازانی چاوه ری ی وه لام چه ند پر نه شکه نجه یه و چه ند دژواره ؟ . سولاتان مراد به ده م نه م بیر کردنه وانه و خه و بردیه و . روژی دوایی تاقی به یانییه که ی دیسان بیری له م شته ده کرده و . نیدی کات بو چاوه ریک کردن نامینیته و . به فر به یانییه که ی دوروبه رانه به خیرایی ره ش ده بینته و . به خیرایی سه رما به سه رده چی و زه مین هه ناسه ی دینته و ه به ری و به زویی یه که م گاسن له زه وی ده ردی . نه و وه خته کار چه نده به سه رم رو قد داد دراری . جاریک سولاتان مراد به برایه که ی گوت :

- پێي بڵێ من بهم زوانه بهرهو ئه کسای دهچم و ماوهيه کي درێژم پێدهچێ....

وه لأمه كهى بهيه ك وشه هاته وه : - (ده زانم). نه كهم و نه زياد. كهوته ناو ليكدانه وان. جاریکیان دهیویست بو قوتابخانه رابکاو چاوهری زهنگی پشوودان بی و ئهو ببینی و خویشی بزاني، كه تيكرايي ئەوانە چ مانايەكيان ھەيە. بەلام نەيويرا. ھەمو ئەو شتانەي، كە پيشتر ساده و ساکار ده هاتنه بهرچاوی ئه و ئیستا نه ده هاتنه کردنی. تـرس، نـه ویران. شـهرم و دودلنی و گومان و ه گورانی ئاو وههوای دهم نادهمی ناوکیوان گیانی ئهویان دهینا لهرزه. نهده کرا واز له کاره که بیننی، ئهوه نده کار هه بوو، که ماوه ی سهرخوراندنی نهبوو. بهده رکهوت، که بوونه فهرمانده ی دهسته به و ئاسانییه نییه. همر لهسیپده ی بهیانییه وه تا رۆژ ئاوابوون ھەر كار بوو، كار كۆتاپى نەدەھات. ھەرچەندەش وەختى رۆپشت بۆ ئەكساى نزیکتر دهبوّوه ئهوهندهش گرفتاری و سهرقالی له ئاسماندا دهبارین. داهاتنی بههار نهوهك ههر تەنيا كار وگرفتاريەكانى يتردەكردن بەلكو ژيانى ئەوانىشى دەرازاندەوە و دەبوژاندەوە و ير لــه خۆشى و شادى دەكرد. لەسەر جۆگەي ئاوى، بەھار بەئاشكراو رازاوه و جوانترو ئاسمان يان و بهرینتر ببوو. شهخته وهك بزربوونی دووكهل ونبوون. رووبار، كه سهرهكهی شهخته بهری دابوو بهخوشییهوه دەرۆپشت و بهسهر چهوهلان و بهردهلانهکهی ژیرپدا شور دهبوه. همهر وردکه بهردیکی ژیری بهرزیشتنی خیرا و رهنگه سهوزهکهی ناوی روبارهکه رهنگیکی رووناك وتاریکی بهخوّوه دهگرت. ئەسپەكان ئيستا بەحیله حیل و بەرەوە له ژیر سمەكانیاندا تنوّک ه ئاويان بهههوادا دهيرژاند و بهرهو رووباره كه دهچون. منداله كانيش بهسواري له نيوياندا هـهر بهرهو ئهوی دهچون. به پرژانی پریشکه ئاوه ساردهکان خهنده وییکهنین و لیک ترسان و راچەنىن دەستى پىدەكرد. سولتان مراد لەم سەرو بەندانەدا، كاتىك، كە لەسەر ئاوەكـ بـوو

ميرزاگولٽي ديت. ئهوي له پهردهبازي رووباردا ديت و لهشوٽني خيزي وشك پيوو. لهيهرچيي وشك بوو؟ ميرزاگول تهنيا نهبوو. چوار كيژوله بوون. ئهوان له قوتابخانه دههاتنهوه. ئهو رەنگ بوو ئەوان نەبىنىخ. مەگەر خەلكىكى كەم بەم رىكايە دادى و دەچى و لە بەردەبازەكـە به حهمبازان دهیهرینهوه. بهختی یار بوو. لهحالیّک دا چابداری راگرتبوو، به ریّک هوت تهماشای کرد و ناسییهوه و لهشوینی خوی وهك كولكهدار وشك بوو. میرزاگول لهبهردهبازهكه دەپەرپەوە و ئەرىش سولتان مرادى ناسپەوە. مىرزاگول لەكاتى پەرپنەوەى لەسـەر بـەردەكان بهم لاو بهولادا دههات و به دهسته کانی پارسه نگی خوی راده گرت و کاتیک، که ده گهیشته روّخ ئاوهکه، کهمیّك وهستاو جاریّکی دیکهش بهرهولای سولتان مرادی روانی و ههر بهدهم ئەوەوە كە لەگەل كچەكانى دىكە لەوى دوور دەكەوتەوە چەند جارى دىكەش ئاورى داوە و تهماشای دهکرد. ههر جاریّك، که سهری بوّ لای سولتان مراد دهسووراند، سولتان مراد ئامادهبوو بەراكردن بەدواي ئەودا، بەدواي ئەو خۆشىيەدا بفرى، تا يەكسەر بەبى لىشاردنەوه و هیچ ترسیّك پیّی بلّی، كه چهندهی خوّش دهوی و ژیان بهبیّی ئهو ناكری ناوی ژیان بسیّ. و ههر جارهی جورئهتی ئهو بهشی نهدهکرد، ههر جارهی میرزاگول ئاوری لیندهداوه ئهو دهمرد و زيندوو دەبۆوه. ميرزا ئيدى لهگهل كچه هاويۆليهكانيدا له سهرى شەقامى ئارال له چاوان ون بوو بهلام ، بهلام ئهو هیشتا چابداری له ناوهراستی رووباره که راگرتبوو و ئهسیه کانی دیکه تير ئاو ببوون و چوبوونه ئەوبەرى رووبارەكه. مندالله كان ئەسيەكانيان ييكهوه لەيـەك رەوەدا كۆ كردەوە تا بۆ حەوشەي تەويلە بچنەوە، بەلام سولتان مىراد ھەروەك خۆي لـ مجنگاي خۆيدا راوهستابوو و واي نيشان دهدا، كه چابدار هێشتاش ههر ئاو دهخواتهوه....

و سولتان مرادیش نهیتوانیبوو ده رك به م شته ساده بكا. هه ركه نه مه مه مه هه و ناسانه نه و له خزرایی نازاری ده كیشاو ناخوشی ده بینی. ئیدی بریاریدا، كه چاوه ری ی میرزاگول بكا. بو روزی پاشی سولتان مراد له روباركه دا خوی گلخاند (۱) و به كوریژگه كانی گوت، به خیرایی ده گه ریته و ده یه وی غاریك به چابدار بدا و تكای لیکردن، كه دوای ناو دانی نه سپه كان ده میك ناگایان له نه سپه كانی دیكه ی نه و بی و له جیگاكانی خویاندا بیانبه ستنه و و نالیكیان بده ن. دیسانه وه ش ناناتای ! ناناتای دوای ناو خواردنه وه ی نه سپه كان هیچ یه له دیكی بو گه رانه وه نه كرد.

(١)گلخاندن : خۆدواخستن

و ئەوانىدىكەشى گىركرد.

ئاناتاي به تهو سهوه گوتي:

- من دهزانم تۆ چاوەرى ى كى دەكەي.

عەجەب مرۆۋىكى ناجسنى!

سولتنان مرادیش گولنی بی درک نهبوو و لهباتی شهوهی لهسهرهخو وهلامیککی گونجاوی بداتهوه (دهزانی، دهبزانه) چهند جاریک لهم قسه گرانانهی له ثاناتای بارکرد و پینی گوت:

- تۆ سىخورى فاشىستەكانى!

- كيّ سيخوره؟ من سيخورم؟

- بەلنى تۆ سىخورى.

- هنى كورينه ئەوە چيدەكەن؟ ئاهاى بوەستن! دىسان دەتانەوى ئەسپەكان شەيرپوكەن؟ ها؟ ئەوان ھەردوكيان بەخۆھاتنەوە و بگرە خۆشحال بوون، كە بيانوييۆكى ماقوول يەيدابووە و بهبي هيچ چهند و چوننك ليك جيابوونهوه. بهالام بهههموو شيوهييك مگيزيان توندوتال بوو. كاتيك مندالهكان ئهسيهكانيان بهرهو تهويله ليخوري هيشتاش سولتان مراد همهر همناسمه بركي ي بوو و بۆ ئەودى بەرەبەرە خۆي ھيمن بكاتەوە لە رووبارەك ئەسىيەكەي تاودا و بىي یسانهوه تهماشای ریگای ده کرد. هیننده دوور نه کهوتهوه و بن دواوه گهراوه و شهو حهله ميرزاگولٽي ديت. ههر وهك دوينني لهگهل دهستهخوشكهكاني ديكهي دهگهرانهوه. ئهوان بـوّ خزیان دەرشۆیشتن و سەرقالنی قسمی خزیان بوون و کاریان بەسەر ئەوە دا نەبوو، کە لەم ناوە شتیک نهمابوو که لهبهر خاتری پهکیکیان شهرو خوشی پهیدابی و کهسیک زهجمهتی دهکیشاو خهمی له په کیکیان ده خوارد. دایکی سولتان مراد ماوه په پیشتر له باری کوره کهی ترساو گوتى : (چيته؟ ناكا نهخۆشبى؟ حال وبارت تێكچوه). سوڵتان مراد دايكى هـێمن كـردهوه به لأم خوى دەستىدا ئاوينەيەك. دەمىك بوو لە ئاوينە تەماشاى خوى نەكردبوو، نەيدەپرژا لهخرّى بخەفتى. لەكرّتايىدا وابەدياردەكەوى زۆر گۆراوە. چاوەكانى دەدروشانەوە. دەم چاوى درێژوکه و ملی درێژ ببوو. وهك ئهمه بـوو، کـه دولوٚچـی لـهنێوان بروٚیـهکانی پهیـدابووبێ، سيّليشي گوگره (١) ببو، سيّلي ليّ به دهرده كهوتن، هه لبهته ئه گهر له رووناكي ته ماشابكهن، دەنا نادىترىن. ئەمە ئىدى لەو شتانەوەيە، كە بەتەواوى گۆراوە، ناناسرىتەوە. رەنگە، كە باوكيشى كاتنك، كه دهگهريتهوه يهكسهر نهيناسيتهوه...

(١)گوگره : بهو توکه نهرمانهي کهسهرهتاي گهنجي بۆيهکهمجار لهجينگاي سميلل دين،

و سهرنجی هه لاس و که وتی نه وان ده ده ن و هه موو چاوه رین ببینن، که نه وان چین ده گه نه یه کدی و نه و چی به میرزاگول ده لای میرزاگول نه وه نده خیرا نه ده هات. سولاتان میراد نه یده زانی چی روی داوه و بن نه وه نده ترس دای گرتوه. ناخر خن هه رنه بی له پنولی کدا پیکه وه ده خوین و و و رگرتنی شتیک له نه و و یا هه تا ره نجاندنی نه و بن سولاتان مراد شتیک نه بوو.

به لام ئیستا بهترس و نیگهرانییه وه له و نزیك ده كه و ته وه. ئیستا حه زی ده كرد، كه خوی لهم پهیوهندی پیروهکردنهی لاچهپ بگری. بهلام تازه درهنگ بوو. رهنگیش بـوو، کـه ئـهو بهباری رؤحی سولتان مراد یهی برد بوو. کاتیك هیندهی نهمابوو ییك بگهن، میرزاگول لهیر به یه له یه له که وت و نه گه پشته وه ماللی خزیان گه راوه و روی له حه وشهی مالله هاوسینیه که یان كرد. سولتان مراد دلخوش بوو و همناسهينكي خوشي ههلكينشاو زور سوياسي كرد دياره، كه بهتهنيايي بهيهك گهيشتن چهنده ترسناكه. بهلام لهدواييدا خوي به ترسنوك داناو سهرزهنشتی خویکرد شهو خراب نووست و وهختی سهحهران لهخهو به ناگاهات دووباره کهوتهوه بیری میرزاگول و گفتی بهخوی دا، که ئهمرو بهههر جوریکی، که بووه بچینته لای و به راحه تیه وه قسه ی له گه لدایکا و زور به راشکاوی لنی بیرسی نایا نیازی ههیه، که وه لامی نامه کهی بداته وه و کهی وه لامی ده داته وه. ئه گهر نا پیویست به ناخوشی و ره نجان ناکا با ئەمە و ھەر لەنپوان خۆياندابى، ويستى ئەوھاي يېبلى. ئەو ئەو رۆژەي ئەم بريارەيدا بەم مهبهسته بوو جیبه جینی بکا. ئەو بەھەمان مەبەست جاریکی دیکه لەدوای ئاو دانی ئەسپەكان چووە سەر ئاوەكە. بەسوارى چابدارەوە دەھات و دەچو. لە رۆخى روبارەكە چووە ييشتر و گەراوه و لەم بارەدا لە خۆرا ھەستى كرد، كە لەناو ئائىلەك لەسـەر بانـانىش بـەفر نەماوە، بەلام لەسەر گردۆلكەكانى ئەولا، كە بەدرىتى زستان بابەفرى بەسەريەكدا كەلەكەكردبوو، هيشتاش وەك بەسەريەكدا يەسترابى و ير لە يەللەي رەش و خۆلەميشيەو ھەر ماوه. په لاه کان له شیروهی ئه میبا بوون، که جاریک له دهرسی ئاژه لاناسیدا وینه کهیان لهده فتهردا دهكيشا. دوينني تينعه ليوف سهروكي كولخوز و چكيشي سهردهسته سهرداني دەستەي ئەكسايان كرد و چاويان يێيان كەوت. ھەموو گاسنەكان ژمارەيان لەسـەر دانـرا و درانه جووتياره کان. گاسني ژماره پهك دراوه به سولتان مراد. لهدواييدا ههر په کيك له کوریژگهکان ئهسپ و دهزگای گاسنهکانیان لیّك بهست و نیشانیان دان، که چون کاریان پیده کهن. دوای ئهوه نیشانیان دراوه، که چون چوار ئهسیه کانیان به ههوجاره کانهوه دهبهستنهوه. ئه و کاته ههموو پینج ده زگا ههوجارو ئهسپه کانی جووتکاری له یه ک ریزدا راگیران. به شیّوه یه کی گشتی نه گهر له ده ره وه سهیریان کرابا دیمه نیّکی جوان و ئیلهام به خش به رچاو ده که وت. وه ک عاره بانه کانی توّپ ته نیا له جیاتی توّپ هه وجار بوو. نه سپه کان به هیّز، جل و جوّر و نه سباب ته واو و لیّوه شاوه و گاسنه کان بریقه دار بوون. جووتیّران هه ریه که یان له ته نیشت دام و ده زگای گاسنه کانیانه وه له باریّکی ناماده و هه ستابوون. تینعه لیوّف سهروّکی کوّ لخوّز له پیّشی ده سته که وه به په یک مریّکی ناماده وه وه ک فه رمانده یه سوپا تیّپه ری. له هه ریه کویّک نزیک ده یوّوه و ده یگوت:

- بارى ئامادەگى خۆت بلى !
- ئاگاداری دهده م. چوار ئەسپى نالا كراو، چوار خاموتى بى كەم وكورى، چوار گورىسى سەر پالۆى ئەسپ، ھەشت گورىسى بەستنى خاموت بەعارەبانـەو، يەك زىن، يەك داردەست، ھەوجارىخكى دوو گاسنە لەگەل سى جووت گاسنى يـەدەك ئامـادەى كـارم. رىك وەك لەشكر! تەنيا چكىشى سەردەستە نى چەوانى گرژ دەكرد. ھەلبەتە دەبى وابكا. پـىرە. چۆن دەتوانى لەپيويستى ئەم رى و رەسمە بگا! چاوپىدكەوتن و دىدارەكە بەباشى بەرىدە چـوو. بەلام لە دوولايەنى دەستەكە رەخنەيان ھەبوو. تىنعەلىرى سەرۆكى كۆلخۆز ھەمويانى بانگ كردە لاى زىن و جلى ئەسپى ئەرگش و گوتى:
- باشه، تهماشاکهن چ کهم و کورپهك له جل و زینی شهو دایه دهسته که ههمویان ههموشتیکی دهزگاکهیان پشکنی و دهستیان پیداهیناو هیچیان به بهرچاو نهکهوت. شهوجا تینعهلیؤف گوتی:
- ئەدى ئەمە چيه؟ مەگەر ئيرە نابينن، كە پالروى ئەم ئەسپە پيچى خواردوه. ئەمانە، سەيركەن. لەكاتى كاركردندا تسمەى پيچ خواردو تەنگەى ئەسپ دەسبوى. ئەسبى ناتوانى سكالاى ئەمە بكا. بەلام بو رۆژى دوايى تەنگەى دەئاوسى و ئىدى ناكرى ھەوجارى ليدە بېمسترى ئەوكاتە من ئەسپىيكى زيادەتان لەكوى بو پەيدا بكەم؟ من ئەسبىي يەدەگم نىيە. لەئەنجامدا دەزگاى جووت و كيلل لە بەر گوى پينەدان بيكار دەمينىيتەوە! ئيستا خوتان بلين، ئىمە بۆمان ھەيە ئەمجورە شتە ئاسانانە نەبينىن. ئەدى بۆكى تيكراى زستان تەدارەكاتمان كرد؟ ھەمويان شەرمەزار بوون. لەبەر چى؟ لەبەر شتيك، كە لە روالەتىدا بايەخيكى نەبوو. عەجەب باروزروفىكە، ھا؟ تىنعەليوف سەرۆكى كۆلخۇز ئامۆژگارىي سولتان مرادى كرد:

- تۆ، كە فەرماندەى دەستەكەى فەرمانت بەدەستە ھەر كاتىك بەر لە دەستكردن بەكار بېشكنى، كە چۆن ئەسپەكانيان بەستورە، تىگەيشتى؟
 - بەلىن، ھاورى سەرۆكى كۆلخۆز.

خەوشى دووەمى، كە لەكەسانى دەستەكە گىرا، گرنگتر بوو. رەخنەك فەرمانىدەى دەستەكەيشى دەگرتەوە. تىنعەلىۆف سەرۆكى كۆلخۆز لىپى يرسىن:

- وهلاّمم بدهنهوه. شهو دوای کارکردن دهبی جل و جوّری نهسپهکان لهکوی دابندرین؟ منداله کان بیریان کردهوه و بیریان بو زوّرشت چوو و وهلاّمی جیاجیایان داوه. گهیشتنه سهر نهو بیره، که لهده بی له کیّلگه له کهنار ههوجارهکان بهجیّ بهیّلدریّن.

- فەرماندە، تۆرات چيە؟

- منیش ههر لهو باوه په دام. ههر لهو گوریسهی، که ئهسپهکان لهگاسنهکه دهکهینهوه ههر لهوی لهروخ ههوجارهکانیان دادهنین. خو نابی لهگهل خومانیان ببهین.

نهخیر راست نییه. نابی شه و جل و جوّر له کیّلگه به جیّبهیّلدریّ. نه وه ک له به رئه وه ی ده وه ی ده وه بیته که ره ده که ره نگه که سیّک بیبا. له نه کسای که س نییه، که نه وه بیا. له به رئه وهی ره نگه شه و ببیّته به فر یان باران و جله کان ته پرین. چه رمی جل و که ل و په له کان به ته پری و شی ل و پاوی ده بین. هه روه ها ره نگه ریّوی یان مشکی خورما (۱) له سه رکیّلگه بیان جون. تیّگه یشتن مه سه له که چیه ؟ گاسن له کیّلگه دا ده میّنیت هوه. ، که نه سپه کانتان کرده وه ده یهیّننه وه شویّنی بنکه که مان، نیّوه خیّوه تتان هه یه که له ناویدا ده ژین. ته نیا یه ک خیّوه ته. می نخیّوه تیکی دیکه م نییه. هه رکه سیّک ده بی که ل و په لی نه سپه کانی له گه ن خوّی بباته وه ناو چادره که وه و به ریک و پیّکی له کوی ده نوی له وی که دانیّ. تی گه یشت ت سه ری خوتانیان دابنیّن، هه روا با و بووه. که لوپه ل چه کی نیّوه یه. ده بی هه رسه ربازیّك زیّتر له هه مووشتیّك دابنیّن، هه روا با و بووه. که لوپه ل چه که که ی بیّده یه. ده بی هه رسه ربازیّك زیّتر له هه مووشتیّك و به رله هه مووشتیّك ناگاداری چه که که ی بیّده یه.

ئهو رۆژه تینعهلیوف لهپیش دهستهی ئهکسایدا، که بو دیدار لهنامادهگی تهواوی جهنگیان ریزیان بهستبوو، ئهم قسانهی کرد. تینعهلیوف لهسهر و بهندانی رویشتنی دهستهی ئهکسای ئهم قسانهی کرد. روژهکانی کارکردن له ئهکسای نزیك بوتهوه و، ههمو کار و پیداویستیهکان بو نهو روژانه ناماده کراوه.

تینعهلیوف سهروکی کولخوز بهم شیوه ئاموژگاریکردن و تکای لیکردن. بهتهواوی رهنگ بوو لهدوای سی چوار روژی دیکه ئهگهر ههواکهی تیك نهچی، ئهوا بهرهو ئهکسای بهریدکهن.

ئەو وەختە ھەلبەتە تاھاوين نەيدەتوانى مىرزاگولا بېينى. كاتىك، كە سولاتان مراد لەم بارەوە بىرى كردەوە ترسا. گرفتىكى گەورەبوو مەحالىش بىوو ويناى ئەوە بىكا، كە ئەگەر دوور بەدوورىش بووبى ئەوماوە درىۋە مىرزاگولا نەبىنى. لەگەلا ئەمەشدا ئەو تازە دەبويست ئەمرۆ بە مىرزاگولا بان نا!

(١)مشكى خورما : رەنگە جۆرىك لەمشك بىت يان گيانەوەرىكى دىكە

نه گهر نا، باشه نه گهر گوتی نا دووباره گرنگ نییه. کار له نه کسای گرنگتره. سولتان مراد به سواری نه سپه وه له روخ روباره که وه ده روزیشت و ههر ته ماشای ریگای ده کرد و ته وار ناره حه ت ببوو. کات راده بورد. له پی کچوّله کان به ده رکه وتن. به لام میرزاگولیّان له گه لا دانه بوو. ده سته خوشکه کانی ده روزیشتن به لام شهو دیار نه بوو. سولتان مراد له سه ره تا ناره حه ته بوو ئیستا، که وایه ده بی چی بکا. نه و به هه مان مگیزی گیراو و تالا و تووره ببوو به غه مباریه وه چوه حه وشه ی ته ویله که وه به لام له ریگادا نیگه رانی روی تیکرد. نه کا میرزاگولا نه خورش که وتبی و یان شتیک رویدابی نه مینی نیزاد انه کچه کان سوراغیک کرد تا هویه که ی نه زانی به هیچ جوریک ناتوانی نارام بگری. بریاریدا له کچه کان سوراغیک کد تا هویه که که داروه به به وان وه چهرخاند و له هه مان کاتدا میرزاگولی دیت. میرزاگولا به ته تا نام درویاره که نیزیک ده بوره. سولتان مراد که میک خیراتر له چابداری خوری تا له به رده بازه که له گه لا میرزاگولا رووبه پروو بیته وه . خوشی که میک خیراتر له چابداری خوری تا له به رده بازه که له گه لا میرزاگولا رووبه پروو بیته وه . خوشی نه وه ده خوش که دین ده قویه دا که وتبووه ناو خه یالا و لیکدانه وه ، که ناگای لی نه دوری و چون وشه ی (عه زیزم!) ی له ده می درچو.

ئهو لهگهل میرزاگول کهوتنه روبهروی یهکدی، لهئهسپهکهدا خوّی فریّدا خواری، جلّهوی ئهسپهکهدا خوّی فریّدا خواری، جلّهوی ئهسپهکهی ههر بهدهستهوه بوو چاوه ریّی دهکرد، که ئهو بگاته روّخ رووبارهکه. میرزاگول بهچاو تیّبرین و دهمی بهخهندهوه بهره و نهو دههات.

سولتان مراد دهم پر له دادوبیدادهوه پینی گوت:

- ئاگاداربە نەكەوى!

ههرچهنده نهدهکرا مروّق له جیّپیّه کی وا راست و ریّك، که به بهردوبهگیا وگوّل و رهگی گیاو گوّلان دروستکرابوو، بکهویّ. چهند جوانه نهو بیّرهدا تیّده پهری. چهند باش بوو، که بهسهر نهم روباره کیّویهی، که ههانسانی به هیچ پرد و بهرگیریّك نهدهگیرا! سولتان مراد

چاوه ری ی ده کرد و. دهستی به ره و ئه و درید کردبوو و ئه ویش به رده وام ته ماشای سولتان مرادی ده کرد و پیده که نی و به ره و ئه و ده هات سولتان مراد جاریکی دیکه ش گوتی:

- ئاگاداربە، نەكەوى!

به لام نه و هیچ وه لامیکی نه داوه و ته نیا پیده که نی و زهرده خه نه ی ده گرت و به مه ش ته واوی نه وه ی، که سولتان مراد ده یویست تینی بگا گوترا : نه و (سولتان مراد)، که ساده له وح بوو، چه نده ی نامه ده نووسی، چه نده زه همه تی ده کیشا و چاوه ری ی وه لام ده بوو... . .

هدرکه میرزاگول دهستی بو لای نهو دریّژکرد سولتان مراد یه کسهر دهستی گرت. چهندین سال له گهل یه کدا لهیه که پول دهرسیان ده خویّند و تا نهو هه له نهیزانیبوو که دهستی میرزاگول نه وه نه نه نهیزانیبوو که دهستی میرزاگول نه وه نه ده میهره بانه ده تگوت دهستی میرزاگول نه وهی ده ربری، که (من لیّره و چهنده خوّشحالم،) یه کسهر سولتان مراد چاوی خوّشحالم، مه گهر تو ههست ناکهی، که من چهنده خوّشحالم؟) یه کسهر سولتان مراد چاوی له چاوی بری و سهری سوورما. له ناو بوونی میرزاگولاا نه و خوّی ناسیه وه. میرزاگولیش وه ک خوّی له ماوه یه دا به ته واوی گوراوه، گهوره بووه و بالای کردبوو و چاوه کانی به جوّریّکی دیکه ده دره وشانه وه و حه واسی په رت بوو، ریّک وه که حه واسی دوای نه خوّشی. میرزاگول وه ک نه وی لیّها تبوو چونکه (میرزاگول) یش ههمو ده م بیری لیّ ده کرده وه و شه وانیکی زوّر خهوی لیّ نه ده که وی ده و شه و له مرووداوه پتریش جوان و خوشه ویستتر ببوو. سه را پای بوونی نه و نومیّد و گفتدان و خوّشبه ختی بوو. سولتان مراد له چرکه یه کدا له تیّکرای شه م خالانه گهیشت و گفتدان و خوّشبه ختی بوو. سولتان مراد له چرکه یه کدا له تیّکرای شه م خالانه گهیشت و

- من وامدهزاني، كه تۆ نەخۆش كەوتبى.

میرزاگول و هلامیکی نهم قسهی سولتان مرادی نهداوه و بهستهییکی دهرهیناو دایه دهستی سولتان مراد و گوتی:

- بگره ئەمە بۆ تۆيە. . بەبئ ئەوەي خۆى بووەخرىنىي ملى رىڭگاى خۆى گرتەوەبەر.

سولتان مراد دوایی زور جاری دیکه شی ته ماشای شه و ده ساله ناوریشمیه گولاچنه ی کرده وه. له باخه لنی خوی ده ریده هیننا و سه رله نوی ده پیشارده وه و دیسانه وه ده ستی تیوه رده دا و ته ماشای ده کرده وه. ده ساله که هینده ی لاپه په کاغه زیک بوو و له چوارده وره که ی به داویکی روشن نه خش و نیگار و گولا و پنچکی لی نه خشینرابو و و له گوشه یه کیدا به داویکی سوور دو و پیتی گهوره و په پیتی بچووک له نیوان نه خش و نیگاره کاندا به رچاو ده که وت:

(س و م) کهمانای (سولتان میراد و میرزاگول) بیوون. شهم پیتانیه، بیهر لیه چاککردن و راستکردنه وه می گرگیزی، لهقوتابخانه فیرببوون و وهلامی نامیه دورودریژه که هی مدورود. سولتان مراد لهحالیّکدا به سهختی خوشی سهر کهوتنه کهی خوی ده شارده وه و بهره و تهویله ده گهراوه. ده یزانی، که شهمه خوشیه کی شهو هایه، که به هیچ کهسیّك ناکری لهناوی ببا و خوشیه کی تاییه ت به خویه و هیچ کهسیّکی دیکه ناتوانی وهك شهو خوشیه خت بی. له گهل شهره شدا دلی لهخوشیا ده فری بو شهوه ی باسی چاوپیّکهوتنه کهی شهمرو بو براده ره کانی دهسته کهی بگیریّته و و ده ساله کهی به دیاری درابوویه یییان ییشان بدا.

- ها، تۆئىستا دەسمالى لىنوەردەگرى!
 - سولتان مراد سوور سوور ههلگهرا:
 - بيدهوه خوّم!
- سەبر بگره، يەكەمجار دەبى تەماشاى بكەم.
 - من پێتدهڵێم بمدهوه!

- بەسە، ھاوار مەكە، دەتدەمەوە. وادەزانى زۆرم يۆويستە.
 - بینه خیّرا دهی!
- يەك بەدەنگى خۆت بقيژێنە. ھاواركە، كـە دەسماڭـە دياريەكــەى تۆيــان رفانــدوه... و لەباخەلنى خۆى نا.

سولتان مراد ئیدی نهیزانی، که لهدوای ئهوه چی رویدا تهنیا به دهم و چاوی پی لهترس وتورهیی ئاناتای به خوارو خیّچی هاته بهرچاوان. ئه و بهههموو هیّز و توانایه کی، که تیدابوو زوبریّکی دیکهی لهئاناتای وهشاند، به لام لهو زوبرهی، که بهرسکی کهوت په پیه شهولاوه. ئهو یه کسمر هه لساوه و به توورهیی و نه فره تیّکی زوّرتره وه ورژمی بوّ سهر ئاناتای هیچ وپوچ و ناپیاو کرد. منداله کان رایان کرد و بهسهر راگهیشتن و بهسهر لیّشیواوی ههرسیّکیان ههولیّاندا، که لیّکیان جیاکه نهوه. تکایان ده کرد و ده پارانه وه و به دهسته کانیاندا ئویّزان ده بوون، به لام سودی نه بوو دیسانه وه هه لمّه تیان بو یه که ده هیّناو بیّبه زهییانه تیکیان ههارنده ده درانی، که ته نیا ریّگاییّکی له بهره، بیان مردن، بیان وهرگرتنه وهی ده سماله که. ئه وه نده ی ده زانی، که ته نیا ریّگاییّکی له بهره، بیان مردن، بیان وهرگرتنه وی ده سماله که. ئاناتای چوارشانه و به هی پر به و به خوی نساردی کاریده کرد، به لام سولتان مراد حه تی بوو، دوایی کهوته سهر شه نه یه و به هدنیکی بو تهوی لیدا. منداله کان هاواریان لیّهه لسا و به ره وی رایان کرد.

- بوهسته!
- بوهسته !
- چې دهکهي!

ثاناتای، که زور همناسه برکی بوو دهست و قاچی لیّك کردهوه و تهماشای ههموولاییّکی دهکرد، که بوّکی و چوّن رابکا. سولتان مرادی بهرانبهر بوو. بهلام جیّگاییّك نهبوو لیّهوهی دهربازبیّ. لهلایهك كوّمهلیّ کا. لهلایهكی دیکه دیواری تهویله. ریّك و سهروهخت سولتان مراد بالی گرت. شهو دهیزانی، که شهم کارهی شهو زیّده روّییه بهلاّم چاریدیکهی نهبوو.

سولتان مراد به ئاناتای گوت:

⁻ بمدهوه ئهگینا رۆژه رەش بەچاوى خۆت دەبینى.

ئاناتاي بهپەلە وەك بلنى ي ھەولىدەدا، كە ھەموى بەكالىتە وەرگرى گوتى:

۸- سولتان مراد و ثاناتای ههرچهنده لهگهلا یه کها ناشت نهبوونه وه ، به لام کاری هاوبه شهوانی ناچار کرد، که بهرهبهری ثیواره لهگهلا یه که بسازینهوه و لهههمان کاتیشدا لهوکارانه ی کهبهرانبهری یه که که بهرویان دلیان لیک شکابوو، شهوان کاری ثه همه قانه و شهرماویان لهگهلا یه که که کردیان دلیان لیک شکابوو، شهوان کاری ثه همه قانه و شهرماویان لهگهلا یه که که کرد بوو. به لام لهگهلا تهمهشدا سولتان مراد دهیزانی، که نهزموونیکی گرنگی وهرگرت و شهگهر ترسنوکی نیشان دابا و سهری خوی کزکردبا به رله هموکه سیک خوی به سوکی ده هاته به رچاو. که سینکی شهوهاش نهیده توانی و نه شده بوو ببیت فهرمانده ی ده سته که . سولتان مراد له هه مان روزی، که دوای نیوه روزکه ی تینعه لیوف سهروکی کولخوز و چکیشی سه سهرده سته که هاتنه حهوشه ی تهویله که باوه ری به مشته هینا. شهسپه کانیان ماندو مردو لهرینگایینکی دور ها تبوونه وه. تینعه لیوف و چکیشی به سالا چوو له به یانیی هو سارد ماندو مردو لهرینگایینکی دور ها تبوونه وه از و به روز بیابانی چول و سارد همناسه یه کیان دابوو. زهوی گونجا و له بار زوربوو. هه رچهنده ی بتوانری بکیللی که و سارد بیکیلن. شهوان شوینی نیشته جی بوون و چادر هه للدانیان هه لبژارد بوو. ته نیا هم رده وی مابوو، که شهوکاره ی به دریزوایی زستان شاماده یان کرد بوو بو جووت و کیلان، شیستا بچن له وی جیگیر به و ده ست به کاره کانیان بکه ن.

- باشه، کورینه حال و باره که له چیدایه ؟ سه رود آیان چونه ؟ پیشنیازی، ره خنه یه کتان هه یه ؟ هه یه بیلین تا له پاشدا، که له نائیل دوور ده که ونه وه کوه و کووریتان نه بی .

منداله کان بیده نگ بوون و وه ک نه وه ی بابه تیکی که پیویستی به چاره سه ریه کی خیر ا بک اله نارادانه بوو و هیچ که سیک مته قیکی له به ره وه نه هاته ده ری .

ئەرگش گوتى:

- ئيمه فهرماندهمان ههيه، ئهو لهههمووشتيك ئاگاداره. باخوى قسهبكا.

ثهوان بهههموو شیّوهییّك ئاماده ببوون به لام ریّك بهر لهوهی بهرهو ئه کسای بچن یه ك کومه لا ورده کاری سهریان هه لاا. به ده رکهوت، که دوو جله کورتانیان کهمهو ئهو جلانهی که ههیانبوو به ته واوی کون وکون کون ببوون و بردنیان بو ئه کسای بی مانابوو. شهوانی سهره تای به همار وه بگره سارد و زستانین. به تایبه تی لهروزانی یه کهمی کییلان، چکیش ده یگوت، که سهرده می زو کاتیک به گاسنی دار زهویان ده کیلان، روزانی یه کهم وا ده ها ته پیشهوه، تائیواره چاوه ری ده بوون که زوقمی شهو زهوی به ربدا... ئه و ده یگوت گهر ئه سپیک به دریزایی شهوه که بی جلی هه لا له رزی به ده ردی هه وجار راکینشان نایه. سولتان مراد ناچار بوو جاری ک به به به ریخ و می به ربدا دو و جاری که به دریزایی شهرده سه ریخ و مهری کو لخوز و جاری کی دیکه بو لای سه ردی که بو کو لخوز و جاری کی دیکه بو لای سه رده که بو کو لخوز به کرن.

لهم پاکهپاکهو کارانه نهو پتر له ههرشتیّکی دیکه چاوهپیّ ی کاتی روّیشتنی سواره کان بوو بوّ سهر ناو وناودانی نهسپه کان. حهزیده کرد وه ک نهو جاره ی دیکه به به راله روّیشتنیان لهروّخ بهرده بازه کهی سهر رووبار چاوی به میرزاگول بکهوی سولتان مراد پهلهی ده کرد. ماوه ی چاوه پانی نهبوو. لهبهر نهوه ی نهو ههمیشه ههستی به کهم و کوپی له قهرارو مهداری کی نیّوان خوّی ومیرزاگول ده کرد و لهمه په نهو قسه وگفت به یه کدانانه ی نیّوانیشیان، که به تهواوی قسه ی لهباره وه نه کرابوو و رووننه کرابووه ، له خوّیدا ههستی به گوناح ده کرد به تایبه تی، که ره نگ بوو بهر له روّیشتنیان یه کدی نهبینن. نه و ده یزانی میرزاگولیش بیر له و ده کاته وه. له گهل شهم باوه ری باوه ری تیداناسی باوه ری

پهیداکرد. به لام سولتان مراد هه ربیریشی لینه کرده وه که میرزاگول خوی له دوای شه و پهیوه ندی شه و دایی. غرورو تابروی کچانه ریگای شهم کاره نادا. خاغوله که تازه قسه ی خوی کردوه و ده سمالی گولاچنی به شه و داوه. شه و یدیکه ی ماوه ته وه کاری پیاوانه و پهیوه ندی به وه و هه یه ...

هه لبهته نه و دهیتوانی به ر له رویشتنی پهیوهندی به میرزاگو له وه بکا. نه و هه ر وایدانابو و نه گه ر به دبه ختیه کی دیکه روونه دا. روّژی به ر له چونیان بو نه کسای کاتیک که نه ندامانی ده شده ناماده ده بوون تا نه سپه کانیان بو دوا ناودان، ناو خواردنه وه ی مالتاویی لیخورن، یه عنی هه مان نه و کاره ی که دوای نه وه سولتان مراد ده یویست چاوه پی ی میرزاگول بکا، له به رگهوره ده رگای ناخورو ته ویله دا کاتی رویشتنی سواره کان بو سه ر روبار، چکیشی سه رده سته توشیان هات. نه و گرژ بو و و گرتبوی. ریشی چکوله ی خهنه یی په رش و کلاوی تا سه ر برویه کانی هینابوو.

- بۆ كوێ دەچن؟
- دەچىن تا ئەسىەكان ئاوبدەين.
- بوهستن. ئاناتای تو بروّوه مالا) دایکت نهخوش کهوتووه. بروّا ههر ئیستا لهئهسیه که دابه داده کورینه ئیّوه بروّن ئهسیه کانتان زوتر ببهن ئاویان بدهن و وه گهریّن. من لیّره چاوم لهریّتانه.

سولتان مراد لهریکای بهره و سهر ئاوه که ئهسپه کانی به چوار ناله وه پیش خزیدا ته ماشای ده کرد و کاتی گه پانه وه شهر چاوی ده گیر او تاببینی میرزاگول دیاره یان نا. هیشتا کاتی هاتنه وه ی نهبوو. بو چی چه کیشی پیر ئه وانی به په له خست؟ چی رووی داوه؟ ئه گهر ئه م په له کردنه نه بایه ئه وا بینگومان ئه مرو چاوه ری ی ده کرد. چه نده تامه زرو بو له به رده بازه که به دیداری شاد بی ...

ههرکه ئهوان گهرانهوه حهوشهی تهویلهکه و ئهسپهکانیان لهسهر جینگاکانیان بهستهوه، چهکیشی پیرهمیرد کزیکردنهوه و بانگی کرد و له ژیر لیوهوه گوتی:

- قسهم ههيه: - لهدوايي به منداله كاني گوت. . دانيشن.

ههمویان لهسهر چنچکان دانیشتن و پشتیان به دیواردا. تینعهلیوّف حهزی ده کرد بهپیّوه قسه بکا. خوّی رادهوهستا و دهیویست، که خه لکیش لهبهرده می شهودا راوهستن. بهلاّم سهرده سته چهکیش به پیّچهوانهوه، شهو لای باشتربوو بهبی پهلهکردن و بهدانیشتنهوه قسه

بكا. پیرهمیّرد ئهوهایه. کاتیّك منداله کان دانیشتن چکیش بهقیافهتیّکی غهمبار دهستی به ریشه خهنهییه ئالوّزکاوه کهی داهیّنا و دهستی ییّکرد:

- من دەمهوی پیتان بلیم، که ئیره چیدی مندالی بچوك نین. بو ئیدو زوو ئهوه هاتوته پیشهوه تالی ژیان بچیژن و لهسهر زهوی داغ ههنگاوبنین و لهباوهشی سهرمادا بخهون. چارهنووستان ئهمه بووه. ئیمرو بهدبه ختیه کی گهوره دامهنگیری یه کیکتان بووه. ستار قول بابی ئاناتای لهبهره کانی جهنگ کوژراوه. ئیستا ئیوه مندال نین. کاتیک یه کیک بهدبه ختیه کی بالی رووده دا ئهوانی دیکه ده بی پالپشتی ئهو بن. ئاماده بن. ده بی پیشوازی له خه لکی بکهن و خه لکی بهری کهن. ده بی ناگاتان له ئهسپی خه لکی بی. ئیستا خه لک لهبهرده مالی ستار قولی خوالیخ و شبوو کو ده بنهوه و ئیوه شده بی لهوی بن. وه مندالی ساوا له ته نیشت ئاناتای نه گرین. به لام ئه گهر گریان به ده نگی بهرزو، پیاوانه بگریهن، بو ئهوه ی هه مووکه سیک ببینی، که دوسته وه فاداره کانی ئاناتای ده گریهن. له گه لم وه رن. هه داله به مهمووکه سیک ببینی،

تهوان بهیه ریزی له دوای یه کدا لهباریکه ریّگایه که و مالّی تاناتای، که له کوتایی شهقامه که بوو، ده رقیشتن. خه لکیش دهسته دهسته بیّده نگ، سواره و پیاده له هه ر لایه که و روله ویّده که ن. ههوا له گزراندابوو. جاریّك هه تاو بوو ده میّك ههور، ده میّك بای با کور هه لیّده کرد و ده میّك با له سهر زهوی له دامه نیّوه به هه مموو ساردی خوّیه وه له قوله پیّیه کانی ده دان. سولتان مراد به دلیّکی توند له ترس و دل پی سوتان ئازاری ده بینی به ره و مالی ئاناتای ری ی ده کرد. ترسناك بوو له به رئه وه یه دوای یه که ده قه له ئائیل شین و گریانیّکی زوّر و که گرو کلّیه ی ئاگر له سه ربانه کانه و هه لله هستی و دیسان که سیّکی دیکه، که له دامیّنی شه چیایانه ی نه و داید که له دامیّنی شه می چیایانه ی نه و داید که سیّک ناگه ریّته وه و هیچ جاریّکی دیکه و هیچ که سیّک شهو نابینیّته وه (چی به سه رباوکم دا هاتوه ، تا شهم هیچ جاریّکی دیکه و هیچ که سیّک شهو نابینیّته وه (چی به سه رباوکم دا هاتوه ، تا شهم کاته ش نامه یه که ده نگ و باسیّکی شه و نییه ؟ چی به سه رهاتوه ؟ دایکم له ترسان عه قلی کاته شت داوه . ته نیا شه مه روونه دا . ته نیا شه وهامان به سه رهاتوه ؟ دایکم له ترسان عه قلی که ده ست داوه . ته نیا شه مه روونه دا . ته نیا شه وهامان به سه رهاتوه ؟ دایکم له ترسان عه قلی که ده ست داوه . ته نیا شه مه روونه دا . ته نیا شه وهامان به سه رهاتوه ؟ دایکم له ترسان عه قلی

ئەوان لەحەوشەكە نزىك ببوونـەوە، لـه مالنى ئاناتاى دەنگى شـيوەنيكى بەسـۆز و دلا توندكەر دەنگى داوە. دەنگى ئەم گريانە لەحاليككدا زۆرتر دەبوو و، سەر شەقامەكەشـى، كـه خەلكى تىدا كۆپبۆوە، داگرت. ئەندامانى دەسـتە ھـەر بـەو نەزمــەى، كــه بــەدواى چـكىش

دارنیانده کرد به ده نگی به رز له پرمهی گریانیان دا و پیکهوه دهستیان به گریان کرد و ئهمه ئهو شیّوه بوو، که چکیش ینی گوتبوون.

- ئاى ستار قوول باوكى پالەواغان، باوكە باشەكەمان ستار قول، ئىلىدى للەكوى جارىكى دەتبىنىنەوە، تۆ سەرى بەرزت لەكوى دانا ؟

لهم دەقەدا، لەدەقەى خەمى گشتى، ستار قول باوكى ئاناتاى بەراستى باوكى خۆيان بوو. لەو دەقەدا بەراستى چاك بوو، چـونكه گـەورەيى ھەركەسـيك تـەنيا كاتيـك لـەلاى نزيـك و برادەرەكانىييەوە دەركى پيدەكرى، كـە ئـەويان لەدەسـت دەچـىن... . ھـەر ئـەوھاش بـووە و ئەوھاش دەبىخ.

- ئاى باوكى هەمومان ستارقول، باوكە باشەكەمان ستار قول، ئىدى لەكويت دەبىنىنەوە؟ لەكوى سەرى زيرينت نايەوە؟ .

کهسانی دهسته که بهم گریان و نوکه نوکه بهدوای چکیش دا بهناو ئایوراکهی خهانکدا تیپهرین و کاتیک، که چونه ناو حهوشه کهوه ئاناتایان لهبهر دهرگادا دیت. خهم مروّق بچووك دەكاتەرە. بە بەتەمەنترىن و زەبەلاح ترىنيان ھەر ھێندەي مندالێكى لێھاتبۆرە. شانەكانى لهژیر باری غهمدا داهاتبوو و فلیچابووه لهشیوهی جوانوه ئهسینك له ههوای نالهبار و ناخوش دابيّ خوّي چەسپاندبووە يال ديوار، وەك مندالان گريان و نالينيانبوو، لەھەژمەتى گريان دەم و چاوی هه لزهیه تابوو و ههروه ها برا و خوشکه بچوکه کانیشی له رؤخ ئه ودا به ده نگی بلنده وه ده گریان. دۆستان چونه كن ئاناتاي. ههركه ئاناتاي ئهواني دیت زیاتر له كورژني گریانیدا. وهك ئەوەي دەپويست لەو كۆست و بەخترەشيەي رويداوە گلەپيان ليبكا. ئەو بەم ھۆپەوە داواي لیکردن، که داکوکی لیبکهن و پارمهتی بدهن. ئهم لاوازیهی ئاناتای بهر لهههموان سولتان مرادي هينايه لهرزه. به لام دوستاني ئه و لهروخ وكهناري سهراسيمه دهاتن و دهچون و نەياندەزانى چى بكەن و چۆن داننەوايى ھاورى كەيان بكەن. ھىچ كەسىك نەيدەتوانى كۆمەكى ئەو بكا و بەمئشكى كەسدانەھات، كە سولتان مراد چۆن (بەتفەنگەكەي لەحەوشە چوە دەرى و لهگهل ئهودا پهکسهر، بهرهو ئهو جييهي، که جهنگي ليپه، بو بهره، پهك بين راي كرد و لهوی به گریان و دادوفیفان و هاواری پر له رق و توورهییه وه به ته قاندنی ریزیک گولله دەسترىۋىكى دورو درىۋ تەق تەق تەق تەق لە خوينخواپانى باوك كوشتەي دۆستى خۆي ئاناتاي بۆ تۆلەكردنەوە و ئەر بەدبەختيانەي دامەنگىرى ئائيل بووە دەستى بە تەقەكردن كرد.

چەند مەخابنە، كە ئەو تفەنگى نەبوو!

سولتان مراد به ئاناتای گوت(ئاخر ئهو- فهرماندهی دهستهیه):- ئاناتای مهگری، چیمان پیده کری در نارکین به گوت و قوباد قول)یش لهبهرهی جهنگدا کوژراون. خوّت دهزانی، که باوکی منیش ده مینکی زوّره نامه ی نییه. جهنگه، ئهمه یان خوّت باش دهزانی، ئاناتای، تو تهنیا بلی چی بکهین تا تو ئارام بیته وه، تو تهنیا بیلی تا ئیمه یارمه تیت دهین....

به لام ئاناتای، که پالی به دیواره که دابوو و به شینوه ینکی پر له گرژی شانه کانی ته کان دەداو نەيدەتوانى قسەيەك بكا. ئەم قسانە ئەوى ھێمن نەكردەوە و بە پێچەوانەوە حال و بارى خرایتر کرد و لهتاو گریان تهنگه نهفهس بوو له تاو گیرانی ههناسهی شین و مور ههلگهرا. سولتان مراد رایکرد و قوقیله ناویکی بو هینا. نهو له چرکهدا خوی لهبهرانبهری نهو شتهی، که رویدابوو به بهریرسیار ههست ییده کرد. ئه و زانی که دهبی بجوولی وکاربکا و کومه کی خەلكى بكەن. ئەوان چواركەس لەسەر رووبار ئاويان دەكىشا، داروچىلكەيان دەشكاند، ئەو سهماوهرانهی له هاوسیکانیان خواستبووه ههل دهکرد. پیشوازی خهلکیان دهکرد و خهلکیان بەرى دەكرد، يارمەتى يېرەمېردانيان دەدا تا لەئەسپەكانيان دابەزن. خەلكى ھەر دەھاتن و ههر دەھاتن. ئەوان دەھاتن سەرەخۆشى لەبنەماللەي خواليخۆشبوو بكەن. ھەندىك، كە ئەركى خۆيان بەجى ھێنابوو دەرۆپشتن. بەلام ئەندامانى دەستە سەرتاسەرى رۆژەكە لەمالى ئاناتاي مانهوه. سولتان مراد ئهو كاته سهخترين چركه ساتهكاني ژياني بهسهر برد، كه خالمي مامۆستا ئىنكەمال ئاياي لەگەل كچەكانى يۆلى حەوت و، كــه ميرزاگولايشــيان لەگەلــدابوو، هاتنه ئەوى. ئىنكەمال ئاپاي ئەوھا دەگرپا و، ئاناتاي لەباوەش گرتبوو دەگرپا و بى تاقەت بوو، که نهدهکرا تهماشای بکهی و فرمیسکت لهچاوان نهیهته خواری، پیشبینی ئهو فالگرهوه بهناوبانگه له بارهی کوری خانمی مامۆستاوه تهواو دهرناچی نهو خویشی باوهری بهقسه کانی فالْگرەوەكــه نــەبوو. ئېســتا ئــەو بەنىگەرانىيەكــەوە، كــه دلــي خەبــەرى دابــوو، دەگريــا و فرمیسکه کانی به ره لا کردبوو تا دانی غه مباری هیور کهنه وه. کچو له کانیش له دهور و روخی ماموستاكه ياندا ده گريان. ميرزاگول سهري له بهر خوي نابوو، راوهستابوو به كيي ده گريا. رەنگ بوو باوك و براكەشى ھەر لەبەر ئەو ھاتبوون. ئەو بۆ جارىكىش ئاورىكى لـ م سولتان مراد نهداوه. ميرزاگول له گهل ئهو ههموو غهم و په ژاره شدا له ههموان جوانتر بوو. سولتان مراد حهزي کرد بچيته تهکي، لهباوهشي بگري و بگري و خهمي دلني خوي لهگهل هي شهودا تنكهل بكا و بيكاته بهك.

ئا، میرزاگول، میرزاگول- بکیچ،

من كۆتريٚكى كيّويم، له ئاسمانى شيندا دەڧپم تۆ كۆترە ماشوقەكەمى و بال بەبالى من له شەقەي بالت دى

لهدواییدا ههرکه له حهوشه دهنگی دوعا خویندن بهرز بوّوه و ههموو ئامادهبووان بیّدهنگ بوون، ههر کهسه به پانکردنهوی لهپی دهستی و راگرتنی به بهر دهم و چاوی و تهماشاکردنی ناو لهپهکان وه تهماشاکردنی کتیّبی چارهنووس و ژیان. ههرکهسیّك خوّی لهگهل خوّیدا تهنیا ماوه و کاتیّك، که دوعایه کی خوّش ئاواز و پر شکوّی گوی لیّبوو کهوا پیش ههزار سال لهئیستا له عارهبستانه وه گهیشتوته ئیره و ههتاههتایی بوونی دنیا لهشیّوه ی مهرگ و لهدایك بووندا خستوته روو، و نهمجاره بو ستار قول باوکی ئاناتای، که لهبهره ی جهنگدا کوژاوه، شهم دوعایه بهتایبهتی خویّندراوه، ههتا لهکاتیّکی ئهوهاشدا، سولتان مراد لهناوه راستی خویّندنی ئهو دوعایه، چاوهکانی بهرز کرده و و لهسهر دهستهکانییه وه که بو دوعا خویّندن بهرزیکردبوّه تهماشاییّکی میرزاگولّی کرد و دیتی میرزاگولا زوّر ریّك و بهههستیّکی بهرز و جوانه وه نابو ئاپوراکهدا وهستاوه. له دهم و چاویدا دهدیترا، که بهقوولّی له بیرکردنهوه دا روّچوبوو. بهلام میرزاگولا سهیری نهوی نهده کرد. نهو روّیشت و یه ک قسهشی لهگهلا سولتان مراددا نه کرد و تهنیا کاتی روّیشتن نیگا خهمباره کهی کهمیّك لهو کرد و سهری بو خواره و مراددا نه کرد و تهنیا کاتی روّیشتن نیگا خهمباره کهی کهمیّك لهو کرد و سهری بو خواره و برد. ناخ، میرزاگولان، ناخ میرزاگولان بیکچ....

گریان لهمالنی ستار قولی خوالیّخوشبوو کهمیّك کپ بوّه و به مجوّره بیّده نگیه کی هوشیار و دلّتوندیه کی سازگار بو نهوهی، که لهده ست چوبوو، هه ستیپیّده کرا. گریان ناره زایی و سهرییّچی و نه سازانه، بیرو خهیالی له گهرانه وه نه هاتوی شهوهی، که رووی داوه له گریان ترسناکتره، له ههمان کاتدایه که خه مبارترین و ناشیرینترین بیر به میّشکی مروّقدا دیّ. نانای لهبن دیواره که دانیشتبوو و سهری له بهر خوّی نابوو. ته ماشاکردنی ناناتای بو سولّتان مراد کاریّکی ترسناک بوو. به دبه ختی ناناتای ده م دریّژ، به هیّز و تووره و شهرانی مالّی مالّی کاولکردبوو. باشتر بوو داد و فه ریاد و هاواری کردبا و بگریابا. باشتر بوو به و به خوّی خوّی دادریباو خوّی له خاک و خوّلدا گهوزاندبا. سولّتان مراد نهیده زانی چوّن نه و لهو ته نیاییه پی له خهم و له توانا به ده ره بیّنیّته ده ر. به لاّم پیّویست بوو یارمه تی بدریّ، ده بووایه به هه ر باریّکیا خه و ناچار بکریّ هه ست بکا، که نه و ته نه انیه و که سانیّکی له ده ور و به ردان، که ناماده ن له و ناچ ده و ده ست له گیانی خوّیان به رده ن.

سولتان مراد پنی گوت:

- ئاناتاى، برۆ بابرۆين، قسەيەكم ھەيە دەمەوى بەتەنيا لەگەلتدا بكەم.

ئاناتای لهجیّگای خوّی ههلسا و ئهوان پیکهوه بوّ پشت دیوارهکه چون. سولتان مراد له حالیّکدا دلّی زور لهکهف و کولدا بوو و بهزه همت وشهی له دهم دههاتهده و وگوتی:

-ئاناتای، تۆ بىرمەكەوە، من ئەو... . . ئەگەر دەتەوى مىن ئەو دەسماللە بى ھەمىسە دەدەمە تۆ.

ئاناتاى به غەمگىنىيەوە زەردەخەنەيەكى ھاتى و گوتى:

-ئەوە تۆچ دەلىّى ئى، سولتان، نا... پىۆرىستىم نىيە. دەسمال دەسمالى خۆتـە، مەيـدە ھـيچ كەسىنىك. مىن... تۆ مىن ببەخشە. مىن ئىدى، سولتان، ھىچ كاتىّكى دىكـە كـارى واناكـەم. ئىستا مىن ھىچ شتىتكىم پىۆرىست نىيە... . باوكى ... مىن، ئەو... . ئىيّمە چەندە چاومان لەرى ئەو بوو... . گريان قورگى ئاناتاى گرتىن و فرمىيّسـكى ھاتنـه خـوارى و سـەر لـەنوى دەستى بە گريان و زارى كردەوه. ئىيّستا ئەوان پىتكەوە لەگەل بارو زەمانەكە لەو ژيانەدا گەورە دەبوون. سەريان لەگريان نا... .

۹- سیّیه مین روّژ بوو، که لهسه ر زهمینی ئه کسای گاسنه کان ورگی زهویان هه لّده دری. سیّیه مین روّژ بوو، که جوتیّران به بی وهستان له ئهسپه کانیان راده خوری و لهیه که مین پارچه زهوی، که به ده ستی جوتیّران ده کیّلارا خهتی تاریك و شه پوّلاوی کیّلانی تازه به دیار ده که وت.

ئه و کارهی کردبوویان ههستی پیده کرا و هه ر حه زت ده کرد تینی برونی چیزت له بینینیان و هرده گرت. ئیستا باری ئاو و هه وا چونیکی بی کاره که ئه وها ئه نجام ده دری.

لهم دنیا پرشکویهی دامینی چیایان له پای زنجیره چیای گهورهی ماناسدا بیده نگی به وه ک خوی مابوه که ده مینکی دوورو دریژ هیچ که سینک نه یشله قاند بوو. بیابانی ئه کسای، که له گهر خاکه بی ناوه کانی چه مکه ندو تاشکه ند دریژ ده بوه نالیره وه ده ستی پینده کرد. له میهانه نه کینلراوه، که سهره تای بیابان بوو هه وجاره کان وه که سیسرکه ی گهوره ده هاتنه به رچاوان، که به دوای خویاندا ده خزین شونی هه لاگه ندراو و نه رم و دریژیان به جیده هیشت. له و شوینه ئیستا سی هه وجار کاریانده کرد. ئه رگیش و قوباتقول بو چه ند روژیک له نائیل مانه وه. نه وانیان بو کومه ککردنی کشت و کاله پایزیه کان نارد تا به رله هه کمکردنی شیخی ی زهوی بگرن. دیاره که کاره که زور پیویسته، به لام نه که کسایش ده رفه ت سنوورداره. بو ده ست به توکردن له و زه ویانه ی له به رچاوی بیویسته هه موو ده سته که له به یانییه وه تا روژ ئاوایی جووت بکه ن، نه گینا لیخی سه رناکه ون و هه مو زه هه می نود به با ده چیخ. سول تان مراد

بهناره حهتیه وه ههمو روّژیّك ههر چاوه ری هاتنی دوو جوتیّره کهی دیکه بوو. گفتیان دابوو، که شهم یهك دوو روّژه رهوانیان ده کهن. سولّتان مراد لهبهر وهرگرتنه وهی شهو دوو که سه لهگهل چکیش ده نگیان لیّ یهیدابوو و بهتوندی داوای کرد و گوتی:

- بليّن با، سهرو كي كول خور تينعه ليوف بي و رووني بكاتهوه. به سيّ ههوجار كار ناكريّ. ناتوانین ئەو ئەركەي يېم سیپردراوه ئەنجامى بدەين چكىشى يېر ؟ چكىشى يېر چىي بكا. ئەو توكي سەرى خۆي دەردېنني و سولتان مراد زاني، كه لهم ههل و مهرجهدا كاركردن له كۆلخۆز بۆ سەر دەستەپەكى ھۆشمەند چەندەي گرفت بەدواوەپە. ئەو دەپوپست ھەموو كارەكان بەرپك و ينكى و لهوه ختى خويدا ئه نجام بدا. له كول خوز كارنكى زور بهسهر به كدا كه له كه بووه، كه له لانی گرنگیهوه و دهم و دهست ئهنجامدانییهوه وهك كوژاندنـهوهی دهم و دهسـتی ئــاگرن، ئــهو دهیهوی سهرکهوی، که لهبههاردا ئهم کارو ئهو کار و دهکاری دیکه ئهنجام بدا، بهالام هینز و توانای بەردەستى رئىپى يېنادا. كەسى لەبەردەستدا نىيە، خۆراك نىيە. سەرى بەرز دەكاتـەوە كلكي ديّته خواريّ، كلكي بهرز دهكاتهوه سهري ديّته خواريّ. ئهو دويّني ليّره دانيشتبوو و بیری ده کرده وه. له ئائیل برسینتی حوکم فهرمایه. زه خیره کان له ته واوبوندان و تا به روبومی تازەش دىتە بەرو بەرھەم، ھىنشتا ماوەيىكى درىن ماوه. والاغەكان لەرو الاواز بوون لـ بىنى ئاليكيدا مردار دەبنەوه. كوشتنيشيان مانايينكى نييه. بۆ كرينى كيلۆ گۆشتىك بۆ نەخۆش دەچنە بازار. نرخى كىلۆ گۆشتىك بەرانبەر تەواوى لاشەيىكى سەردەمى يىش جەنگە. بەلام له گهل ئهوه شدا ههر دهچن. به سواریش ناچن، به ینی پیاده سے تا چل کیلن مهتر ده برن. چونکه ئەسپەكانى سوارى، بەزۆر لىنگيان لـ دواى خۆيانـدا رادەكێشـن. ئەگـەر يياو بـەو ئەسپانەوە بكەرىتە رى ئەرا رىگا ون دەكا. تەنيا توانپويانىە ئەسىيەكانى بارى بىز كىيلان بياريزن. ئەو ئەسپە باريانە ھاتوونەت ەوە سەرخۆ بەلام لەگەل ئەو ھەمو فشارەي كار ماوهييكي زور ناتوانن كار بكهن.

ئهگهر مروّق لهبارهی ئه و ههموشتانه وه بیر بکاته وه ههتره شمی ده پرژی. به لام گهوره ترین به دبه ختی ئه و جهنگه یه لهبه ره کان، که کوتاییه که ی دیار نییه. ئه نیا مایه ی ته کین و ئارامی، ته نیا ئومیدی کی خاموّش نه بوده نهوه یه، که سهرکه و تن به سهر نه نمانه کان ده ستی پیکردوه و له ههمولاوه ئه وانیان ته نگه تاو کردوه و رایان ده مالن...

ئیمرز تاقی بهیانییه کهی ده لنی ی ههوا خزش بووه. ههواو ئاسمان دهوری ههبوو به لام سهر چیاکان ناوناوه ههتاوی ههبوو. ئاسمان بهسهر سهرهوه، باریکی باشی دهنواند و سهرلهنوی

توورپه و گرژ دهبوو و ده گیراوه. دانی نیوه پو زوری سارد کرد و تاریکی داهینا. بهفر یان باران دهیویست بباری . جوتیران دوای نانی نیوه پو کاتی دهست به ئیش کردنه وه ، له گهل خویاندا بو داپوشینی سهرو گیلاگیان کیسه یان برد . ئه وان له هه مان شوینی گاسنکراو دا یه که مجار ده ستیان به کار ده کرده وه و خه تی جووته که یان به ره و ناوه وه وه پیش ده برد . له به رایی هه موان سولتان مراد ، له دوای ئه و به دووسه د پی ثاناتای و له دوای ئه و له ما وه ی نزیکه ی نیو کیلو مه تر ئارکین به گه هه نگاوی ده نا . ئیمرو جوتیران له سهر زهویه کان ته نیا بوون . سی جوتیرو کیدی گه و ره له به رانبه را سی جوتیر و بیابانیکی پرشکو له دواوه یان بوو . تینعه لیوف ته نیا له سهره تادا توانی سه رلیزه بدا ، ئه و زور گیری خواردوه . چکیشی سه رده سته ی دانا تا باری جووته که ریک بخ و خوشی ئه سیه که ی تاو داو گه راوه .

ئهمرو چکیشیش بهسواری رویشت تا ئهسپ و ههوجاری ئهرگیش و قربادقول، که له ئائیل مابوّوه وهرگری. لهبهر ئهمه روّژی سییهم جوتیرهکان بهههوجار و ئهسپهکان ئهو زهویانهی، که بو کیّلان دیارکرابوو و دهبووایه ههر بیکیّلن و جووتی کهن، تهنیا ماونه هوه تابتوانن بهرههمیّکی لیههالگرنهوه و خهالکی پی تیّر بکهن....

له گهلا سه حهریش ده بعی سه رله نوی ده ست به کار بکاته وه له هه موی گرفتتر له خه و هه لسانی کاتی سه حه رانه

كارى سەرەكى جوتير ئەمەيە، كە ھەوجار و گاسن بيكار نەميننـــەوە و ئەســپەكان كار بكهن و هيز و بونييهي خوشيان له دهست نهدهن تا دوادواي بههار هيزيان لهبهر بمينني. ئهمه گرنگه، زور گرنگه روژي په که مي جووتکردن له هه در ده بيست ههنگاويکدا ئه سيه کانيان رادهگرت تا كهميّك ههناسهيان بيتهوه بهر. ههناسهيان دهگيرا. ييويستي دهكرد كهميّك گاسنه که بهرزکهنه و و قوولی جووته که م بکهنه وه. ئهم باره تا ئه و کاته دریّره ده کیشین، که ئەسپەكان بە ئەسپابەكە رادين ئەمرۆكە كار بە تەرزىكى ھەستىپكراو باشتر دەچووەپىش. ئەسپەكان ھەوجارەكانيان پيكەوە رادەكيشا و پيوەي رادەھاتن. چوار تايى لەحاليكىدا لەپال یه کدا قهرار ده گرن و بهرهو زهوی مهیلان ده کهن و له زوری گوشار و ترسناکی کار گهردنیان لَيْك دەكينشن و وەك بورلاكان(١). لەوپنەي ناو كتيبەكانى خويندن، رى دەكـەن. يے بـهيخ، ههنگاو به ههنگاو ههوجارهکه، که نوکی گاسنهکانی له تویزیکی ئهستووری خاکدا دهباته خواری، راده کیشن و به کیشی ده هینن. به لام هه واکه خه ریکه تیك ده چی و بونی به فر دی. یه له و دانهی بچوکی پروشهی بهفر بهر چاو ده کهوی. ئهمه مانای ئهوهیه، که هیشتا زستان خزى كۆ نەكردۆتەوە و واي داناوە لەكاتى مال ئاوايى كردندا ھەندى كەس بكوژى. بەلام ئەم كارەي نابەجى و بۆ جوتىرانىش بىنجىيە. سولتان مراد لەگەل ئەوەشدا كىسەي لەسەرى خىزى كرد به لأم كه لكى نه كرت، چونكه ئهم كاره ئهوى لهبهفر رزگار نه كرد. ئهو له حاليّ كدا سوارى ئەسپى ھەوجاركىش بوو و ولەناوەراستى چوار ئەسپاندا قەرارى گرتبوو داردەستەكەي بەسـەر سهريدا ته كان دهدا. بهردهوام بايه كه كيسه كهي لهسهرسهري جاريك بـهم لاو جاريكي ديكـه به ولادا.

(بورلاکهکان): ئهو کریکارانهن، که به دریژی کهناری دهریادا ده پون و به گوریسی درییژ گهشتی رادهکیشن.

دهبرد. بهفر بهشیّوهییّکی چـپ. دانـهی تـهرهوه، زوو دهبوو بـه ئـاو، دهباری. دهوروبـهر چهرخهلهی دهددا و جاریّك دهدیترا و جاریّك نادیار دهبوو. چیاكان له ناو تـهم و مــژی بـهفری داكردو دا بزر بوون. دنیا تاریك و سنوردار بوو تهنیا دهنگی جووتیّران، كـه لـه ئهسـپهكانیان رادهخوری، وهك دهنگی مهل و پهلهوهرانی، كه له ههواییّکی ناخوّشدا گیری خواردبیّ. لهم مث و تهمه قاوقیژی دهناوه. هـهوجاره كان دهچوونه پیشــی. هـهوجاره رهشـهكان دهمیّـك بهسـهر

بهرزاییه کانهوه، که ویّنهی لیّواری شه پوّلاوی دهریان، بهدهر ده کهوتن و جاریّکی دیکه له کهند و نشیّوه کانی زهویدا لهبهر چاوان ون ده بوونه وه

ههوجاره چوار ئەسىيەكان لەسەرخەتى جووتەكان وەك ئەمە بوون.، كـه لـمخودى زەمـين ده خزینه دهری و ئهسپه کانیان به مکوری و حهزی کهوه ههناسهیان هه لده کیشا، ده تگوت بهسهر ههر چوار پهلاندا- راستدهبوونهوه. بهفر بهسهر مل و کهفه له زور گهرم و داغه کهی ئەسپاندا يەكسەر دەببورە ئاو و بەشپوەي رئىچكەي نارنىك بەلا يالۇپانىدا دەچىزرارە. بىز ئەسىمەكان سەخت دەگوزەرا. زۆر سەخت دەگوزەرا، زەوى تەر بوو و سمى ئەسىمەكان دەخلىسكا، جله کان له ناونم و شیدا سه نگینتر بیون، گاسنه کانیان له زهوی گیر ده کرد و له لایه نه کیّلراوه کهی زهویان رو ده کرد. به لام نه ده کرا ئاگات له هه و جاره که بی ده بووایه هه رجووت بكهن. بدیانی، كه همتاو ههلندي و ئهم شهقارانهي زدوي ههلندهيفمين جووتهكه ئاماده و بهردهست دهبيّ. نابيّ وهخت لهدهست بدريّ. گاسن گير دهبوو. جاري وابوو سولتان مراد لـه زینی ئەسپەكە دەھاتە خوارى و بەداردەستەكەي كەستەك و تۆپلە گلى لە گاسن و ھەوجارەكە ده کرده وه و دوای ئهوه (ئاناتای و ئارکین)ی-، که له دوای ئهوه وه دهاتن- به هات و هاوارهوه دەنگ دەدا و گوێ ي له وەلاٚمي ئەوان دەبوو سەرلەنوێ بەزۆرى له نێوان جل و لەشىي تەرى ئەسپەكانەوە خۆى دەگەياندەوە ئەر ئەسپەي، كە زىنىي كردېوو و سواردەبۆوە و بەمجۆرە سەرلەنوى بۆ يېشەوەي لېدەخورىنەوە. بەلام بەفر نەيدەبريەوە ھەوجارە رەشەكان وەك كەشتى له ناو تهمی سیی دا مهلهیان دهکرد. لهو دنیا کپ و پر بهفرهکه ههموو دهنگهکانی ههللوشی بوو تدنیا های و هوی جووتیران بوو دهنگی دههات.

- ئا- نا- تاي!
- ئاركىن- بە- ك!
- سولتانمرا- ئا- دا!

ئاو بهدهم و چاوی سولتان مراد داده چوراوه. ئاویک که هی به فریان ئاره قه بیوه دهسته کانیان له سهرمان و له ته پیدا ئه ستور ببوو و شین ببوونه وه. قاچه کان له دوولاوه به لا پالووکه له کهی ئه سپه کان، که لیک ده خشان و تیک هه لده سوان، فشاریان بو ها تبوو. پیه کانی سولتان مراد ژانیان ده کرد و ده یویست له جینگایه کیان دانی به لام جی نه بوو. ئه و ده یوانی، که ئاناتای و ئارکین به گله دواوه ی ئه ودا دین و ئه وان به هه رسینکیان شه شگاسین له که ئاناتای و ئارکین به گله که ناناتای و نارکین به گله دواوه ی نه ودا

کارده خهن و لهبهر ئهوه مافی ئهوه یان نییه له نیوهی روّژدا شهش گاسن، که زهویه کانی ئه کسای ده کیّلن، راگرن. گرنگ ئهوه بوو

که ئهسپهکان توانایان ههبوو و لهپهل پو نهدهکهوتن. وه لهبهر ئهوه ئهو لهبیر کردنهوهی له مهر ئهسپهکانهوه باوهری ئهوهابوو:

(ئهی پهروهرده کانی قهمبهر ئاتا ددان به خوتاندابگرن پتر هاوشانی یه کاربکهن، خو همه و روژیک کار ئه وهنده در وارا نییه. بو پیشه وه، بو پیشه وه، نچ. نچ. نچ. ئهی پهروه رده کانی دهستی چلپائاتا دان به خوتاندا بگرن. ئه ولاتری، ئه ها ئه و پیشه وانه کوت ایی جووته که مانه. ئیمه له وی دهسوو پینه و و بو دواوه ده گه پینه وه. دان به خوتاندا بگرن و هه روا خیرا برون. من مافی ئه وه م نیوه له گوشاری هه وجار رزگاربکه م. بو نه کاره ئیمه ئیوه ما من مافی ئه وه مان نیوه له خاکیکی نه م و سفت سه رتاسه ری زستان ئاماده کردوه. چاره یکی دیکه نییه. من ئیوه له خاکیکی نه رم و سفت لیده خورم بو ئیوه گرانه به لام ریگایه کی دیکه نییه گه نم و جوی تیدا وه ده ست بی . چکیشی پیر ده لی هه رئوه یا بووه و هه رواش ده بی که نه و دانی هه رپارویک نان ئاره قه ی بو ریدوراوه، هه رکه سیکی ئه مه نازانی و هه رکه سیکی کاتی، که ئه و نانه ده خوا ئه م بیره ناکاته وه. نان بو پیشتی خوت ده که ی . تو نه به دارده سته که ئیمه و ئیزه لیزه کانه، له نه کساین. پشتی خوت ده که ی . به به دارده سته که می نیزه راده کیشی و منیش سواری سه پابدار تو برای منی. تو نه به دارده سته که میت دوره ی نه وها بکری . لیم مه په خوبدار ده هم موان با می هم میشه به تویدا هه لده دا. به بیرت چابدار له هه موان به هیزتری. چونتور، چونتور، به که ی بایم هه میشه به تویدا هه لده دا. به بیرت که به دارد هو به بیرت دی که نه به بیرت که که نیمه پیکه وه چوینه شار

لهمیّژه نامهی باوکم ناگا، ترسناکه، ئهی ئهسپهکان ئیّوه لهوه ناگهن. کاتیّکی خهلّکی لهجهنگ ماوهییّکی زوّر نامه نانووسن زوّر ترسناکه. دایکم له خهمان و لهترسان بهتهواوی لاواز بووه ههر چنگیّك پیّست وئیسقانی لیّ ماوهتهوه. کاتیّك بو باوکی ئاناتای دهگریان ئینکهمال ئاپای و دایکم لهههموان به کوّلتر دهگریان. ئهوان شتیّك دهزانن... (نچ... نچ) خونتور و! هیّز بده بهرخوّت. ئاهای توّ، کلك سپی، توّش برای منی توّ و چابدار ئهسپی مام ناوهندین. توّ نهسییی جوانی توّ کلکیّکی سپی و نا ئاساییت ههیه. بهدلام توّ خوّت خوّت

⁽۲۸) نچ نچ: رەنگە ئەو دەنگە بىن، كە بۆ لىخورىنى ئەسپ بەكاردەھىينرى.

بهدهست هیلاکیهوه مهده و ورهت بهرمهده. من ریّگات پیّنادهم ماندوو بی، کلک سپی. شەرمەزارم مەكە. ئاھاى ئەسپە شى ى برام! تۆ ئەسپىكى سادە و رەسەنى. كاتى، كە من تۆم له گهل چوار ئهسپه کهم هه لبژارد، زورم ئومید پیت بوو. تو کاردوستی و خوانقت هیمنه. من زۆر رېزېشم بۆ تۆ ھەپە. تۆ لە كەنار و رۆخى رېدا دەرۆى و ھەمىشە لەبەرچاوى. لـەدەرەوه، كه تهماشا دەكەن لەرووى تۆدا لەبارەي ھەموومانەوە داوەرى دەنوپنن ئەسپەشى، برايەكمە، منیش ناتره نجیّنم. تو تهنیا راکیشه، راکیشه و من گفتت ییده ده کاتیک ئیمه جووتمان کرد و تۆمان كرد و لەئەكساى تەواو بووين، ھەر، كە گەراپنەوە ئائيل تۆ وەك ئىستا لە رۆخ رىڭادا دەرۆي تا ھەمويان بتبينن و ئيمه بەبەردەمى مالى ميرزاگون دا تيدەپەرين و كاتيك ئەو رادەكاتە سەرجادە يەكسەر تۆ دەبىنى، ئەسپە شىپەكەم، براكەي من. من نەمتوانى بـەر لـە هاتنم بۆ ئەكساى ئەو بىينم. دەسمالەكەيم ھەمودەم لە كنە. من دەسمالەكەم لـ بـ بـ فرو بـاران شاردبۆوه. من هەمىشە لە مەر مىرزاگولاھوە بىردەكەمەوە. مىن ناتوانم بىرى لىنەكەمـەوه. ئەگەر من بير لەو نەكەمەوە، ھەمووشتىك بۆم پوچ و بى مانا دەبى و بۆ مىن ژيان شىتىكى خۆش نابىخ... . نچ، نچ، يەروەردەكانى دەستى قەمبەر ئاتا، يىر ھاوشانى يەك كارېكەن. بىۆ يێشهوه، بۆ يێشهوه، نچ، نچ، بهفر ههر وهك خۆى دەبارێ و ههر دەبارێ! چ بهفرێكى ير ئاوه. ئيمه ههموومان سهرتايامان ئاوى ليده تكيتهوه. باشدهبوو ئهگهر پيره ژن عهقلي ده پيرى كايهكهي بهجلهكان دادهيوّشي. ئهگهر هوٚشي ييّدانهشكيّ كايهكه تهر دهبيّ و له نيّـو دهچيّ. ئەوكاتە بەئىرە دوازدە سەر ئەسى چىتان بدەينى بىخۇن؟ يىرىست بور بەر لـ بەرىكەوتنمان بگوتبا، لهبیرم چو، لهو باوهره دانهبووم بهفر بباريّ. ئهو پیرهژنیٚکی سهیره. چاوهکانی پر له تهماح و چاوچنوکیه. ههر بهئهسیه کانماندا هه لله ده لنی و له تهماشایان تیر نابی. ده للی چ ئەسىيىكى زۆر باش و مخۆرن. دوو ئەنگوست چەورى بە ياللوەكانيانەوەيە. لە زەمانى زو زو دا ئەمجۆرە ئەسپانەيان لە پرسەكاندا سەردەبرى. لەو بۆنانە ئەرەندەي مەشكيان دەيگرت گۆشتيان دەخوارد. كاتىكى گۆشىتى ئەسىيان لە مەنجەلىكى چىل سەتلىدا دەكولانىد، چەورى-زادپ(لیقاوی چهوری داغی گۆشت ئەسپ)، كە ناوپكى سەيرە. ئەم(زارادپ)، يان لەسـەرى مەنجەلەكە دەگرت و ئەسكويان لىي پر دەكرد و بۆ نەخۆشانيان دەبرد. پيرەژن دەلىي نەخۆش بــە خواردنی ئەم گۆشتاوە پەكسەر ھەللاەستېتەوە سەر يێيان. ئەم پېرەژنە چاو ودل برسيە ھەر بېر له چهورو چهويللي دهكاتهوه. چاو له ئهسيهكان نهدا باشه!! . ئاه ويلي، كه لهقوتابخانه ينيان دهگوتین، چاولیدان، دروّیه و قسمی بی بنهوانه. لییگهری با بوّخوی وریّنه بک و همر بلّی. تهنیا خواردنه که مان له سهر وه خت بو ناماده بکا. جینی سهرسوور مانه دوینی گوشتی بزنه کیوی بو لینابووین. بزنیکی له پر بوو به لام له گهل نه مه شدا زور باش بوو. گوتی): دوو راوچی سواره له کیوه که وه هاتنه خواری به ره و رووناکایی چرای چادره که گهرانه وه و هاتن و به شیک له گوشتی نیچیره که یان لیره به جینه یشت. زور سوپاس بو نه و راوچیانه. دیاره له داب و نه ریت به ناگان. ده یانه وی جاریکی دیکه ش راوی باش بکه ن. له به رئه مه ، که توشی که سیک هاتون به شیان داوه. نه گهر نه وان له ناو چیاوه هاتوونه ته خواری هه لبه ته نیمه یه که مین که مانیکین که توشی نه تو ده شت و که تو شیان هاتون. له به رئه وه له ماقاره که سین کی دیکه نییه ایره هه رچه نده ی له و ده شت و کیوه نه سپ تاوده ی که سانینی به فر نه یده بریه وه هه رده باری به ته واوی له په لوپو کیوتین به ته دوتین . . .)

نهسپهکان وهستان، له چوارپهل کهوتن... سولتان مراد لهم خوارهوه راهات و به زهجهت خوی لهسهر پینیه ههلزهپهتاو و فشار خواردوهکانی خوی راگرتبوو. وهك مهستان بهلا دادههات ههوجاره کهی دورخستهوه. دلنی بهحالی نهسپهکانی، که لهبهر زوّر کارکردنیان شهلاًی ئارهقهبوون، ههلاهالمرزین و له گویچکهوه تا سهکانیان ته ببوون و زوّر بهزه همهت و کفتیهوه ههناسهیان ده دا، سوتا و له حهژمهت بهزهیی پیداهاتنهوهی دهستی به ناله نالا کرد. بهفریش ههر وهك خوّی بی پسانهوه ده باری و بهسهر پشت و مل و کهفهلی نهسپهکاندا ده تاواوه و ههلمیان لی ههلادهستا و ههر ده باری و بهسهر پشت و مل و کهفهلی نهسپهکاندا ده تاواوه و لهسهر سهری لادا و فریّی دا نهولا و بهدهسته سرپووهکانی. حهلقهی تسمهی ههوجاره کهی کرده وه و لهتوانای دانهما و دهستی بهگریان کرد و دهستی لهملی چاپدار کرد بهده م گریانهوه له ژیّر لیّوانهوه گوتی) مجبوورن، من ببوورن) لهسهر لیّوهکانی جووتهکهوه نزیك ده بوره هاته ئارهقهی نهسپهکه کرد. ده نگی ناناتای، که لهسهر خهتهکانی جووتهکهوه نزیك ده بوره هاته گوی: هوّ، سولتان مراد نهوه چیده کهی؟

سولتان مراد له وهلامیدا هاواری کرد:

- ئەسپەكان بكەرە!

۱۰ - بهپیچهوانهوه بهیانی روّژی دوایی ههوا روون و بینگهرد بوو. هیچ نیشانهییکی خراپی باری ئاو وههوای دوینی نهمابوو. تهنیا شیّ و تهری، فیّنکیه کی بـوژیّن و سـهرحال کـهرهوهی ههبوو، زهوی رهنگیکی سورباوی ههبوو، بهفری سپی تازه لـه سهرچیایان دهدیـترا. تیشکی خوّری سهحهری له یشت کیّواندا ده خزی و لهگهان شهفه قیّکی دلنخوّشکهردا، که نیوهی ئاسمانی

دەما چاوەرى ى حاسلات و بەرھەم بكەن. گەغە بەھارە لە لايەنى زۆرى بەرھەمەوە لە گەغى پایزی بهدوا دهکهوی و به لام لهباتی نهمه به تامترین نانی لی دروست دهکری. کارهکان ریگای خزیان ده گرنه بهر. باران دهبارێ. ناکرێ کاتێك، که ئهوهنده کار دهکرێ باران نهبارێ. باران ههر دەبارى. تەنيا ييويسته، كه لهوي لەبەرەي جەنگ خۆيان راگرن و هيزەكاغان هيرش بكهن تا ئەم گەغە بە سەلامەتى و خۆشبەختى شىن بى و نانەكەي لە قورگدا گىر نەبى. ئەوان بەم ينيه له كيلگه دا دەرۆپشتن. سولتان مراد له پيشي پيشهوه بهدواي ئهويشدا له ماوهي دووسهد پییه کاناتای و لهماوهی نیو کیلل مهتریک ئارکین به گله کاردابوون. تادههات ههتاو گهرمترداده هات و لهبهرچاویاندا سهوزایی و یووش و په لاشی له گه ل تویزیکی تهنك دا سەرانسەرى دەشتەكانى داوپنى چياى دادەگرت. وەك ئەوەي ئەفسانەبى. زەوى، كە گىانىكى تازهی بهبهرداهاتبوو ههناسهییکی شیداری دهدا. ههوجارو گاسنه کان له زهویه کانی ئه کسایدا ده جمان و سهر بارستی خهته جووتی تازهیان لـهدوای خودا بـهجی ده هیشت. کلاوکورهیه ك لهفرکهی بالیدا و دهنگی خویندنه کهی لهو نزیکانهوه بوو و له جینگاییکی دیکهشهوه دانهیه کی دیکه خویندی، لهجینگاییکی دیکهشهوه دهنگی پهکیکی دیکهش هات. سولتان مراد زەردەخەيەكى گرت. بەرەزاييەوە دەخوپنن. نەمالېك، نە بەرگ و نە سەرچلېك شك دەبەن و لهودهشته روته بهههر سهختیهك بيّ ده ژين و رازيشن. لهبههار رازين، لهههتاو رازين. ئهدى دوينني له كوي بوون. چون له كهل ئهو ههوا ناخوشهدا هه ليان كردوه؟ به لام ئهو ههوايه تهواو بهريمان كرد. بههار چيديكه دواناكهويّ. كاريش هيشتا زوّره و ئهمه تهنيا سهرهتايهتي. دەباشە. ئەمرۆ ئەرگش و قوباد قول دېن و ئەوساكە ھەموو ئەندامانى دەستە بەھەمو ھېزيان هه لمهتی بز ده کهن. کاره که مان رینگای خزی ده گری و ده چیته پیشی....

سولتان مراد کاتیک ههوجاپه کهی ئاراسته ده کرد سواریکی لهوبه ریه و دیت. ئه و له ماوه ییکی دوری روّخ جووت جاره که ده پوتیی و ته ماشای جوتیره کان ده کرد. ریّگای به ره و ناو چیا بوو و تفه نگیکی له شان و کلاّفیکی که ولّی تا بناگویّیان له سه ر نابوو. ئه سپه کهی شی وئیستان درشت بوو مندالله کانی دیکه ش ئه ویان دیت و ده ستیان به بانگه بانگه کرد:

- هۆ هۆ راوچى وەرە بگەريوه لاي ئيمه!

به لام راوچیه که وه لامی نه دانه وه، ئه و به بی نه وهی نزیك بیته وه له روّخ زهویه جووت کراوه که ده روّیشت و هه ر ته ماشای نه وانی ده کرد. سولتان مراد له په پدایوونی نه و سواره

خۆشحال ٚبوو ئەسپەكانى وەستاند و كەسەر ركێبى ئەسپەكەوە ھەڵسا سەرپێيان و بەرەو ئەوى ھاوارى كرد:

- هۆ هۆ راوچىدكە بۆئەو و(شىرئەلگودى)(۲۹) كە پىت دابووين سوپاس. دەلىي سوپاس بۆ گۆشتەكەتان!

به لام سواره که ههمدیس وه لامی نه داوه. وه ک نه وه ی نه گوی ی لی به به بووبی و نه تیکی گهیشتی، که باسه که چیه و به خیرایی له پشت ته په و گرده کانه وه له چاواندا ون بوو. نهمه مانای نهوه یه که کاتی نییه و بو نهو کاره ی، که له به ری بوو یه له ی بوو.

نزیکهی دوایی نیو سعاتی دیکه راوچی دووهم پهیدا بوو. تهویش روی بهرهو کینوان بوو و ئهویش تهیار بوو. بهلام ثهو لهکوتایی ثهولای دیکه بهرهولایی کیکهی دیکهی کیلگه ده پویشت و وه که راوچیهکهی دیکه دووربهدوور تهماشای ده کردن و بهرهولای ثهوان دهیروانی و بهبینده نگی رابورد و نهگهراوه و ماندونهبوونی له جوتیره کان نهکرد. لهکاتیکدا به پینی ی عاده ت ریبوار ده گهرینه وه و سلاو له جوتیر ده کهن ناواتی کارو بهرههمی باشی بود ده خوازن. چکیشی پیرهمینرد ده لای گوراون. رهنگه همقی نهبین، شهو پیرهمیزدیکی هوشهه د و ییرهمینرد دولیی ورووژاوترین رووداو رویدا. به لهههموان ناناتای گوی ی لی بوو. نافهرین! نهمه نهوبوو، که بههموو هیزی هاواریکرد:

- قولينگ! قولينگ دەفرن!

سولتان مراد سهیری ئاسمانی کرد ساف بوو. لهرادهبهده رشین و تاچاو بپوانی بینکوتایی بوو له و ئاسماندا قولیننگ دهفرین و ئارام و لهسه رخو بالیان ده کوتاو جینگورکییان ده کرد له دوره و دهنگی نیوان قولینگه کان ده هات. پولیکی گهوره بوو. شهوان زور بو په په په گها ئاسمان هه لکشابوون. به لام دیسانه وه ئاسمان زور به رزتر بوو. ئاسمانی بیسنوور و پرشکو. و پوله قولینگه کان وه ک یه دورگهی بچوك و زیندوو و لهم ئاسمانه وه بی سهروبنه دا مهلهی ده کرد. سولتان مراد سهری به رزکردبو و و ته ماشای ده کرد. دوایی له پریکدا به خوی هاته وه و بههمو و هیزی هاواری کرد:

- هورررا! قولينگ قولينگ!

⁽۲۹) شیرئەلگو: ئەو بەشە گۆشتەي راوچى دەيبەخشىن.

ئەوان ھەرسىڭكيان بە جوانى قولىنىگەكانيان دەدىت. بەمەش وەم ئەوەى شتىكى گىرنگ و تازەى چاوەروان نەكراو بەيەك بلىن بانگەوازيان دەكرد:

- قولنگن! قولنگن! قولينگ!

سولتان مراد بهبیری هاتموه، که زو پهیدابوونی قولنگان له ناسمان نیشانهی خیره. ئهو لهسهر زینه که دانیشتبووه و هاواری بو ناناتای کرد:

- قولننگی زو پهرهواز، پیشبینی خیرو خوشیه! بهرههم، حاسلات بهسهرماندا دهباری و باش دیته بهرههم. ئاناتای باش گوی ی لینهبوو:

- چې چې؟

- بەرھەم، بەرھەم گەلنى باش دەبى.

ئاناتايش بهرهو كن ئاركين به ك گهراوه و هاواري كردي:

- بەرھەم. بەرھەم، فرەباش دەبى.

ئەويش وەلامى داوە:

- گويم ليبو، گويم ليبو! بهرههم خاس دهبي.

قولننگه کان له ناسمانی شیندا ده فیرین و داده هاتن. نه وان به بی په له کردن ده فیرین و باله کانیان به نه رمی و شینه بی لینکده دا و جاری وابوو به پول و جاری وا هه بوو تاك تاك ده فیرین، هه رهه مووی تیکرا قاوقاژیان بوو و بانگی یه کدیان ده کرد و سه رله نوی هیمنی و نارامی ده که و ته ناویان. له هه وایینکی بینگه رد و رووندا نه و روژه، گه رده نی درینژ کرد و و ده تگوت تاشراون و، ده نوکی باریك و پیه کانیان، که هی هه نه دیکیان نیبوه هه لکینشراو و هه ندینکیان به ته و ایم و ناری وابوو له کاتی فینیاندا هه ندینکیان به ته و ایم و ناریان له ناو باله کانیاندا به رچاونی ده دیترا. جاری وابو و له کاتی فینیاندا که پوله قولنگه که وابه ره به ره و خواره و داده کینشن. هه ر قولنگ بوو زین تر ده نیشنه و هه رزه وی و وه که نه وه وابوو رووداویک شه وانی به ره و دامینی چیا دورده سته کانی ده برد. سولتان مراد له ژیانیدا قه ت قولنگی له نزیکه وه نه دیت بوو. نه وان هه میشه له ناسماندا وه که خه و خه و نور و ده رین ده بین ده برد.

سولتان مراد هاواری کرد:

خیرا، بهههمو توانایان دهبهزین. دهیانویست لهنزیکهوه ببینن، که قولنگهکان چونن؟ زوّر باش دهبوو. سولتان مراد زوّر بهباشی رای دهکرد. زهوی له شویش به پیچهوانهی ئهوهوه رایدهکرد. کیّوه پی له بهفرهکانیش لهگهل زهوی بهرهو پیری ئهو دهاتن و پوله قولنگهکهش به چهرخهله لهئاسماندا، له ئاسمانیکدا، که سولتان مراد چاوی لیّههلنهدهگرت بهرهوپیریهوه دههات. لهتاو راکردن و خوّشیا، ههناسهی بهند دهبوو. وه ئهو لهکاتی راکردن به خوّشیهوه، ههر لهگهل ئهوهی، که رای دهکرد بهرهو قولنگهکان بیری کردهوه. ئهگهر پهر له قولنگهکان بیکی کردهوه. چیروکهکهشی وهك خوّی بو دهگیریتهوه، تهنیا دهبوایه بیانگاتی و بیانبینی. سولتان مراد ههر بهو شیّوهی، که له گیانی خوّیدا ههستی به پهیوهندییکی خوّشی میرزاگول دهکرد، رای دهکرد. بهو شیّوهی، که له گیانی خوّیدا ههستی به پهیوهندییکی خوّشی میرزاگول دهکرد، رای دهکرد. شهگهر دهیتوانی ههر ئیّستا بهخوّی و پهیه قولنگهوه بهرهو ئهو رایدهکرد، ریّك و راست بهپهره قولنگهوه. . بهرهو ئهو رایدهکرد، ریّك و راست بهپهره قولنگهوه. . بهرهو ئهو رایدهکرد، ریّك و راست بهپهره قولنگهوه. . بهرهو ئهو رایدهکرد، ریّك و راست بهپهره

۱۱ – ئەوان رایاندە کرد بەبی ئەوەی ئاگایان لیبی چاویکی بی بەزە بەبی ئەوەی پیلوه کانی بتروکینی ئەوانی کردبووه نیشانهی تفەنگ و لوولهی تفەنگەکەی لەسەر ئەم بۆ ئەویان دەبرد و ئینجا سیرهی له سیپه دادەگرت. ئەو چاوه پیسه پپ لە نەفرەت و بیزارییه تەماشای دەکرد، کە چۆن ئەو نەوجەوانانە لە بەرانبەری کونی سیره بەرەو قولنگەکان رایان دەکرد. زەمین لەو کونەوە زۆر گەورە دیاربوو، بەلام ئەوان زۆر بچکۆلە دیاربوون. ئاسمان بەرانبەری نیشانچیەکە بەسەر سەری منداللهکانەوه زۆر گەورەو ئەوان لەبەرانبەری زۆر بچوك بوون. ئەگەر پەلا پیتکە پەنجەی پیوەنرابا ئەوان نابوت دەبوون. ئەم روداوەش دەکرا لەیەك چرکەدا رووبىدا. بىز ئەوە كەسەی لەبەرانبەری سیرەکە بەدیار نەکەون تەنیا ئەوە بەس بوو پەنجە بەلاپیتکەوە بنری. ئەو كەسەی سیرەی دەگرت ھەناسەی خۆی رادەگرت و دەپگوت:

- باشمان نیشانه لیّداگرتن. ئیّستا ده کری هه مویان له ناو به هین، به جوّریّك نووزهیان له به ده مین به ده به ده ناو له به ده به داد به به داد به به ده به ده به ده به ده به به ده به ده به ده به دی به دور دان که به ده به داد به داد به داد به داد به داد به دان می داد به داد به

- ويلى كه، دياره شيت بووي. ياري وگالته بهگولله ناكري، لهخورايي نيشانه دادهگري.

کهسه کهی نیشانهی داگرتبوو بیده نگ وقسه کاکیله کان و شهویلاکی به سهریه کدا فشار ده دا به لام لوولهی تفهنگه کهی ههر وه ک خوّی راگرتبوو. نهو که سهی نه سپه کانی گرتبوو وه ک فهرمانده ییک فهرمانی داو گوتی:

- پیتده لیّم سهرت دهرنه هیّنی. لهراکردن بیّزار ده بن و ده گهریّنه وه، که پهیوه ندییه کیان به تووه نییه. زه لامه که گوی ی به قسه ی شه و نه دا. به دریّژبوونه وه روومه ته نه تاشراوه که ی به قونداغی تفه نگه که وه نابوو له کونی نیشانه که وه به له زه ته هو ه چاوه دیّری منداله بی تاگاو خهیاله کانی ده کرد به قاوقیژه وه به دوای قولّنگاندا هیّشیان له ده ست دابوو. مروّق عه کسی ده یگریّ. هه ر راده که ن و پیّده که نن! راده که ن و پیّده که نن! دلیان خوّش بووه! به سی گولله شهوهام راده خستن، که جووله یان له به ر به بریّ. راده که ن و پیّده که نن! دیار نییه له به ر چی شهوسه گیابانه وا راده که ن....

جوتیاره کان ماوه ییکی زور رایان کرد، به لام ، که گهیشتنه سهرگرده که، دیتیان قولینگه کان دیسان به زر ده بنه وه، منداله کان له تاوان ئاگریان گرتبوو. ره نگه ههر له به به به نه وه نده به به بور بنیشنه وه ؟

منداله کان وهستان و ههناسه یه کیان تازه کرده وه. شه کهت ببوون. سولتان مراد دیسانه وه ش بز دورتر رایکرد و کاتی وهستا، که فرمید له چاوانیدا قه تیس مابوو و قولینگه کانی به ری ده کرد. دوایی ثه وان گه پانه وه و سه رله نوی به کیلانی زهویه کانی ثه کسای دریژه بیان داوه. روّژیکی زوّر خوّش بوو. دوای نیوه روّ عاره بانه ی کوّلخوّز به باره کاوه بو نهسپه کان گهیشته جیّ. پهتاته، گوشت، ئارد و داروچیلکهی بو هینابوون و بار باره که گوتی: چکیش سه رده سته ناگاداری کردم، که به یانی خوّی و دوو هه وجاپ و نارگش قوباد قول دینه ئیره و گوتی به سولتان مراد و کوپه کانی دیکه ش بلیّ. مگیزیان تیک نه جیّ و تووپه نه بن. بریاری سه روّکی کوّلخوّز دیته لاتان. بار به ره که نه ده نبیّ بیی و دوای دوو روّژان تینعه لیوّف سه روّکی کوّلخوّز دیته لاتان. بار به ره که نه مده نبی بچنه وه سه رجووت، پیره ژن به سولتان مرادی فراوینیان خوارد و کاتیک ده یانویست سه رله نوی بچنه وه سه رجووت، پیره ژن به سولتان مرادی کاری په له ی همیه و ده بی بو شوشتنی جل و به رک سابون بینی . بو نه وه ی شه وان به بی شه و نه ی به رسیته نامی بو همه و ده بی بو شه مه و ده بی بو شه مه و ده بی بو شه مورزه که یان و شورباویشی بو دروست کردون، تا شه وان به برسیتی نه میننه و ه بینون. سولتان مراد له گه کانی که وه شدا حدی نه ده کرد بروا به لام می که نه وه و بیخوّن. سولتان مراد له گه کان نه وه شدا حدی نه ده کرد بروا به لام می که نه وه و بیخوّن. سولتان مراد له گه کان نه وه شدا حدی نه ده کرد بروا به لام

ناچاربوو رازی بے ٚ. نهدهبوو چهند و چونی لهگه لادا بکری بان رنگای لیے بگیری. چووتنره کان بهرهو گاسنه کانیان چونهوه. ههر ههمو روزه که پرژانه سهر کیدلانی زهویه که. سهر له ئیواره گەرانەرە. ئىستا ھەتا چارھەلخەي كىلگەيىكى گەررە ئامادە كرابور. ئەممە يەكمەم كىلگە بوو. دەبورايە زەرىپىكى زۆر بكىلان. ئەمە سەرەتابور ئەممەي درايىي لىە ياش ئەرەرە دى. بهرهبهری روز له زهردان دوا خهتیان کیلاً. سهرهخهت و یهناو ئهو شوینانهی، که بهجیمابوون كيّلايانن و بهبيّ خوّ دواخستن ههوجارهكانيان بوّ سهر ئهو زهويه نويّيه برد، كه دهبووايه بهياني دەستى يېكەن. تا ئەسپەكانيان كردەوە و بەسوارى گەيشتنەوە خيوەتەكانيان، ھەوا تارپك داهات. لهناو چادرهکه کهس نهبوو. پیرهژنهکه ماوهییّك بـوو روّیشـتبوو. گـرنگ نییـه. ئـهو به پانی ده گهریّته وه. به روّژ ماندو و کفت بوون. لهسه ره خوّ که ل و پهله کانیان له ئهسیه کان کردهوه و بردنیانه ناو چادرهکه و ههرشتهیان لهسهر جینگا و شوینی خنوی دانا. همهر دوازده ئەسپىش لە جېڭاى خۆيان، لەبەردەم كۆنە عارەبانە بى چەرخەكە كە لە باتى ئاخور لەگەلا خۆياندا هيننابوويان، بەسترانەوە و كايينكى زۆريان بـۆ ئەسـيەكان لـەناو كۆنـە عارەبانەكـەدا روكردبوو و بريارياندا بهياني زوتر ههانسن تا ئهسيهكان برننهوه و له ئارەقمى وشكهوه بموو یاکیان کهنهوه. لهتاریکیدا دهست و چاوی خویان شوشت و ئاگریان لهناو چادرهکهدا کردهوه و لهبهر رووناکایی ئاگرهکه ئهو خواردنه ساردهیان خوارد، چونکه بن گهرمکردنهوهی هینز و توانایان تیدا نهمابوو. راکشان، که بنوون. سولتان مراد لهههموان درهنگتر نووست. ئهو ييشي نووستني جاريكي ديكه له چارهكه هاتهدهرهوه و سهريكي له ئهسيهكان خواركردهوه. ئەسپەكان ئارام و هيمن راوەستابون و دەم و قىمپۆزيان لىەنيو كادابوون و وەك ھاران كاو و ويّنجهي وشكيان خرم خرم دهجوي و لهشهكهتيان يرمهيان دهكيّشا. ئهوان لـهم بـهرو ئهوبـهري ههردولای عارهبانه که یه به به به به به کی کپ و هیمن وهستابوون. لهههر لایهی عارهبانه که شهش سهر ئهسپ وهستابوون. له ههواکه دهوهشاوه، که بو خوّیان بهنارامی بوهستن. مانگ تەنبا ھىلالئكى بارىكى لندەدىترا، كەواننكى زۆر بارىك.

سولتان مراد کهمیک ری ی کرد. دیار نهبوو بوچی ترس دایگرتبوو. نهو ناوه کهسی لی نهبوو، بیدهنگی مهرگ ناسا. شهوی تاریك و بی کوتایی. نهو کاتانهی سهر گهرمی کار دهبوو بوی بهدهرده کهوت، که ناگای لهوه نییه، که لهم جیگایهدا شهوان له بیاباندا بیابانی دوره دهست دنیا چهنده ترسناکه. نهو به خیرایی گهراوه بو خیره ته که و لهجیگای خویدا دانیشتهوه و دیسانهوهش ماوهییک خهو نهیدهبرده وه. نه و لهتاریکیه کدا به چاوی کراوه وه راکشابوو.

لەبارەي زۆر شتانەوە بىرى دەكردەوە و بايەتى جۆراوجىۋرى بەمىنشىكدا دەھات. لـەناكاو خـەمىنك دايگرت و دلني بۆ مالەوەيان تەنگ بوو. دەبى دايكى بـەبى ئـەو لـه چ حاليكـدا بـي. ئـەوەي لىخ روونبوو، که خەبەرى بابى نىيەو ئەوە ھىچ. ئەگەر نامەيىكى دەبوو ئىمرۆ كابراى باربەر دەيھىنا و داوای مژدانهی لیده کرد. همرچی ویستبا دهیداین. به لام دهیتوانی چی بداتی. ئهو، که لیره شتيكى نييه. گفتى نيو گونييه گهفى ييدهدا. پايزان، كه لهكولنخوز گهنم دهدهن، ئهوساكه دهيدايه ئەو بەبىر خۆى ھێناوە، كە چۆن حاجى مراد قسمى لێـوەرگرت، كـه ئەگـەر باوكيـان لـه جـەنگ بگەرێتەوە لە ئێزگەكەي شەمەندەفەر بەرەو يىرى دەچىن و ھـەر دووكيـان سـوارى چـابدار دەبـن و تاویده دهن. لهبهر ئهوهی سولتان مراد برا گهورهیه له پیشهوه و ئهویش له پشتهوه دادهنیشی و ههرکه دهگهنه باوکیان چابداری دهدهنه دهست و خوشیان لهتهك ئهودا رادهکهن و دایکیان لهگهلا خەلكىكى زۆردا بەرەو پېريانەوە دىن. سولتان مراد لە بەيپرھاتنەوەي ئەو شىتانە دلىي تونىدبوو و ئاخيكى ير لهخهمي ههالكيشا و بيرى كردهوه. ئهگهر خوشيهكي وا بيته ئارا. چابدار له ههوجارهکه دهکهمهوه و چوارناله بهدوای دا تاوی دهدهم و لهپاشدا سهد جار پتر کار دهکهم. دوایسی ئهو له تاریکیدا بهیادی ئهوهی، که لهبهردهم بهردهبازهکهی سهر روبار چنزن گهیشته میرزاگول و ييّكهني. همتا لمو كاتميشدا ئمو بـ گرتني دمستي و كمچـوّن دمستي لـمناو دمستي ئـمودا بـوو گوتي (من خۆشحاللم! من زور خوشحاللم! مهگهر تو نازاني، كه چهنده خوشحاللم و چهنده خوشحاللم!). وه لموهي، كه ئمو لمو كاتدا چۆن له بووني ميرزاگولدا خۆي ناسى و چــهنده بــه كــهف و كــول و جۆشى ھێناو چەندە لەو بارەوە خۆشحال بوو، كە ميرزاگول، خودى ئەوە، بـەلىي ھـەموو ئەمانـەي ههستييكرد. ههرگيز نابئ ئيستا ميرزاگول نه خهوتبي. رهنگيشه، كه لهم چركهيه دا بير لهو بكاتهوه. ئاخر ميرزاگول و ئهو يهكيكن، سولتان مراد دەستيكى به دەساللەكەي ئهو داهينا، كه له باخهلی بچوکی چاکهته سهربازیه کهی دابوو و نهوازشی کرد و نازی کیشا... به مجوّره سولتان مراد بهرهبهره خهو بردیهوه. چووه خهویکی قوولهوه. دوایی خهونیکی قوری دیت. لهخهونیدا کهسیک ئەوى خنكاند و دەستەكانى شەتەك دەدا و بەكسەر بەئاگا ھاتەوە و ھېشتا نەگەبىشتىوە ئەوەي لە ترسان هاوار بكا، كه دەستېكى گەورە و گرانى و شەقارشەقارى، كە بۆنى توتنى دەدا لەســەردەمى دانرا و کهسنك، که سبخه سبخي سينگي دههاته گوي و يوني جگهرهي له دهمهوه دههات، له سن گوێ ي ئهو دا گوتي:

- بیده نگ به، ئهگهر ده ته وی بری! . ئه و به فشاره وه ده می سولتان مرادی کرده و به ده ستیکی ئاسنینیش شه ویلاکه کانی تا بن کاکیله کانی لیک کردبو ه به جوّریکی وا ژان و دهردی

پیگهیاندبوو. دهمی به پارچه پهروییکی کون ئاخنی بوو، تا سولتان مراد ویستی به ناگابی و بزانی چ باسه و ثهوه چیه روده دا، دهسته کانی له پشته وه به په تکیک به سترابووه. ئاره قه ییکی ده رکرد و ههموگیانی که و ته لهرزین. ئهم دوو که سه ی ناو چادره که کین و بوچی ئه ویان به ستوته وه ؟

يه كيك لهوان بهيه كيكى ديكهى گوت:

- ئەمە تەواو. دەست بە ئەوانى دىكە بكەين.

ثهوان له تاریکیدا بهرهو ئهو جیّیه چون، که ئاناتای لیّ نووستبوو. ئاناتای دهنگیّکی لیّوه هات و کهوته جوله و تهکانان، به لاّم ئهویشیان قوّل به ست کرد. به لاّم ئارکین به گ وه ک زهبریّکیان به سهری دادا بیّ، چونکه نالهییّکی لهبهرهوه هات و کپ بوّوه. سولتان مراد هیّشتا نهیده توانی لهوه بگا، که مهسهله که چیه. خهریک بوو پارچه کونه قوماشه کهی ناو ده می ئه نجن ئه نجن ده کرد. همناسهی ته نگ ببوو. دهسته کانی له ژیّر فشاری کندره که (۱)دا بوو. نیّو خیّوه ته تاریک و تنوّل بوو. ئهوانه کیّن. بوچی ئهوانه هاتونه ته ئیّره. بوچی ئهوها بهم شیّوه له گهل ئهواندا جولاونه به دو چیان لیّیان دهویّ. رهنگه بیانهوی بیانکوژن، به لام لهبهرچی اسولتان مراد دهستی به خور راوه شاندن و جووله جوول کرد، ئهو کاته یه کیّک لهو پیاوانه به نه ژنوّی فشاری خسته سهر ئهو به گهنگوسته توکمه و ئاسنینه کانی خوّی مستیّکی به سهری دادا و له سهرخو و به ئاشکرا ووتی:

- بيبرووه، ته كان مهده. گويّت ليّيه يان نا؟ ده لنّى ى تو ليّره ههموو كاريّكت به ده سته. ئيّمه ده ستى ئيّوهمان به ستوته وه له به رئيوه به ريرسى هيچ نين، تيّگهيشتى؟

ثهو بهدهم نهم قسانهوه جاریّك نهوهای ده گوت و جاریّکی دیکه نینوّکه ناسنینه کانی به سهریدا ده کیشا و دهیگوت: - بو خوّتان عاقل بن - ههمووشت تهواو دهبیّن، که بهدواتاندا دیّن. ههمووی ههر وهك خوّی بگیّرِنهوه. پهیوهندیی به نیّوهوه نابیّ. به لاّم نهگهر که سیّك له نیّوه بیهوی شستیّك بکا وه ك توله سهگ دهیتوّیینم، بیّدهنگ بن! به بیّدهنگی دریّر بن، نامرن.

ثهوان به لرخهلرخهوه ههناسهیان دهدا و جوینیان دهدا و ناخ و نوفیان ههلاه کیشا و تفیان ده کرد و له خیوه ته که چوونه ده ری سولتان مراد گویی لیبوو، که نهوان له لای نهسپه کاندا خهریکی کاریکن. نهسپه کان رهوی بوونه و و چوارپه لیان به زهویدا ده کوتا و فره فری کونه لوت و قه پوزیان ده هات. دوای که میک رمبه ی سمه کانیان و زهبری دارده ست هاته به رگوی که وت، دیسانه و جوینیکیان داو رمیه ی سمی نهسیه کان که م که م و به خیرایی ته واو کیب بوده. ته نیا نه و وه خته

⁽١) كندر: كوريس، شريت

سولاتان مراد ئاگادار بۆوه و ههموو شتیک رووی دابوو، و بهدهرکهوت، ئهسپ دزهکان ههموو ئهسپه کانی جووت و کیلی ئهوانیان بردبوو. خهم و توورهیی گیانی ئهوی تیک قوپاندبۆوه. سولاتان مراد به خو راتهکاندن و خو راپسکاندن ههولی دهدا دهسته کانی ئازاد بکاو بیانکاتهوه. بهلام ههوله کانی بی ئه نجام بوون و بهدهم ههناسه گیرانهوه دهستی به سووراندنی سهری و هینانه دهرهوهی پارچه کونه قوماشه کهی ناو دهمی کرد، دهمی ده چوزاوه، خوینی لیدهات و لهتاو فشاری تیناخنینی پارچه که اله دهمی فریداته تیناخنینی پارچه که اله دهمی فریداته دهرهوه. وهک نهوه بوو گیانی ئازادبی سهری گیژی دهخوارد به لام لهگهلائهوه شدا توانیی کهمیک سهری خوی لهسهر زهوی بهرزکاتهوه و هاوار بکا:

- كورينه ئەمە منم! ئەمە منم، منم قسه دەكەم.

به لام کهس وه لاّمی نه داوه. ثه و گوی ی لیّبوو، که ئاناتای و ئارگین به ک له جیّگای خوّی ته کان له سهر ته کان ده ده.ن. ئه وجا گوتی:

- كورپنه نهترسن. من ئيستا، من ئيستا بيريك دهكهمهوه، تهنيا ئيدوه گويم لي پاگرن. ئاناتاي، تهكانده، تو لهكوي ي؟

ئاناتای له حالیکدا له جینگای خوی بهرزه پی بوو- منگه منگیکی کرد و کهوتهوه.

- ئاناتاى سەبرت بى لە جى ى خۆت بە! سولتان مراد بەسەر جل و بەرگ و جلى ئەسىپەكاندا بەرەو ئەو خزى:- ئىستا درى بەد پشتت لە مىن كە.

گويت ليه، دهليم پشتت له من كه.

نیستا ئهوان پشت به پشتی یهك دریزببوون و سولتان مراد به پهلكوتان له تهنافهكهی دهستی دوسته كهی ده گهریته و دهستی دوسته كهی ده گهریته و دهستی بهرگرییه كان كهوت. سولتان مراد ههر وهك ئاناتای ژیر ده كرده وه، كه لـه ژانی ده سته كانی دان به خویدا بگری. په چه كانی به ئالقهی تهنافه كه كهوت و رای كیشا و تهنافه كه شل بووه و لـه دوایسی ئهوددا ئاناتای خوی ده سته كانی لهناو كوتی تهنافه كه دا دوركیشا ده رهود...

۱۲- ئەسپ دزەكان بەكاوە خى لىنيان دەخبورى و ناوناو بىە چىوارنالەو ناوناو بىە كاوەخۆ دەرۆيشتن. لە تارىكىدا نەدەكرا زياد تاو بدرى. پيويستىشى نەدەكرد. چ پيويستى بەوە بوو سەريان بەشكان بچى. كاريان باش و تەواو سەرى گرتبوو. تازە لە دەست كى رابكەن؟ لە چەند مندالىكك؟ لەم دەوروبەرە تا سەد كىلى مەترىش بە چىواردەوردا بالندەشىي پىنىدا نافرى. منداللەكانىش، كىه

دهستیان بهستراوهته و تهنیا به دووکونه لووتیان لرخه لرخینك ده کهن. دهبی به و چارهنووسهیان شكور بن، که ههر بهوهنده ته واو بووه... . .

ثهوان چوار ئهسپیان لهگهل خزیاندا رفاندوه و به حسینبی خزیان ههریهکهیان جووتیکی پیده چی نهوان چوار ئهسپیان لهگهل خزیاندا رفاندوه و به حسینبی خزیان ههریهکهیان جووتیکی پیده چی نهک زیاتر. خوابکا و ئهمهیان بز قوت بچی و لهگهروویان گیر نهبی ... ریگاییکی دورودریژی دور له ئاوه دانیان له پیشدابوو. تا دهوروبهری تاشکهند سی روزه ری دهبوو. دهبی لهویش ویوهتر برون ئیستا ته نیا پیویستی به ده ده ده کرد، که بگهنه مهبهست. کاره کانی دیکهشی هه وه وه ک ئاو خواردنه وه وایه. له بازاری تاشکهند گوشت کیلؤ کیلؤ ههر گهرماو گهرم له ههوا ده قوزنه وه. لهوی خوالدنه و مامه له و کرین و فروشتنن. ئهمهیان کاری ئهوانه. زو ساغی کهنه وه. بهرانبهر سی خهلاه هی مامه له و کرین و فروشتنن. ئهمهیان کاری ئهوانه. زو ساغی کهنه وه. بهرانبهر سی بهلام پاره کان چون هه لگرین و لهگهل خوماندا بیبهین؟ ثهمه خوی له خویدا پرسیاریکه. گالشه بهلام پاره کان چون هه لگرین و لهگهل خوماندا بیبهین؟ ثهمه خوی له خویدا پرسیاریکه. گالشه کاری ببینین. ئهوساکی ده توانی به باندزیته وه. مهگهر با له سارادا ده گیری پوول و پاره هه بی به خیرایی غهریب بوون گرفتیک نیبه. کاتی خویه تی ده میکه وه ختی هاتوه که تا نه گیراوین لیره وه بده ین خهریب بوون گرفتیک نیبه. کاتی خویه تی ده میکه و ده مانده نه دادگای بیابانی. به لام هه له ده که دا که نول و پاره هه بی ژبیان هه به بی بیجگه له تاشکهندیش چهند شارو جیگای دیکه هه به به

له خوّرانییه ده آین ههر که سه چاره نووس و ته ستیره ینکی به ختی خوّی هه یه. به ته واوی حالا وبارمان تیکچوه. ته وه نده ی له و سهرماوسوّلهی ناو چیایاندا به دوای راوی بزنه کینویینکی مرداردا رابکه ین، تازه لهم وهرزه نیخیر گوشتی ههر هه مووی ره گ و پینگه، جیره و له جوین نایه. جگه له ویش فیشه کیشمان روو له ته واو بووندا بوو. نه مانده توانی زوّر سه راندووی نیخ یر بنین. به لاّم لیّره کی ده یتوانی ته وه ی به بیردایی ته و مندالانه به خو هه وجاره کانیانه وه وه ی ته وه ی نامه الیّره کی ده یتوانی ته وه ی ناردونی! خوایین هه یه. له و سهری سهره وانه وه یه و رزق و بیثیوی هه رئاسمانه وه هاتبن. خوا خوّی ناردونی! خوایین هه یه. له و سهری سهره وانه وه یه و رزق و بیثیوی هه ناسمانه وه هینامانن. به لاّم هه مویان بیثارده ن به سهر په راسو و و دنده کانیان به ته ستووری دوو نه به ناسمان و به زیان پیوه یه. لهم کاته دا له سهر تا سهری جیهاندا له وینه یان په یه انبین. گوشتیان ناسك و به تامه .، که گوشته که یان کولا مروّق حهز ده کا په نه کانی پیوه بخوا. خواهه یه خوای تاسمانان هه یه. خوّی نیخ به نسیبی تیمه کرد. خویشی مه یلی له سه و نه وه نه ده کرد، که له خوای تاسمانان هه یه وه نه ده کرد، که له کاره که ماندا سه رکه وین. ثه وان به بی په له کردن دو ور ده که و تنه و ، پیویستی به وه نه ده کرد، که له کاره که ماندا سه رکه وین. ثه وان به بی په له کردن دو ور ده که و تنه و ، پیویستی به وه نه ده کرد، که له کاره که ماندا سه رکه وین نه وان به بی په له کردن دو ور ده که و تنه و ، پیویستی به وه نه ده کرد، که له

کیشی ئهسپهکان کهم بیتهوه. قهسابهکانی بازاری گهورهی تاشکهند ئهسپی وایان له خهونیشدا نهدیتوه. دهبا ئهم رهزیل و پیسکانه پارهییخی باشی بژمیرن تا شتیخی باشیان وهگیرکهوی. ئهوانه، ئهو ژیکهلانه همر چواریانی جلهوی چهرمی باشیان ههیه. ئهم جلهوانهیان پیشتر بو ئاماده کردبوون. غار دهدهن و دهپرمینن. ئهگهر دهیانزانی بهرهو کوییان دهبهن! ... پیشتر بیریان له شیوهی بردنی ئهسپهکانیشیان کردوتهوه. ناکری ئهوان بهرهوه برفینرین. بهم لاوئهولادا بهرهلادهبن و رادهکهن. یهکیک له ناوهراستدا لهسهر زین بوو جلهوی دریژی ئهسپهکانی، که دوانیان لهلای راست و دوانیان له لای چهپدابوون، بهدهستهوه بوون. شریکه کهیشی به سواری ئهسپیکی(شی)وه له دواوهی دهروقیشت و به قامچیهوه له ئهسپهکانی رادهخوری تا دوانهکهون. تهنیا ههر بهم شیوه. به پهله و نهلهسهرخی ههموو کاریک پیویستی به میشک و هوشه، هوش... .

۱۳ - چابدار له جینگاکهی خویدا وهستابوو. سولتان مراد له چادره که دهرپه پیه دهری و خوی ههلاا سهر چابدار و سهری وهرسووراند و نهراندی:

- ئاناتای تاوده بهرو ئائیل! دوامه کهوه! ههر به چوارناله! دهنگی خهلکه که بده! مین به دوای ئه وان ده کهوم. دهیانگهمهوه. تهنیا تو خیراکه! تو ئاکین به گ لیره بینهوه و یه که ههنگاو لیره دوور مه کهوه. تینگهیشتی؟ ئاناتای ئه سپه که تاوده. توند تاوی ده! سولتان میراد به و ئاراستهی، که رمیهی سمی ئه سپه دزراوه کانی لیوه به رگوی که و تبوو، به سواری چابداره وه تاوی سهند.

بۆپیشهوه! چابدار براکهی من، بۆپیشهوه! پییان بگهوه، بهوان بگهوه. من ناپهوم و ناگلیم، مهترسه. خیرایتر، خیراتر چابدار. ئهگهر بکوژریین نهوا پیکهوه دهکوژریین. تو توندتر وهك با غارده دوایان. من دهزانم تاریکه. ترسناکه. بۆتۆش ترسناکه. لهگهل ئهمشدا ههر خیرا خیراو خیراتر بال بگره. ئهوان له کوین. لهو پیشهوانه چی بهرچاوکهوت، دهجوولینهوه. تهنیا له دهستمان دهرنهچن. خیراتر، چابدار خیراتر... نهگلیی، نهکهوی... . .

۱٤ - يه كينك له دزه كان ههركه دهنگى سمى ئهسپينكى بهتاوى له پشت خوّيهوه بيست بهترس و لهرزهوه هاوارى كرد:

- بهدوامان كهوتون!

ئەوان ئەسپەكانيان پتر تاوداو رۆيشتن. ئيستا كاتى ئەوە نەبوو لەسەر خۆ برۆن. ئيستا ھەرچى دەبى باببى خۆشبەختى بى يان بەدبەختى. ئيستا دەبى راكەيىن و ئاوپ بۆ دواوە نەدەينەوە. دزەكــەى پېشەوە جلەوى ئەسپەكانى زيتر لەناو دەستى خۆيدا كۆكردەوە و لەسەر زينەكە كەميك خـۆى كـوپ كردەوە. دزەكـەى كەمىيك خـۆى و پەلــەى كردەوە. دزەكەى دواوە بەدەم قامچى وەشاندنەوە بە ھەموو ھيزى ئەسپەكانى ليدەخورى و پەلــەى

لیّده کردن. له دهنگی ئه و هه صوو ئه سپه، زهوی ده له رزیه وه. با به بناگویّیاندا ده یفیکاند. شه و وه ک رووباریّکی ره ش و خروّشاو به خور به ره و رووی ئه و ده هات. سولتّان مراد، که ده م به ده م له دزه کان نزیکتر ده بوه و هاواری لیّ ده کردن:

- راوهستن، ناهیّلم راکهن، راوهستن!

به لام دهنگی ئهو لهناو رمبهوزرمهی پی له ئهندازهی چوارنالهی ئهسیه کاندا پچرپچر دههاته گوی.

چابدار! چابداری میهزن! ئهسپه کهی باوکم، چابدار. عیه جایب ده پرویشت ریک وه کیه وه کی تیده گهیشت، که ناتوانی سه رادویان نهنی و نهیانگاته وه و ناتوانی و مافی ئیه وهی نییه لیه م غیاره به تاو و ترسناکه له ئه کسای له جه رگهی شهودا ره تیک بباو بکهوی سولاتان میراد به خیرایی گهیشته وه ئیه وان و شان به شانی ئیه وان و له که ناریانیدا ده پرویشت. بو ئیه وان به خوو ئهسپه دزراوه کانه وه، راکردن هینده ئاسان نه بوو.

سولتان مراد هاواریکرد:

- ئەسپەكاغان بدەنەوە! بماندەنەوه! ئىنمە جووتيان پىدەكەين!

پاش دزه که لهبای غاری ئهسپه کهوه سهری ئهسپه کهی وهرچه رخانده وه و هه للمه تی برده سهر سولتان مراد و دهیویست لهسه ر ئهسپه کهیه وه بیگلینی به لام سولتان مراد و یو و تر چو، ئافه رین چابدار، ئافه رین! سولتان مراد له پاش دزه کهی به دوای که و تبوو دور ده که و تهوه . بغیشه وه تاوی داو له لاته نیشته وه گهیشته وه ئهسپه کان و دهستی به ته نگیی هه لاچنینان کرد تا پیش دزه که ناچار بی بسووری ته و هاواری ده کرد:

- برۆ دواوه، برۆ دواوه.

پیش دزهکه بهدهم وهرگیرانهوهی ئاراستهی ئهسپهکان هاواریکرد:

 پهری و وهستاو یه کسه رزانی، که ئهسپه کهی ههروا پهرپینیّکی ئاسایی نه کهوتووه. ئهسپه کهی له حالیّنکدا کهوتبووه سهر لاتهنیشت، له قهوه ژهنی بوو سهری بهزهویدا ده کوتا و نائومیّدانه ههر چوار پهلی رادهوه شاند. ریّك وهك ئهوهی دهیویست له جیّگای خوّی راپهری و پهل به غارهوه بنیّتهوه. سولتان مراد به و جوّرهی لهناو دهردو خهمدا به دهنگی بهرز هاواری کرد، بهبی نهوهی خوّشی بزانیّ، که چی ده کا و سهرادووی ئهسپ دزه کانی نا:

- راوهسته! ناهيّلم دەرچن! دەتانگرم! چابدارتان كوشت. چابدار ئەسپەكەي باوكم! ئەو بۆ خـۆي بهبی ٔ ثاگا رای ده کرد. نهو به رق و توورهپیهوه رای ده کرد. نهو بهدوای نهواندا رای ده کرد و رای ده کرد وهك ئهوهي دهيتواني بيانگاتهوهو بيانگري و بيانهيٽنيتهوه. ئهسپ دزه کان به خويان و مالٽي دزیاریهوه و دور ده کهوتنهوه. سمی ئهسیه کان له تاریکیدا بهر زهوی ده کهوتن، ئهوان تا دههات ههر دور ده کهوتنه وه و به لام ئه و نه نه نه و نه نه ده ویست له گه ل ئه م بابه ته دا بسازی و هه رهه ولیده دا خزی بگهیهنیّتهوه ئهوان. ئهو رای دهکرد و وای ههست دهکرد ئاگری تیّبهربووه. لهههموو گیانی و بهتایبهتی له دهم و چاو و دهسته کانی، که پیسته کهی دارووشابوو خوینیان لیده هات و ههستی به ژان و چووزانهوهیان دهکرد. همر چهندهی ئمو بهتاو و گورتر رای دهکرد ئموهندهش دهم و چاو و دەستەكانى بە جۆرىخى لە توانا بەدەر دەسووتاوه. ئەو لە دوايىدا كەوت و لەسـەر زەوى گـەوزى دا و له حاليّکدا قورگي دهگيرا ههولٽي دهدا بهسهر ههناسه سواريهکهيدا زال بيّ. ئهو نهيدهزاني دهم و چاو و دەستەكانى، كە زۆر ژانيان دەكرد چ ليبكا. ئەو لەوشەوو ئەو رووناكيى ئاگرەي كە لەبـەر چاویدا بهدیار کهوت، ههستی به توورهیی و نهفرهتیکی زور دهکرد، گرژی و داچلهکین سهرتایای داگرت. ئەو ھاوارى دەكرد و دەينالاند. ئەو گوئ ى ليېوو رەنگى سمى ئەسپەكان يىن بــه يــي دوور ده کهوته و کپ دهبوّوه. زهوی همرچهندهی زوّرتر کزتر و نادیار تر دهلمرزیهوه و ئهوهنده بیّدهنگی بالني بهسهر دەوروپەرىدا كېشاو ھەموو شتېك بەبى جولە ماوە. ئەوساكە ئەو ھەلساو گەراوە دواوه و بهدهنگی بهرز و بهرزتر گریا. ئهو به هیچ جۆرێك نهیدهتوانی خوٚی هیێمن كاتــهوه و دڵــی خــوٚی بداتهوه و لهو ئهكسايه چۆل و هۆلهدا، لهو نيوه شهوهدا كهسيّكيش نهبوو، كه دلّي بداتـهوه. ئـهو بهدهم گریانهوه بهبیری هاتهوه، که حاجی مراد گفتی داوه کاتیک باوکیان له جهنگ دهگهریتهوه ئەو لەگەل خۆيدا ببا. نا، ئېستا ئەو ناتوانى بۆ پېشوازىيى باوكيان، كە لەبەرەي جەنگ دەگەرېتــەوە بهسواری ئهسیی باوکی(چابدار) بهرهو ئیسگه بهتاو بچیی و ئیستا ئیدی نابی له ئهکسای ئەوەندەي، كە يۆوپستە گەنم بچينرى و، ئىدى ئەو رۆژە بەشكۆ و ير لەسەرمەستىيە نايەتــەوە، كــه ئەوان ھەوجارەكان بە گاسنى بريسكە دارى خاك كێلاٚۅ و جووت كردوەو، بەدواى خۆياندا راكێشن و بگهرپننهوه کیّلگهکانی ئهکسای. میرزاگول نایهته سهر شهقام و خوّشحال بیّ. میرزاگول هاتنهوه ناو ئائیلی ئه و نابینی و بهدیتنی دلخوش و به کهیف و شاگهشکه نابیّ... . ههر ههمو ئارهزوهکانی پیکا هاتبوون. سولتان مراد ههر لهبهر ئهوهش بوو دهگریا.

۱۵- گورگ بەراكردنەوه بۆنى دەكرد، وە لە باوھەوادا باشتر بۆنى خويننى تازەي دەكرد. زۆر بــە خيرايي لهو جيڭايه نزيك دەبۆوە، كه بۆنى ئهو عەترە توندەي ليوه دەھات. گورگيكى گەورەبوو. ههر چهنده، که له زستاندا ئهو پیره درنده ملیکی ئهستوری بهرازانه، لهرولاواز ببوو. ئهم گورگه زستان تا ئەوكاتەي لە ئەكساي مامزەكيوي ھەبوون بە باشى گوزەراندبووي. ئېستا ئەو مامزانـەي ئەكساي بە نيازى زاوزى رويان لە بەردەلان و چەوەلانە گەورەكان كردوه. گورگە كەم تەمەنەكان بــۆ راوی بزنه کیّوی لاواز و داماو له کویّره ریّگاکاندا، له جیاکان ماونه ته وه و ئه م گورگه ناخوشترین رۆژگار به سەردەباو چاوەرى ى دۆزىنەوەي مشكە خورمايىكە لەم زستانە ھەر ئەوە يەپىدا دەبىي. رۆژ دواي رۆژ و سعات دواي سعات چاوەرى دەبىخ. بەم زوانە دەبىخ مشكە خورما بىز بـەر ھـەتاو بخزيّ. تهنيا ئەمە تاكە ھيواي رزگار بووني بوو. ئەو مشكانە چ ماوەييّكي دورودريّژ لە كون و لانه قوله كانيدا، كه كهس دەستى يينيان نەدەگەيشت، لينى درنى ببدوون و لينى وەركەوتبوون! بىز ئەم گورگه ژیان له ئهکسای لهم روزانه دا چ برسیتی و خهفهتیکی بهدهمه وه بوو! گورگه ههستی به توورهپیه کی نادیار و خروش و جوشیک ده کرد و ترسی نهوهی ههبوو نهوه کا کهسیکی دیک د دهست بۆ نێچیرهکهی بێنێ و بهشداری بکا. بهرهو بۆنی شهیداو خۆشی خوێن رای دهکرد. نێچیر - گۆشتی ئەسىپ بوو. بىزنى ئارەقمە و گۆشىت ئەسىپ كەللەي گورگەي وروكاس كردبوو. ئەم درنىدە لەسەرانسەرى ژيانى خۆيدا شى چوار جاران توانيبوى لەگەل گەلـەگوركان يلـه گۆشـتىكى چـەورى ئەسىپى چنگ كەوى. گورگ لە حالىنكدا لىكى دەمە نيوەكراوەكەي دەرژاو راي دەكرد، ئەم گورگە له ههناوه خالیه کهی خویدا ههستی به قوره قوری زگی ده کرد و لینگی دهدا. به شیوه ی سیبه ریکی تاريك لهناو تهميكي خزلهميشيدا له باوهشي سهر لهسه حهران راي دهكرد. گورگه به ههمو حيرس و ئارەزونكى، كە ھەللمەتى راستەوخۇي بۆ سەر نېچىر ھەبوو. بەفەرمانى غەرىزە بەسەر ئەم حىرس و ئارەزوەدا سەركەوت. لە دورەوە سووراوە و لەم كاتەدا حەيەساو وشك بوو - لــه كــەنارى ئەســيە كەوتوەكەدا مرۆۋىكى دىت. ئەو مرۆقە بەترسەوە كەمى راستېۆوە. سولتان مراد بـ خىراپـي لىنـي رایهری و قاچی به زهوی دادا و گوتی:

- ئاھاى ئاھاى!

ئيمپيٽرسيۆنيزم ئايدياليزمى فەلسەفى

> > گوندی. بایتیك مانگی مای ۱۹۷۵.

روونكردنهوهيهك:

ناوی سهره کیی روّمانه که بهزمانی عهره بی (کلنگهای زودپرواز)ه. له وهرگیّرانه کوردییه که یدا بو تهوه ی ناویّکی له زمین نزیك بیّت ناچاربووین واز له دهسته واژه ی (زودپرواز) بیّنین که واتای (زوو ههالّهٔ پین) دیّت و مهبهست له و قورینگانه یه که زووتر له کاتی خوّی ههالله فرن و کوّچ ده کهن. بوّیه به راویّژ لهگهال چهند که سنکدا هاتینه سه ر ثه وه ی ناوی کتیه که بکه ینه (قورینگه کوچهریه کان)